

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

พฤษภาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ได้พิจารณา การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(ดร.กอบสุข คงมนัส)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุจโรจน์ แก้วอุไร)

หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

พฤษภาคม 2558

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจาก ดร.กอบสุข คงมนัส อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ ตลอดจนตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งจนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์ ดร. พิชญภา ยวงสร้อย และ Mr. Michael Bruckner อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการหาความสอดคล้องของหนังสืออ่านเพิ่มเติม อาจารย์พะเยา พรหมเทศ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาตะวันตก หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ นางสุภาวรา ลีดิวรธนะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 และนางชะโรม พันมหา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบึงนาราง(ห้วยแก้ว) อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านศรีศรีทงามิตรภาพที่ 176 และโรงเรียนอนุบาลบึงนาราง(ห้วยแก้ว) ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมและการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ ผู้วิจัยขอโน้มเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา บูรพคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนผู้เขียนตำราทางวิชาการที่ผู้ศึกษาค้นคว้าอ้างอิงทุกท่าน

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ผู้ศึกษาค้นคว้า	พัชรพงษ์ จันทน์เทศ
ที่ปรึกษา	ดร.กอบสุข คงมนัส
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาเทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2557
คำสำคัญ	หนังสืออ่านเพิ่มเติม เทคนิค TGT

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับเทคนิค TGT 3) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 4) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันและ 5) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมร่วมกับเทคนิค TGT ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลบึงนาราง(ห้วยแก้ว) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัย คือ 1) หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN จำนวน 4 เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแบบปรนัย 4) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมร่วมกับเทคนิค TGT การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test(dependent)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีประสิทธิภาพ 83.44/84.38 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

3. พฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น แต่ละด้าน พบว่าด้านการแสดงความคิดเห็น ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการถาม การตอบของกลุ่ม ด้านการรับฟังความคิดเห็น ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รับฟังความคิดเห็น ของเพื่อนอย่างมีเหตุผล ด้านการให้กำลังใจเพื่อน ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ พุดชมเชย เพื่อนสมาชิกในกลุ่มและกลุ่มอื่น และด้านการร่วมกันสรุปประเด็นและสาระสำคัญ ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ย มากที่สุดคือ อธิบายในสิ่งที่ตนเข้าใจให้เพื่อนในกลุ่มฟัง

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละด้าน พบว่าด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักการร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนๆในการเรียนรู้มากขึ้น ด้านบรรยากาศ ในการจัดการเรียนรู้ ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษสนุกสนาน ตื่นเต้น ทำท่าย และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการทำงานแบบเป็นทีมมากขึ้น

Title	THE DEVELOPMENT OF SUPPLEMENTARY READING IN FOREIGN LANGUAGE SUBJECT ENTITLED ABOUT ASEAN USING COOPERATIVE LEARNING BY TGT TECHNIQUE FOR STUDENTS IN LOWER SECONDARY
Author	Patcharapong Chantet
Advisor	Kobsook Kongmanus, Ph.D.
Academic Paper	Independent Study M.Ed. in Educational Technology and Communications, Naresuan University, 2014
Keywords	Supplementary Reading, TGT technique

ABSTRACT

This research was the development of supplementary reading in foreign language subject entitled About ASEAN using cooperative learning by TGT technique for students in lower secondary. The purposes of this research were 1) to develop and test the efficiency of supplementary reading in foreign language subject entitled About ASEAN using cooperative learning by TGT technique for students in lower secondary with criteria, 80/80 criteria. 2) to try the supplementary reading in foreign language subject entitled About ASEAN using cooperative learning by TGT technique 3) study the results of academic achievement after applying with a threshold of 80 percent 4) to study the behavior of the integration of students and 5) to examine the satisfaction of applying in supplementary reading in foreign language subject entitled About ASEAN using cooperative learning by TGT technique for students in lower secondary. The sample, selected through the purposive sampling consisted of 16 Mattayomsuksa 2 students in the second semester of the 2014 academic year studying at Anubanbuengnarang(Huaykeaw) School in Phichit Province supervised by Phichit Primary Educational Service Area Office 2. The instruments for this research were 4 books of supplementary reading in foreign language subject entitled About ASEAN for students in lower secondary, lesson plans, multiple choice post-test, an observation on the behavior of the integration of students and a questionnaire on the satisfaction of applying in supplementary reading in foreign language subject entitled About ASEAN using cooperative learning by TGT technique for students in lower secondary. The statistics used in this research was mean, percentage, E_1/E_2 , standard deviation and t-test (dependent).

The results of the research showed that

1. The efficiency of supplementary reading in foreign language subject entitled About ASEAN using cooperative learning by TGT technique for students in lower secondary was 83.44/84.38.

2. The academic achievement after applying was significantly higher than the statistical significance .05 level.

3. The students' cooperative behavior was at a high level. Considering each side showed that the average maximum of reviews was the participation in group to answer questions. The average maximum of hearing comments was the listening to friends' opinions for a reason. The average maximum of the encouragement

to friends was the compliment group members and other groups. And the average maximum of the summary the essences together was explanation what he understood to friends in the audience.

4. The students' satisfaction of applying in supplementary reading in foreign language subject entitled About ASEAN using cooperative learning by TGT technique for students in lower secondary was in high level. Considering each side showed that the average maximum of learning activity was this activity gives students the ability to cooperate and help their friends to learn more. The average maximum of learning environment was fun, exciting and challenge. And the average maximum of the benefit of learning activity was students know how to collaborate with others and work as a team more.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมุติฐานการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หนังสืออ่านเพิ่มเติม.....	10
การอ่าน.....	18
การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT.....	23
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	38
การสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน.....	43
ความพึงพอใจ.....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
แบบแผนการดำเนินงานวิจัย.....	67
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	67

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
5 บทสรุป.....	82
สรุปผลการวิจัย.....	82
อภิปรายผล.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก.....	95
ประวัติผู้วิจัย.....	166

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ความแตกต่างของการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบดั้งเดิม.....	30
2 แสดงแบบแผนการทดลองกลุ่มเดี่ยว (One-Shot Case Study)	67
3 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80.....	75
4 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสือ อ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับ การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับเกณฑ์ร้อยละ 80.....	75
5 แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น.....	76
6 แสดงการวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้ แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	78
7 ผลการประเมินความสอดคล้องของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN เล่มที่ 1 The National Flags of ASEAN.....	102
8 ผลการประเมินความสอดคล้องของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN เล่มที่ 2 The National Costumes of ASEAN.....	103
9 ผลการประเมินความสอดคล้องของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN เล่มที่ 3 The National Dishes of ASEAN.....	104

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ผลการประเมินความสอดคล้องของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN เล่มที่ 4 The National Flowers of ASEAN.....	105
11 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์ 80/80 กับ นักเรียน 32 คน.....	107
12 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์ 80/80 ของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง.....	110
13 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จากการตอบแบบสอบถาม.....	112
14 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	115
15 แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน 45 ข้อ.....	119
16 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน ร่วมกันที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	131
17 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	139

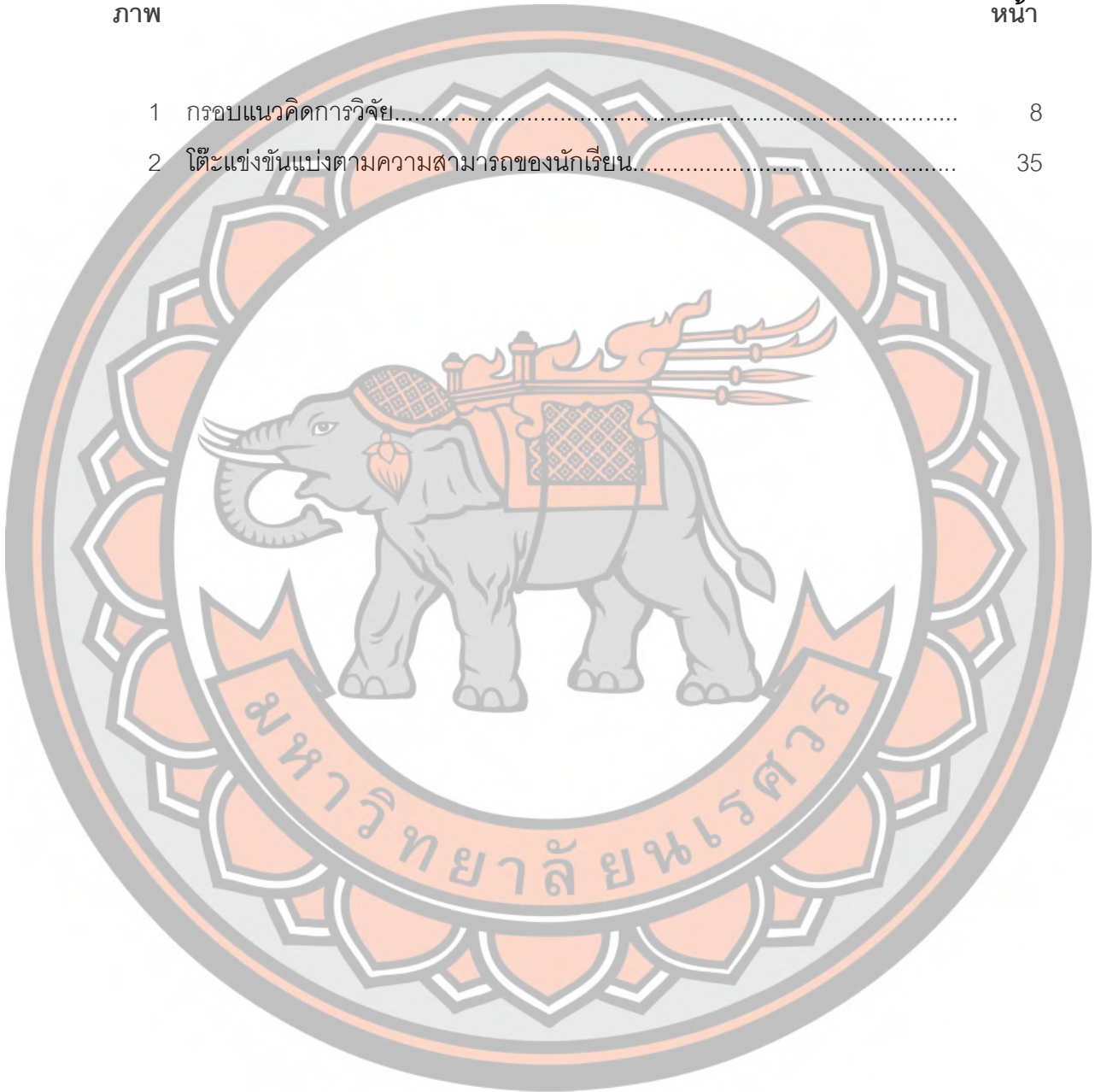
มหาวิทยาลัยพระนคร

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
2	โต๊ะแข่งขันแบ่งตามความสามารถของนักเรียน.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555–2559) ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาคอนผู้สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกยอมรับ ให้เป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านสังคม การเมือง การทูต และการทหาร อีกทั้งภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อมูล ข่าวสาร และความรู้เกือบทุกแขนง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการถ่ายทอดวิทยาการทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ซึ่งเผยแพร่โดยใช้ภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น สำหรับประเทศไทยในยุคปัจจุบันที่การศึกษาโยงใยกับการเปลี่ยนแปลงเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะสร้างศักยภาพให้แก่สถานศึกษาและเขตพื้นที่ การศึกษาเกี่ยวกับความเป็นประชาคมอาเซียน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นประชาคมอาเซียน โดยภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา แสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการอยู่ร่วมกับประชาชนของประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียน ในปี 2558 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจ และภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม เอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 1)

สำหรับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ต้องใช้ทักษะ 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ในฐานะที่นักเรียนไทยเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะที่มีความสำคัญที่สุดที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร คือ การอ่าน เพราะการเรียนรู้อังกฤษผ่านสื่อต่างๆ ของนักเรียนไทยนั้น การศึกษาจากเอกสารเป็นการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนไทยมากที่สุด (บัณฑิตา ศิริสุนทร, 2554) ดังนั้น การอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ทุกคนมุ่งหวังที่จะให้ประสบความสำเร็จ เพราะการเรียนภาษาใดๆ ก็ตาม หากสามารถอ่านได้ สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ถือว่าเป็นการได้ประโยชน์จากการเรียนภาษานั้นๆ อย่างแท้จริง แต่ความเป็นจริงทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของคนไทยยังประสบปัญหา นั่นคือคนไทยส่วนมากเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลาหลายปี แต่ก็ยังไม่สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วทั้งๆ ที่คร่ำเคร่งเรียนภาษาอังกฤษกันมาอย่างหนัก ซึ่งในอดีตการเรียนจะเน้นที่การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษา การจำโครงสร้างของประโยค แม้ปัจจุบันสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจะเปลี่ยนไปจากเดิมมาก กล่าวคือ เด็กไทยจะเรียนภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนานมากขึ้น เนื่องจากมีกิจกรรมการเรียนการสอนแบบใหม่ที่น่าสนใจ มีเกม มีเพลง มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย จูงใจให้นักเรียนรักเรียน มีวิธีการสอนที่ใช้การสื่อสารซึ่งเน้นการสนทนาตามสถานการณ์เป็นหลัก เพื่อให้นักเรียนเคยชินกับคำศัพท์และรูปประโยคต่างๆ เกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างถูกต้อง แม้กระนั้นเด็กรุ่นใหม่ก็ยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ตามสถานการณ์ในสภาพความเป็นจริงได้

แนวทางหนึ่งที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษของเด็กไทยให้ได้ผล คือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐาน ความสนใจ และธรรมชาติของเด็กนักเรียน ครูจึงจำเป็นต้องเลือกวิธีการสอนหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะทางการอ่านให้เหมาะสมกับวัย จึงจะทำให้เด็กนักเรียนสนุกกับการเรียนและอยากอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างสนุกสนาน เรียนรู้ได้เต็มศักยภาพสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กก็คือ การใช้เกมทางภาษาไปเสริมวิธีการเรียนการสอนของครู เพราะการนำเกมมาใช้ในการเรียนการสอนนอกจากจะทำให้เด็กเกิดความสุขแล้ว ยังเป็นการฝึกการใช้ภาษาเป็นอย่างดี เกมจะช่วยให้เด็กๆ รู้สึว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุกและมีคุณค่า การเล่นเกมในชั้นเรียน เป็นการพัฒนาความสามารถของเด็กในการทำงานร่วมกัน ในการแข่งขัน โดยปราศจากความก้าวร้าว นอกจากนี้เกมยังมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและต่อเนื้อหาของภาษามากมาย เช่น เกมช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด ช่วยให้เกิด

ความสนใจในการเรียน และกระตุ้นให้อยากเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเต็มความสามารถ ทำให้ผู้สอนทำให้อุณหภูมิในห้องเรียนผ่อนคลาย ช่วยเสริมสมรรถภาพในการสอนของครูช่วยสร้างความสนใจในบทเรียนของผู้เรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้ทั้ง 4 ทักษะ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539)

วิธีการสอนตามแนวคิดแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นแนวทางอย่างหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่มของตนเอง การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มรวมกันแบบธรรมดา แต่เป็นการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน กล่าวคือสมาชิกแต่ละคนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะช่วยเหลือและเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกในทีม ดังนั้นการจัดการเรียนรู้เข้ากลุ่มทำงานโดยทั่วๆ ไปจึงไม่ใช่การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เพราะมักพบว่านักเรียนที่เก่งเท่านั้นจะเป็นผู้จัดการให้เกิดผลงานในทีม ส่วนสมาชิกอื่นๆ อาจไม่มีโอกาสในการแสดงออกซึ่งการเรียนรู้ (สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ, 2544)

เทคนิคการแข่งขันเป็นทีม (Team Game Tournament: TGT) คือการเรียนรู้แบบร่วมมือแข่งขันเป็นทีมโดยใช้เกม เป็นการใช้เกมทางภาษาไปเสริมวิธีการสอนของครู การนำเกมมาใช้ในการสอนนอกจากจะทำให้ให้นักเรียนสนุกสนานแล้วยังเป็นการฝึกการใช้ภาษาอย่างดียิ่งเกมการสอนจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพยายามที่จะเรียนรู้และใช้ภาษาได้ไว อีกทั้งยังทำให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูสร้างบริบท (Context) ซึ่งทำให้ภาษา มีความหมายมากยิ่งขึ้น ถ้าหากภาษาที่มีความหมายก็จะทำให้นักเรียนตอบสนองในการฟัง พูด อ่าน เขียนชัดเจนและมีความหมายซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจและจำได้ดี เกมจะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจและจำได้ดี เกมจะทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน (นิตยา สุวรรณศรี, 2540)

จากปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาด้านการเรียนการสอน โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อช่วยให้นักเรียนมีทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการสนใจในบทเรียนมากขึ้น อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายสูงขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับเกณฑ์ร้อยละ 80
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. ได้แนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระอื่นๆ

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2557 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำนวน 2,385 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลบึงนาราง(ห้วยแก้ว) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ด้านเนื้อหา

หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามหลักการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ประกอบด้วย 4 หน่วยย่อย ดังนี้

1. ธงประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียน (The National Flags of ASEAN)
2. ชุดประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียน (The National Costumes of ASEAN)
3. อาหารประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียน (The National Dishes of ASEAN)
4. ดอกไม้ประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียน (The National Flowers of ASEAN)

ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. พฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

4. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN หมายถึง หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยนำเนื้อหาจากหลักสูตรการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มาพัฒนาเป็นหนังสือที่มีลักษณะรูปเล่ม การพิมพ์ ภาพประกอบ เพื่อให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนซึ่งมีหลายเรื่องที่น่าสนใจ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ประกอบด้วย 4 หน่วยย่อย ดังนี้

1. ธงประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียน (The National Flags of ASEAN)
2. ชุดประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียน (The National Costumes of ASEAN)
3. อาหารประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียน (The National Dishes of ASEAN)
4. ดอกไม้ประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียน (The National Flowers of ASEAN)

2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT หมายถึง วิธีการเรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คนมีเงื่อนไขของการเรียนแบบร่วมมือเป็นทีม มีการใช้เกม การใช้ การแข่งขันจะต้องมีเป้าหมายของทีมและช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของทีม และช่วยเหลือกัน เพื่อความสำเร็จของทีม โดยที่สมาชิกแต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมถึงการให้กำลังใจแก่กัน และกัน สมาชิกแต่ละคนต้องรับผิดชอบในการเรียนรู้และภาระงานของตนเอง พร้อมไปกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่วัดจากคะแนน ที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความรู้ ความสามารถทางการอ่านหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT

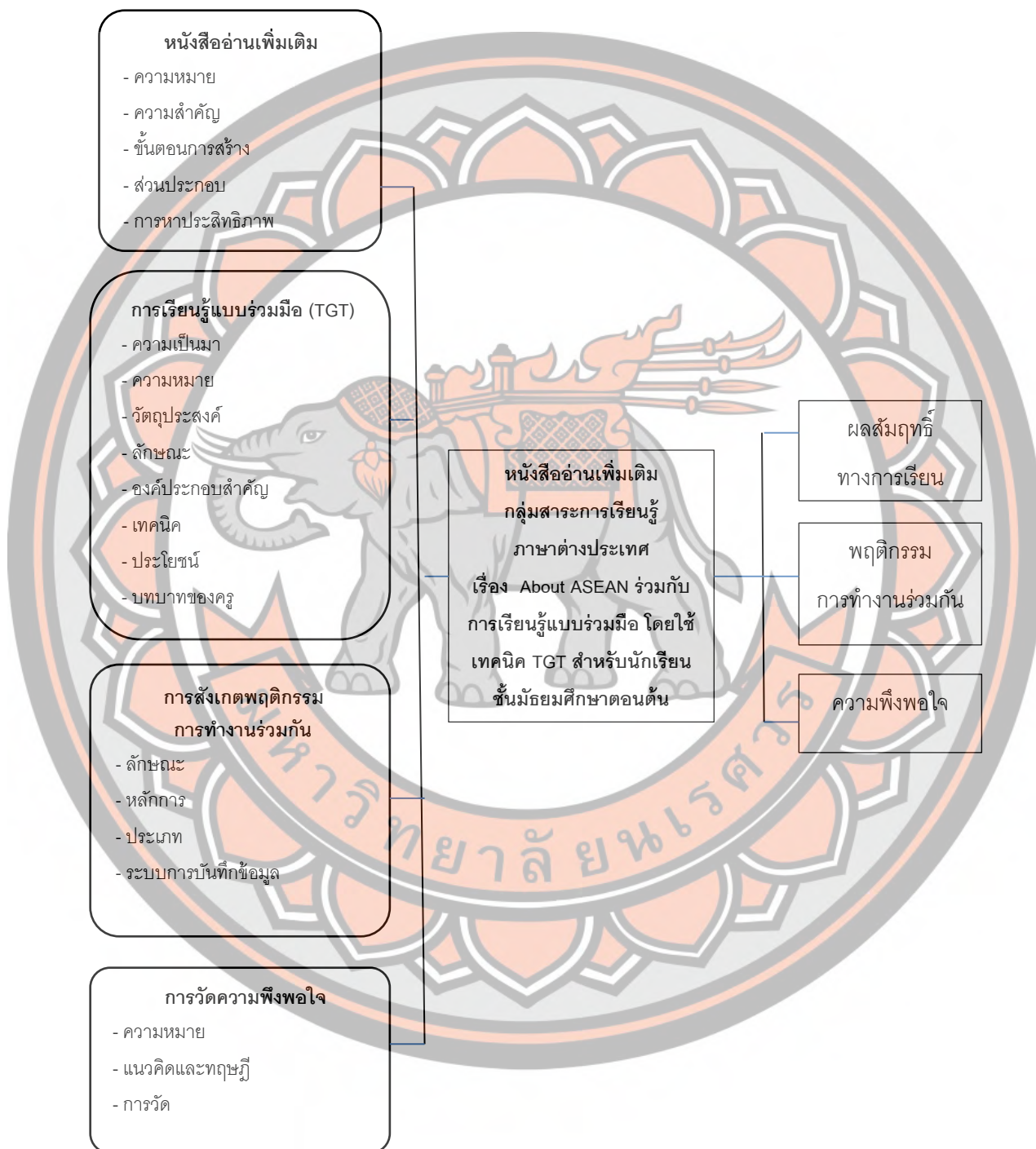
4. **พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน** หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในขณะที่ทำงานร่วมกับผู้อื่นในเรื่องต่างๆ เช่น มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ช่วยเหลือแนะนำ ในการปฏิบัติงานร่วมกัน ทำงานด้วยความเต็มใจและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ

5. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่ผู้เรียนมีต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

สมมุติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สูงขึ้น
3. พฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมาก
4. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติม
 - 1.1 ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม
 - 1.2 ความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม
 - 1.3 ขั้นตอนการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม
 - 1.4 ส่วนประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม
 - 1.5 การหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม
2. การอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 ประเภทของการอ่าน
 - 2.4 กระบวนการอ่านและจิตวิทยาการอ่าน
 - 2.5 จิตวิทยาเกี่ยวกับความสนใจอ่านหนังสือ
3. การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT
 - 3.1 ความเป็นมาของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.2 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.3 วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.4 ลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.5 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.6 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.7 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.8 การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT
 - 3.9 บทบาทของครูกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

- 4.1 วิสัยทัศน์
- 4.2 หลักการ
- 4.3 จุดมุ่งหมาย
- 4.4 คุณภาพของผู้เรียน
- 4.5 สมรรถนะผู้เรียน
- 4.6 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
5. การสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน
 - 5.1 ลักษณะของการสังเกต
 - 5.2 หลักการสังเกต
 - 5.3 ประเภทของการสังเกต
 - 5.4 ระบบการบันทึกข้อมูลจากการสังเกต
6. ความพึงพอใจ
 - 6.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 6.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 6.3 การวัดความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หนังสืออ่านเพิ่มเติม

ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ในภาษาไทยมีชื่อเรียกหนังสือที่ไม่ได้บังคับใช้ในโรงเรียนอยู่ 2 ชื่อ คือ “หนังสืออ่านประกอบ” และ “หนังสืออ่านเพิ่มเติม” ในภาษาอังกฤษตรงกับชื่อว่า “Supplementary Reading”

หนังสืออ่านเพิ่มเติมจัดเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดทำเพื่อเป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ให้นักเรียนซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้ในโรงเรียนได้ แต่ไม่ได้กำหนดให้เป็นหนังสือเรียน ในการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้นต้องมุ่งเน้นให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของภาษา ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้
 กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้ให้นิยามความหมายไว้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง
 หนังสือที่มีสาระอิงหลักสูตรสำหรับนักเรียนอ่าน เพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ด้วยตนเองตาม
 ความเหมาะสมของวัย และความสามารถในการอ่านของแต่ละคน

จินตนา ไบชูกายี (2542, หน้า 7) ได้ให้ความหมายว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม คือ หนังสือ
 ที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ไปในทางส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่าน และนิสัยรักการอ่าน
 มากยิ่งขึ้นอาจเป็นหนังสือสารคดี นวนิยาย นิทาน ฯลฯ ที่มีลักษณะไม่ขัดต่อวัฒนธรรม ประเพณี
 และศีลธรรมอันดีงาม ให้ความรู้ มีคติ และมีสาระประโยชน์

อัครา วงษ์เพชร (2545) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือ
 ที่นักเรียนใช้อ่านเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและเสริมสร้างนิสัย
 รักการอ่าน

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นหนังสือที่มุ่งเน้น
 ให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ฝึกทักษะพัฒนาทักษะของเด็ก ทั้งยังช่วยเสริมประสบการณ์และเข้าใจ
 เนื้อหาอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง นอกเหนือจากหนังสือแบบเรียนโดยมีเนื้อหาอิงหลักสูตร และผู้เรียน
 สามารถเลือกอ่านได้ตามความสนใจ

ความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

หนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นสื่อการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริม
 ให้ หน่วยงานของรัฐ ท้องถิ่น โรงเรียน และเอกชน มีส่วนร่วมในการจัดทำ เพื่อให้โรงเรียนใช้เป็นสื่อ
 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งในการจัดทำหนังสือดังกล่าว โรงเรียนจะต้องนำเนื้อหา
 ในหลักสูตรมาขยายให้รายละเอียดมากขึ้นโดยเน้นเนื้อหาสาระที่ให้ความรู้ข้อเท็จจริง ที่มีคุณค่า
 ความเพลิดเพลินอันแตกต่างไปจากหนังสือแบบเรียน ซึ่งความจำเป็นที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม สรุป
 ได้ดังนี้ (ชนัฐดา ฤทธิแดง, 2542, หน้า 15-16)

1. เพื่อช่วยขยายเนื้อหาในแบบเรียนให้กว้างขึ้น หนังสืออ่านเพิ่มเติมจัดทำขึ้น
 เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะส่วนย่อยที่ช่วยเน้นขยายเนื้อหาและยังมีภาพประกอบทำให้เกิดความรู้
 ความเข้าใจที่กว้างขวางขึ้น

2. สร้างเสริมนิสัยรักการค้นคว้าและพัฒนาการอ่าน หนังสืออ่านเพิ่มเติมเด็กสามารถอ่าน
 ได้อย่างอิสระไม่จำกัดสถานที่ ฝึกทักษะในการอ่านอยู่เสมอ รวมทั้งยังเป็นการใช้เวลาว่าง
 ให้เป็นประโยชน์

3. ส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน หนังสืออ่านเพิ่มเติมหรือหนังสืออ่านประกอบมีเนื้อหาที่สนุกสนานเพลิดเพลินมีภาพประกอบและเหมาะสมกับวัยจึงสามารถสร้างความสนใจที่จะอ่านมากกว่าแบบเรียน

4. ช่วยชดเชยทางด้านจิตใจของเด็ก หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เป็นเรื่องราว สามารถชดเชยความรู้สึกบกกพร่องทางจิตใจ เสริมสร้างคุณธรรมได้ดีกว่าแบบเรียนทั่วไปช่วยให้เด็กได้รับความเพลิดเพลินบันเทิงใจ ลับสมองและส่งเสริมเชาว์ปัญญา

ขั้นตอนการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนั้นการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม จะต้องมีเกณฑ์การสร้างที่เหมาะสม และเลือกประโยชน์ต่อผู้อ่านมากที่สุด ซึ่งมีผู้ศึกษาและกำหนดขั้นตอนที่ใช้ในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527, หน้า 12 – 21) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม สรุปได้ ดังนี้

1. จะต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยอาจศึกษาจากหนังสือคณะกรรมการประกวด ศึกษาจากผลงานของนักเขียนต่าง ๆ เข้าฟังการอบรมเกี่ยวกับการสร้างหนังสือเด็ก

2. เลือกเนื้อหา อาจนำมาใช้ได้หลายทาง เช่น นำเรื่องมาจากหลักสูตร หรือนำเรื่องมาจากสภาพท้องถิ่น นอกจากนี้ยังสามารถหาได้จากการศึกษาความสนใจ และความต้องการของเด็กวัยต่าง ๆ

3. เขียนโครงเรื่อง (Plot) โครงเรื่องจะครอบคลุมถึงจำนวนหน้า จำนวนหัวข้อเรื่อง ความยาวสั้นของแต่ละหัวข้อเรื่องของย่อหน้า เพื่อจะได้นำไปสู่การจัดรูปเล่ม และการจัดวางหน้าให้เหมาะสมกับภาพประกอบ โครงเรื่องควรจัดหน้าย่อ ๆ ให้เห็นชัดทั้งเรื่องโดยเริ่มที่วางจุดหมายหรือแก่น (Theme) ของเรื่องก่อน เมื่อได้แก่นของเรื่องแล้วจึงคิดหรือผูกเป็นโครงเรื่อง

4. การเขียนบท (Script) เป็นการนำเรื่องที่ได้จากโครงเรื่อง หรือเนื้อเรื่องย่อมาเขียนบอกขั้นตอนของเรื่องและรูปภาพ โดยการบอกแต่ละหน้าของหนังสือตั้งแต่หน้าปก ใบบรองปก หน้าปกใน จนถึงหน้าสุดท้าย การเขียนบทสคริปต์จะเป็นแนวทางในการจัดวางภาพและรูปเล่มของหนังสือได้ว่า หนังสือเรื่องนี้แต่ละหน้าจะมีอะไรบ้าง คำบรรยายอะไรบ้าง และมีกี่หน้า

5. การทำดัมมี่ (Dummy) คือ การทำหนังสือจำลองของหนังสือที่จะทำขึ้นมา อาจจะทำเป็นรูปเล่มเล็ก ๆ ก็ได้ แล้วนำรายละเอียดของบทสคริปต์ที่เขียนขึ้นมาเขียนและวาดรูปลงไปทีดัมมี่ตั้งแต่ปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย ดัมมี่เป็นการทดลองทำก่อนที่จะพิมพ์เป็นเล่ม เพื่อจะได้ดูว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

6. การทำรูปเล่ม (Format) เป็นเรื่องเกี่ยวกับ ลักษณะรูปร่าง ขนาดกระดาษ ขนาดของตัวหนังสือ หรือการพิมพ์ ลักษณะและขนาดของรูปเล่มควรมีขนาดพอเหมาะหยิบถือได้สะดวก ความหนาของหนังสือขึ้นอยู่กับระดับของผู้อ่าน หนังสือที่มีเนื้อหายาวมากควรแบ่งออกเป็นหลายเล่ม โดยจบเป็นตอน ๆ แต่ละตอนจบในตัวเอง ขนาดของรูปเล่มถือเอาความกะทัดรัดเปิดง่ายเป็นเกณฑ์ รูปเล่มที่นิยมในการสร้างหนังสือ คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน

7. การตั้งชื่อเรื่อง อาจตั้งก่อนหรือหลังการเรียนรู้ก็ได้ แต่ควรจะทำให้ความสนใจเร้าใจ มีความแปลกใหม่ ทำให้เดาได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร รู้จักใช้ถ้อยคำ สำนวนที่เด็กติดใจ และเกิดภาพพจน์ ชื่อเรื่องอาจพิจารณาจากตัวเอกของเรื่อง จำนวนตัวละคร ชื่อสัตว์ เนื้อเรื่อง ชื่อสถานที่ หรือลักษณะรูปร่างของหนังสือ

จินตนา ไบกาชุกี (2542) กล่าวถึง แนวการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมหรือหนังสือเสริมสำหรับเด็ก ดังนี้

1. ตรงกับความสนใจของเด็ก จำแนกได้ดังนี้
 - 1.1 เป็นหนังสือสนุกให้ความเพลิดเพลิน
 - 1.2 ส่งเสริมจินตนาการ
 - 1.3 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความมั่นใจ
 - 1.4 สนองอารมณ์ที่ปรารถนา
 - 1.5 ส่งเสริมความรู้
- 2.เค้าโครงเรื่องไม่ควรซับซ้อน มีแนวคิดเห็นที่เด่นชัด ซึ่งเด็กสามารถเข้าใจได้ง่าย ไม่เยิ่นเย้อ ตัวละครอยู่ในวัยเดียวกับผู้อ่าน
3. สำนวนภาษา ใช้ภาษาง่าย ชัดเจน เป็นคำธรรมดาที่เด็กสามารถเข้าใจทันที
4. ภาพ เป็นหัวใจของหนังสือ สำหรับเด็กวรรณกรรมเด็กที่ดีไม่ควรขาดภาพประกอบเป็นอันขาด ภาพประกอบจะมีลักษณะใดก็ได้ ภาพสีหรือภาพขาวดำก็ได้ แต่ต้องเป็นภาพที่มีความรู้สึก มีชีวิต มีความเคลื่อนไหว สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอธิบายได้

5. รูปเล่ม พิจารณาดังนี้

5.1 ขนาด ไม่สามารถกำหนดขนาดแน่นอนได้ เพราะเด็กมักเปลี่ยนความสนใจอยู่เสมอ ไม่ชอบสิ่งที่ซ้ำซากจำเจ รูปเล่มอาจเป็นแนวนอนบ้าง แนวตั้งบ้าง ความยาวของเรื่องตั้งแต่ 20 หน้าขึ้นไปจนถึง 40-50 หน้าก็ได้ ไม่เกินกำลังที่ผู้อ่านจะยกอ่าน

5.2 การจัดทำหนังสือต้องประณีต ตั้งแต่ปก ภาพในปก ไปจนถึงการจัดหน้าหนังสือ ควรทิ้งให้ว่างไว้ก่อนขึ้นเรื่อง อาจจะมีครึ่งหน้าหรือค่อนหน้า เพราะเป็นการปลอบสมองเด็กให้ว่าง ควรเว้นที่ขอบหนังสือทั้งด้านในและด้านนอก เพื่อช่วยให้สะดวกต่อการเปิดอ่าน ตัวอักษรต้องพอเหมาะแก่สายตาของเด็กแต่ละวัย กระดาษพิมพ์ต้องมีคุณภาพดี การเย็บเล่มแข็งแรง ทนทาน พิสูจน์อักษรไม่ผิดพลาด

ถวัลย์ มาศจรัส (2548) กล่าวถึงลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็ก รวมทั้งขั้นตอนและวิธีการทั่วไปในการจัดทำหนังสือ ควรประกอบด้วย

1. ชื่อเรื่อง ต้องสื่อความหมายให้ชัดเจน เพื่อบอกให้ทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ต้องการนำเสนออะไร
2. ความน่า ซึ่งเป็นการเกริ่นนำเพื่อจูงใจผู้อ่านให้สนใจเนื้อหาสาระที่จะนำเสนอต่อไป เหมือนการขับร้องเพลงต้องมีดนตรีนำมาก่อน
3. เนื้อเรื่องดี เป็นเนื้อหาสาระที่น่าเสนอทั้งหมดว่ามีอะไรบ้าง ในส่วนของเนื้อเรื่องนี้จะมีประเด็นต่าง ๆ ย่อย ๆ ออกไป เพื่อนำเสนอประเด็นให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมไปถึงความเพลิดเพลินในการอ่านอย่างมีความสุข
4. โครงเรื่อง คำนียามของโครงเรื่อง หมายถึง การกำหนดกรอบเนื้อหาสาระสำหรับการเขียนหนังสืออย่างมีเอกภาพ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเขียนหนังสือที่ผู้เขียนกำหนดขึ้นอย่างมีเป้าหมาย โครงเรื่องเปรียบเสมือนสะพานข้ามคลอง ทำให้เราข้ามคลองไปถึงอีกฝั่งหนึ่งได้โดยไม่ตกร่น้ำตกท่าไปเสียก่อน โครงเรื่องในการเขียนถ้าวางโครงเรื่องดี เรื่องที่เขียนก็จะน่าอ่าน มีประเด็นการนำเสนอที่ชัดเจนไม่สะเปะสะปะ ออกนอกกลุ่มนอกทาง เมื่อจะเขียนหนังสืออ่านประกอบก็จะต้องมีการจัดทำโครงเรื่องเสียก่อนว่าเรื่องที่จะเขียนประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระอะไรบ้าง

สรุปได้ว่า การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับเด็กจะต้องสร้างเนื้อหาให้ตรงกับวัยของผู้อ่าน ใช้คำธรรมดาสื่อสารได้ง่าย รูปปกสวยดึงดูดความสนใจ ตัวหนังสือโตไม่เล็กเกินไป รูปภาพก็สวยงาม ทันสมัย ใช้กระดาษอย่างดี รูปเล่มมีความทนทาน และสิ่งสำคัญเด็กอ่านแล้วได้ความรู้และความเข้าใจเพิ่มสูงขึ้น

ส่วนประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ส่วนประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เป็นผลงานทางวิชาการ (รังสิมันต์ ฉิมรักษ์, 2550)

ควรมีส่วนประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ปกหนังสือ (ปกนอก) ปกนอกของหนังสือมีองค์ประกอบ ดังนี้
 - 1.1 ชื่อเรื่อง
 - 1.2 ชื่อผู้แต่ง
 - 1.3 ชื่อผู้วาดภาพ
 - 1.4 ภาพประกอบ
 - 1.5 ผลงานทางวิชาการ หมายเลข....
2. ปกใน ปกในของหนังสือมีองค์ประกอบ ดังนี้
 - 2.1 ชื่อหนังสือ
 - 2.2 ชื่อผู้แต่ง
 - 2.3 ชื่อผู้วาดภาพ
 - 2.4 ชื่อผู้ระบายสี
 - 2.5 ประวัติผู้แต่งโดยย่อ
 - 2.6 ประวัติผู้วาดภาพโดยย่อ
3. คำนำ คำนำเป็นส่วนประกอบสำคัญของหนังสือทุกประเภท เนื้อหาของคำนำจะกล่าวถึงจุดประสงค์ในการเขียนหนังสือเล่มนั้น เนื้อหาสาระ วิธีการนำเสนอ การนำไปใช้ประโยชน์ของหนังสือ พร้อมกับคำขอบคุณผู้ที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ โดยลงชื่อเจ้าของผลงานผู้เขียนคำนำ และตำแหน่งเป็นการปิดท้าย
4. คำชี้แจง จะกล่าวถึงสิ่งต่อไปนี้
 - 4.1 เหตุผลในการผลิตหนังสือส่งเสริมการอ่าน
 - 4.2 การนำหนังสือส่งเสริมการอ่านไปใช้ ใช้อย่างไร
5. เนื้อเรื่อง เนื้อเรื่องเป็นส่วนสำคัญที่สุดของหนังสือที่ผู้แต่งแต่งขึ้นเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่เขียนไว้ในหน้าคำนำ แต่ละหน้าที่หมายเลขกำกับกับจบเรื่อง
6. อธิบายศัพท์จากเรื่อง ศัพท์ยากจากเรื่องต้องมีคำอธิบาย ยิ่งเป็นวรรณกรรมท้องถิ่นมีภาษาถิ่นเข้ามาเกี่ยวข้อง การอธิบายศัพท์ท้ายเรื่องเป็นสิ่งจำเป็นมาก หากไม่มีอธิบายศัพท์เด็กจะอ่านไม่เข้าใจเกิดปัญหาในการอ่านได้
7. คำรับรองของผู้บริหารโรงเรียน การจัดทำผลงานทางวิชาการ จะต้องมีคำรับรองของผู้บริหารโรงเรียนรวมอยู่ด้วยเสมอ เพื่อให้ผู้ประเมินผลงานมีความมั่นใจว่าหนังสือนั้น

เป็นหนังสือที่เขียนขึ้นเองจริง เป็นนวัตกรรมที่เกิดจากมันสมองของเราโดยแท้จริง

8. บรรณานุกรม บรรณานุกรมมีความจำเป็นในการเขียนหนังสืออย่างยิ่ง มีอ้างอิงมากเท่าไรความน่าเชื่อถือยิ่งมีมากเท่านั้น โดยเฉพาะหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เป็นหนังสือสารคดี ส่วนหนังสือบันเทิงคดี เช่น นิทาน เรื่องสั้น นิยาย วรรณกรรมเยาวชน ที่เขียนขึ้นมาด้วยมันสมองของเราเอง ไม่จำเป็นต้องมีบรรณานุกรมก็ได้ หากมีควรอ้างอิงถึงหลักการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมของนักการศึกษา นักวิชาการ นักเขียนแต่ละท่าน ที่เราได้ศึกษามาเป็นหลักเท่านั้น

9. ปกหลัง ปกหลังเป็นส่วนประกอบส่วนหลังสุดของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เป็นผลงานทางวิชาการ ส่วนนี้จะมีภาพประกอบหรือไม่ก็ได้ แต่ควรใช้กระดาษหนาตามสมควร ไม่ควรใช้กระดาษอ่อนเพราะฉีกขาดง่าย

การหาประสิทธิภาพของหนังสือ

วาโร เฟ็งส์วัตต์ (2544) กล่าวถึง เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของหนังสือที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้วิจัยพึงพอใจว่า ถ้าหากหนังสือเรียนมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้ว หนังสือเรียนก็มีคุณค่าพอที่จะนำไปใช้ได้ และคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมา การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional behavior) คือ การประเมินผลอย่างต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตได้จากการประกอบกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งได้แก่ งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Products) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียน

การกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งการที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1 / E_2 มีค่าเท่าใดนั้นผู้สอนจะเป็นผู้พิจารณา โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งค่าไว้ 80/80, 85/85, หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจจะตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75, 70/70

เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เช่น 80/80 มีความหมาย ดังนี้

80 ตัวแรก หมายความว่า เมื่อเรียนจากชุดพัฒนาตนเองจบแล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัด หรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% หรือ ร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายความว่า ผู้เรียนทำการสอบหลังใช้ชุดพัฒนาตนเองได้ผลเฉลี่ย 80% หรือ ร้อยละ 80

วิธีการคำนวณหาค่าประสิทธิภาพชุดพัฒนาตนเอง (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537) เป็นดังนี้

1. หาค่า $E_1 = \frac{\left(\frac{\sum X}{N}\right)}{A} \times 100$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรืองาน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด หรืองานทุกชิ้น
			รวมกัน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

2. หาค่า $E_2 = \frac{\left(\frac{\sum F}{N}\right)}{B} \times 100$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพหนังสือ

เมื่อผลิตหนังสือเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะต้องนำไปหาประสิทธิภาพ ตามขั้นตอน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537) ดังนี้

1. แบบเดี่ยว (หรือ 1:1) คือ ทดลองกับผู้เรียน 3 คนโดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเก่ง โดยทดลองกับเด็กอ่อนก่อน ทำการปรับปรุงแล้วทดลองกับเด็กปานกลาง แล้วจึงนำไปทดลองกับเด็กเก่ง ในกรณีสถานการณ์ไม่เอื้ออำนวย ก็ให้ทดลองกับเด็กอ่อน หรือ ปานกลางคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จะต่ำกว่าเกณฑ์มาก โดยจะได้ค่า E_1 / E_2 ประมาณ 60/60

2. แบบกลุ่มย่อย (หรือ 1:10) คือทดลองกับผู้เรียนประมาณ 6-10 คน คณะผู้เรียนทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในครั้งนี้คะแนนจะเพิ่มขึ้นเกือบเท่าเกณฑ์ หรือห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ ค่า E_1 / E_2 ประมาณ 70/70

3. แบบภาคสนาม (หรือ 1:100) คือทดลองกับผู้เรียนประมาณ 30 -100 คน คณะผู้เรียน ทั้งเก่ง และอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ผลที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ ที่ได้ตั้งไว้

การยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพของหนังสือ

เมื่อทดลองใช้หนังสือภาคสนามแล้ว ให้เทียบค่า E_1 / E_2 ที่หาได้จากหนังสือ กับค่า E_1 / E_2 ของเกณฑ์ เพื่อดูว่าจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพของหนังสือ มี 3 ระดับ คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของหนังสือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกิน 2.5 %
2. เท่าเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพของหนังสือเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ไม่เกิน 2.5%
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพเมื่อประสิทธิภาพของหนังสือ ต่ำกว่าเกณฑ์ ไม่เกิน 2.5 %

จากเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้นำขั้นตอนการหาประสิทธิภาพหนังสือข้างต้น มาเป็นแนวทางในการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่อจะได้ทำให้หนังสือที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์

การอ่าน

ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้น่าสนใจ ดังนี้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้นิยามความหมายของการอ่านไว้ว่า “การอ่านเป็นการออกเสียงตามตัวหนังสือ หรือการเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณา ดูเพื่อให้เข้าใจ” การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ต้องอาศัยกลไกการเรียนรู้ และสมองตีความและเรียบเรียงข้อมูลที่อ่านให้กลายเป็นความรู้ ความจำ ความชำนาญการ ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ที่ได้จากการอ่าน

บันลือ พุกษะวัน (2545, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน เป็นการแปลสัญลักษณ์เป็นเสียงพูด การสังเกต การจำรูปคำที่เคยอ่าน และรูปคำใหม่ให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน เป็นแนวทางช่วยให้ผู้อ่านได้รับความความรู้จากการผสมผสานของตัวอักษร

สนิท สัตโยภาส (2545, หน้า 92) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่าน หมายถึงการมองดูตัวอักษรแล้ว ถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิด จากนั้นจึงนำความรู้ ความคิดหรือสิ่งที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เมื่อถึงเวลา

ฉวีลักษณ์ บุญญาญจน (2547) ได้สรุปนิยามของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่าน คือ แหล่งทรัพยากรสำหรับการเรียนรู้และการดำรงชีวิตของมนุษย์ ในยุคโลกาภิวัตน์

2. การอ่าน คือ การก่อให้เกิดความสุขใจ ความจรรโลงใจและจิตใจที่ตีงาม

3. การอ่านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ ซึ่งมี 4 ประการ คือ การฟัง การพูด การเขียน และการอ่าน

4. การอ่าน เป็นการช่วยส่งเสริมตนเองให้สัมพันธ์กับเด็ก การอ่านหนังสือ ต้องเป็นการปรับปรุง ช่วยให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์โดยอาศัยหนังสือที่ได้พบเห็น การอ่าน ยังเป็นการส่งเสริมอารมณ์ของคนแต่ละคนให้สัมพันธ์กับโลก เป็นการปรับปรุงตนเองให้เข้ากับผู้อื่นได้

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2548) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ทางภาษาโดยผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และ ตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านตามความต้องการของผู้เรียนที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อจับใจความสำคัญ เข้าใจความหมายของคำ ตีความ และแปลความให้ตรงกับผู้ที่เขียนต้องการจะสื่อ โดยใช้ความคิดและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นมากสำหรับการดำเนินชีวิตในสภาพสังคมปัจจุบัน การอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญาของผู้อ่าน ช่วยให้ผู้อ่านทันต่อข่าวสารเหตุการณ์ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือ ในการแสวงหาความรู้ พัฒนาความคิด ความฉลาด รอบรู้ ยิ่งผู้อ่าน อ่านมากก็จะมี ความรู้ มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มพูนมากขึ้น นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความสำคัญของการอ่านไว่น่าสนใจ ดังนี้

พนิตนันท์ บุญพามี (2542, หน้า 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่าน มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในทุก ๆ ด้าน การอ่านช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหว และได้ก้าวทันเหตุการณ์ การอ่านจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ ส่งเสริมให้เกิดความงอกงามทางวุฒิภาวะ วุฒิปัญญา การอ่านเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมความรู้ ความเข้าใจของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาให้ถึงกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การอ่านนำมนุษย์ผ่านพรมแดนทางภูมิประเทศ และวัฒนธรรม ขณะเดียวกัน การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินในชีวิตมากขึ้น

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโตและจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทนต่อเหตุการณ์ และสนองความอยากรู้อยากเห็น นอกจากนี้การจะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

ดวงใจ ไทยอุบุญ (2545, หน้า 48) กล่าวว่า การอ่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งถ้าผู้อ่านอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ เพราะจะทำให้ผู้อ่านเกิดปัญญา เกิดความคิดสร้างสรรค์ ผู้อ่านไม่เฉพาะแต่จะได้ความรู้ ได้รู้จักใช้สำนวนโวหาร ยังได้แง่คิดจากหนังสือเหล่านั้นได้รับรู้ถึงความคิดที่แตกต่างกัน ได้ประเมินคุณค่าของเรื่องทีอ่าน และนำประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2547, หน้า 7 - 8) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญ และมีคุณค่าต่อผู้อ่าน การอ่านจะช่วยสร้างความคิด ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ช่วยให้อ่านเข้าใจสังคมและสภาพแวดล้อมรอบตัว รู้จักรูปแบบของสารประเภทต่าง ๆ ทำให้เกิดทักษะในการสรุปข้อมูลและจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่แล้วสรุปออกมาเป็นแนวคิดเพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ประโยชน์

เสาวลักษณ์ ตรองจิต (2547, หน้า 26) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะจำเป็นต้องอ่านให้เข้าใจในการติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น และนำความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ จากเรื่องทีอ่านไปสร้างประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้

จากความสำคัญของการอ่านทีกล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่าน มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านการพัฒนาตนเอง พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัยทนต่อเหตุการณ์ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำไปสู่ความรู้ทั้งปวง อีกทั้งช่วยเสริมสร้างพัฒนาสติปัญญา และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันอย่างมีความสุข

ประเภทของการอ่าน

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542, หน้า 26 – 31) ได้แบ่งประเภทการอ่าน เป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ สรุปได้ ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง ช่วยให้เด็กมีทักษะมากขึ้น จดจำข้อความทีดีไว้เป็นตัวอย่างอ่านได้คล่องแคล่วถูกต้อง รู้จักความไพเราะของบทกวีซึ่งอ่านเป็นทำนองเสนาะ และส่งเสริม

ด้านบุคลิกภาพให้เด็กมีความกล้าหาญที่จะอ่าน และสามารถตรวจสอบได้ว่าการอ่านนั้นถูกหรือไม่

2. การอ่านในใจ ในชีวิตประจำวันจะใช้มากกว่าการอ่านออกเสียง เพราะต้องอ่านเพื่อประโยชน์ต่าง ๆ มากมาย เช่น เพื่อธุรกิจ เพื่อการศึกษาหาความรู้ เพื่อความบันเทิง

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านประเภทต่าง ๆ ไว้ ดังนี้ บันลือ พุกชะวัน (2545, หน้า 119) ได้ให้ความหมายของการอ่านเข้าใจ ว่าเป็นการอ่านเพื่อหาคำตอบ อ่านแล้วสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำได้ จัดลำดับเหตุการณ์เรื่องราวที่เกิดขึ้นในเรื่องที่อ่านได้ อ่านแล้วสามารถย่อความและแต่งความได้

สุวิทย์ มูลคำ (2547, หน้า 102) ให้ความหมายของการอ่านประเภทอ่านวิเคราะห์ ว่าเป็นการจัดลำดับ การเปรียบเทียบ การจัดหมวดหมู่ แปลความ ตีความ และสามารถประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

สรุปได้ว่า การอ่านแบ่งได้หลายประเภทแล้วแต่จุดประสงค์ของการอ่าน ส่วนความหมายของการอ่านประเภทต่าง ๆ มีความมุ่งหมาย เพื่อให้เข้าใจความหมายของ คำ ประโยค อ่านวิเคราะห์เรื่องราว แปลความ ตีความและนำมาตัดสินใจโดยอาศัยประสบการณ์ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพูดหรือเขียนเล่าเรื่องได้ถูกต้อง

กระบวนการอ่านและจิตวิทยาการอ่าน

นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดด้านกระบวนการอ่าน จิตวิทยาการอ่าน และจิตวิทยาเกี่ยวกับความสนใจอ่านหนังสือ ไว้ที่น่าสนใจดังนี้

ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล (2536, หน้า 529-533) กล่าวถึงกระบวนการอ่านว่ามี 4 ขั้น ดังนี้ ขั้นแรก คือการรู้จักคำ ได้รับความหมายของคำตามตัวอักษร ขั้นที่สอง เป็นการเข้าใจความหมายของสาร ขั้นที่สาม เป็นการอ่านใช้วิจารณ์ญาณตัดสินใจโดยใช้ประสบการณ์ การอ่านและประสบการณ์ชีวิตร่วมกับความรู้ความเข้าใจที่สะสมมาแต่เดิม ขั้นที่สี่ เป็นการรวบรวมความคิดว่า อ่านสารนั้นแล้วเข้าใจเพียงใด

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537, หน้า 67) กล่าวว่า การอ่านเป็นการทำงานที่สัมพันธ์กัน 2 กระบวนการ คือ กระบวนการกลไก ซึ่งเกี่ยวกับการนำสิ่งเร้าเข้าสู่สมอง และกระบวนการรับรู้ ซึ่งโยงกับการแปลความของสิ่งเร้า หลังจากที่เข้าสู่สมองแล้ว โดยสมองของผู้อ่านจะให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้อ่านจะสามารถสร้างประสบการณ์จากสัญลักษณ์ได้เพียงใด ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงสัญลักษณ์เหล่านั้น ให้เข้ากับประสบการณ์เดิม จึงจะสามารถเข้าใจความหมายได้ดี

บรรพชา กิตติศักดิ์ (2539, หน้า 214) กล่าวถึงกระบวนการอ่านว่า มี 4 ชั้น คือ

1. สัมผัสโดยใช้สายตาดูพร้อมทั้งเรียนรู้เสียงของตัวหนังสือและความหมาย
 2. รับรู้รูปร่างลักษณะของคำโดยเชื่อมโยงเสียงกับความหมาย
 3. ทำความเข้าใจความหมายของ คำ วลี และประโยคโดยใช้ประสบการณ์เดิมช่วยตีความ
 4. ใช้ประโยชน์จากการอ่าน คือ เข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถนำไปเล่าเรื่องต่อได้ถูกต้อง
- สรุปได้ว่า กระบวนการอ่านและจิตวิทยาทางการอ่าน เป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงระหว่างสมองกับสิ่งเร้า ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการพัฒนาโดยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ก็จะเกิดความชำนาญ การพัฒนาทักษะการอ่านจะทำให้เกิดเจตคติที่ดีและมีนิสัยรักการอ่าน

จิตวิทยาเกี่ยวกับความสนใจอ่านหนังสือ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสนใจอ่านหนังสือของเด็กไว้ ดังนี้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 97) กล่าวว่า การอ่านเกี่ยวข้องกับความเจริญเติบโต และพัฒนาการทุก ๆ ด้านของผู้เรียน กระทำเพื่อสนองความต้องการของตนเอง สนองความพอใจของสังคมที่มีต่อตน เป็นการเตรียมตัวที่จะรับพัฒนาการด้านอื่น ๆ ที่จะตามมา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจึงขึ้นอยู่กับความเจริญของการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่มีความสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่านมีทั้งด้านชีววิทยา และสภาพแวดล้อมองค์ประกอบที่สำคัญ อาทิเช่น สติปัญญาของผู้อ่าน สภาพร่างกาย สภาพทางสังคม และสภาพการทางด้านอารมณ์ ความสำเร็จในการอ่านนอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการได้ยิน และในการแยกแยะตัวหนังสือที่มองเห็นแล้ว ภูมิหลังและประสบการณ์ วุฒิภาวะ ความสนใจในการอ่านและการเรียนการสอนที่เหมาะสมจะมีส่วนช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านอีกด้วย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539, หน้า 41 – 44) กล่าวไว้ว่า ความสนใจในการอ่านเกิดจากความแตกต่างในด้านพื้นฐานของแต่ละบุคคล ได้แก่ ด้านจิตวิทยา ด้านสติปัญญา ด้านอายุ ความแตกต่างทางเพศ มโนคติ (ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อตนเอง) ด้านการคิด ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนควรใช้สื่อให้สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียน

วรรณภา บัวเกิด (2539, หน้า 223 – 229) ได้สำรวจความสนใจในการอ่านหนังสือของวัยรุ่น พบว่า เรื่องที่วัยรุ่นชอบ คือ การผจญภัย กีฬา เรื่องลึกลับ เรื่องธรรมชาติ เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ และนอกจากความสนใจของนักเรียนแล้วยังเสนอเนื้อหาที่เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน คือ หนังสือที่ให้ความเพลิดเพลิน เช่น นิทาน นิยาย ตลกขำขัน เรื่องที่ส่งเสริมความรู้ ความคิด สติปัญญา เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียนรู้จักสังคมที่ตนอยู่ บทบาท และหน้าที่ของตนเอง เช่น เรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี ความเป็นอยู่

สรุปได้ว่า ความสนใจในการอ่านหนังสือของนักเรียนมีความเกี่ยวข้องกับสติปัญญา อายุ ความแตกต่างทางเพศ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางสังคม คุณครูควรวัด การเรียนการสอนและจัดหาหนังสือให้สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียน

การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT

ความเป็นมาของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

แคโรลีน (Carolyn, 1992, pp. 3-4) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน ในศตวรรษที่ 18 ที่ประเทศอังกฤษ โจเซฟ แลนเคสเตอร์ และแอนดรูว์ เบลล์ (Joseph Lancaster & Andrew Bell) ได้พัฒนาโรงเรียนที่ใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือขึ้นในปี ค.ศ.1806 ต่อมา ดิวอี้ (Dewey, 1957, cited in Carolyn, p.3) แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก ได้เสนอแนวคิดในการจัดการศึกษาที่เน้นห้องเรียนเป็นเสมือนกระจกที่สะท้อนสังคม การจัดการเรียน การสอนจำเป็นต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งที่น่าสนใจไปสู่ชีวิตจริง ดิวอี้เสนอให้จัดบรรยากาศการเรียน และกระบวนการเรียนให้สอดคล้องกับลักษณะของสังคมที่เป็นจริงโดยวิธีปฏิบัติกรแบบ ประชาธิปไตยและใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นแนวทางในการศึกษาหาความรู้ และจากแนวคิดนี้ ทำให้เกิดการจัดชั้นเรียนเป็นลักษณะกลุ่มย่อยที่ใช้ในการแก้ปัญหา โดยนักเรียน ในกลุ่มช่วยกันค้นหาคำตอบของตนเอง งานของดิวอี้จึงเป็นการเปิดศตวรรษใหม่ของการศึกษา ในสหรัฐอเมริกา อันเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการพัฒนาวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือต่างๆ ขึ้น โดยคำนึงถึงความแตกต่างของเชื้อชาติและความแตกต่างระหว่างบุคคล ในการร่วมมือกัน ในการเรียนรู้ในห้องเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนของแต่ละ บุคคล

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักจิตวิทยาการศึกษาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนแบบ ร่วมมือไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สลาวิน (Slavin, 1987, pp. 7-13) อ้างใน ไสว พักขาว (2544, หน้า 192) ได้ให้ ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถ ในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้ เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือ เป้าหมายของกลุ่ม

ไสว พักขาว (2544, หน้า 193) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียน การสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบ ร่วมกันทั้งในส่วนตน และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, หน้า 121) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือ แบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

ชาติชาย ม่วงปฐม (2539, หน้า 28) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การเรียน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน เพื่อให้ตนเองและสมาชิกกลุ่มเกิดการเรียนรู้ นักเรียนมีความรับผิดชอบ 2 ประการ คือ การเรียนบทเรียนตามกำหนดและการช่วยให้เพื่อน เข้าใจบทเรียน นักเรียนจะค้นหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและต่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ในสถานการณ์การเรียนแบบร่วมมือ นักเรียนจะต้องรับรู้และระลึกเสมอว่าตนเองจะไปถึง เป้าหมายของการเรียนรู้ได้ ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ไปถึงเป้าหมายเช่นเดียวกัน นักเรียน จะอภิปรายบทเรียนร่วมกัน ช่วยเหลือ สนับสนุนกันเพื่อให้ทุกคนเข้าใจบทเรียน

สายรุ้ง พุ่มตระกูล (2539, หน้า 24) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัด ประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานด้วยกันในกลุ่มย่อย ที่ลดความสามารถ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เคารพและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่อนและบุคคลอื่น ๆ อย่างมีความสุข นอกจากนี้ พฤติกรรมการเรียนในลักษณะดังกล่าวได้ก่อให้เกิดผลดีแก่ตัวนักเรียน เนื่องจากทุกคนได้เข้ามา มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมีความกระตือรือร้นจะแสวงหาความรู้และประสบการณ์ เนื่องจาก เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม มีหน้าที่ที่จะต้องช่วยเหลือกลุ่มให้สามารถดำเนินกิจกรรม จนบรรลุผลสำเร็จ รวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง เกิดการเรียนรู้จากการได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วย ตนเอง และเรียนรู้วิธีการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ จากเพื่อนในกลุ่ม รวมทั้งได้เรียนรู้สภาพอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในกลุ่ม ผู้เรียน จะได้พัฒนาในด้านอารมณ์และสังคมอย่างเต็มที่ เป็นการเตรียมให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสังคม ภายนอกได้

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนร่วมกันในการแสวงหาความรู้ โดยทำงานรับผิดชอบร่วมกันซึ่งสมาชิก

ในกลุ่มจะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม มีการตรวจสอบผลงาน ทั้งนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะ กระบวนการทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สำหรับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ อากอร์น ใจเที่ยง (2550, หน้า 121) ได้กล่าวไว้ว่า ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มได้ฝึกบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม
2. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดค้นคว้า ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การใช้ภาษา การพูด ฯลฯ
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ การยอมรับกันและกัน การไว้วางใจ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม ฯลฯ

ลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จอห์นสัน (Johnson, 1997) ได้เสนอไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือควรมีลักษณะสำคัญ ดังนี้ คือ

1. แบ่งนักเรียนในห้องเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ แต่ละกลุ่มย่อยประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถต่างกันประมาณ 2 ถึง 6 คน
2. สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มต่างมีเป้าหมายที่จะทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยของกลุ่มสูงขึ้น
3. สมาชิกแบ่งงานหรือหน้าที่รับผิดชอบ ความสำเร็จของสมาชิกทุกคนถือเป็นความสำเร็จของกลุ่ม
4. สมาชิกของกลุ่มต่างยอมรับและไว้วางใจซึ่งกันและกันแต่ละคนยอมรับในบทบาทและผลงานของสมาชิกในกลุ่มเสมือนหนึ่งเป็นผลงานของตนเอง และพร้อมที่จะยอมรับในความสามารถ จุดเด่น และจุดด้อยของเพื่อนสมาชิก
5. สมาชิกของกลุ่มต่างช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนและให้ความร่วมมือแก่กันและกัน นักเรียนเก่งจะให้กำลังใจนักเรียนอ่อนและกระตุ้นให้เพื่อนขยันมากขึ้นเพื่อจะได้ประสบความสำเร็จทางการเรียน และเมื่อได้พยายามมากแล้วแต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เพิ่มสูงขึ้นเขาก็ยังได้รับการยอมรับจากในกลุ่มนักเรียนแต่ละคนต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและการเรียน

ของเพื่อน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, หน้า 121) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมแบบร่วมแรงร่วมใจว่ามี ลักษณะ ดังนี้

1. มีการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
2. สมาชิกในกลุ่มมีจำนวนไม่ควรเกิน 6 คน
3. สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันเพื่อช่วยเหลือกัน
4. สมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น
 - เป็นผู้นำกลุ่ม (Leader)
 - เป็นผู้อธิบาย (Explainer)
 - เป็นผู้จดบันทึก (Recorder)
 - เป็นผู้ตรวจสอบ (Checker)
 - เป็นผู้สังเกตการณ์ (Observer)
 - เป็นผู้ให้กำลังใจ (Encourager) ฯลฯ

สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกัน ยึดหลักว่า “ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน”

สมพงษ์ สิงหะพล (2542, หน้า 41) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือไว้ ดังนี้

1. สมาชิกในกลุ่มทำงานรับผิดชอบร่วมกัน สนใจการทำงานของตนเองเท่า ๆ กับการทำงานของกลุ่ม ผลงานที่เกิดขึ้นจากการทำงานจะออกมาในลักษณะงานกลุ่ม ทีมที่จะได้รับรางวัลระดับใด ต้องเรียนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ของทุกคน ซึ่งเน้นให้สมาชิกทุกคนต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือกันในการทำงานต่าง ๆ ในกลุ่มของตนเอง
3. ทุกคนในกลุ่มมีโอกาสเท่าเทียมกันในการประสบความสำเร็จ หมายความว่า นักเรียนในกลุ่มสามารถช่วยเหลือทีมของตนได้ โดยพัฒนาการเรียนรู้ของตนให้ดีขึ้นกว่าเดิมไม่ว่าจะเรียนเก่ง อ่อน หรือปานกลาง ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะทำให้ดีที่สุด

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องร่วมมือกันในการทำกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมนั้นจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกการรับฟังความคิดเห็นและยอมรับผู้อื่น มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่มที่หมุนเวียนกัน รับผิดชอบโดยได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยอมรับฟังเหตุผลซึ่งกันและกันอธิบายให้เพื่อนภายใน

กลุ่มเกิดการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ทำให้การทำงานเป็นกลุ่มมีประสิทธิภาพ ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ได้ให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและเน้นการใช้กระบวนการกลุ่ม

องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้ จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1987, pp. 13 - 14) อ้างใน ไสว พักขาว (2544, หน้า 193-194) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกที่ว่าตนประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกัน ทำให้กลุ่มได้คะแนน 90% แล้ว สมาชิกแต่ละคนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนน เป็นรางวัล เป็นต้น

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face To Face Promotive Interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้น จึงควรมีการแลกเปลี่ยน ให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล เป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละบุคคล โดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

และในปี ค.ศ. 1991 จอห์นสัน และ จอห์นสัน ได้เพิ่มองค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือขึ้นอีก 1 องค์ประกอบ ได้แก่

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำ ความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผนตลอดจน ประเมินผลและปรับปรุงงาน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน ในอันที่จะช่วยให้การเรียนรู้แบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดี และบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่ม กำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มซึ่งจำเป็น ที่จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำทักษะ เหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, หน้า 122) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือไว้ว่า ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ดังข้อต่อไปนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมี เป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ทุกคน ทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สึกว่าจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ (Face to Face Promotive Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้ แก่กัน ตามคำถาม ตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มาก น้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่ง ที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น

4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือกันทำงานและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Groups Skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ ความคิดเห็น โดยไม่ วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่าง เท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น

5. มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม (Group Process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสพผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ต้องแก้ไขปัญหาที่ใด และอย่างไร เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม เป็นการฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นกระบวนการ

จากองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้นมีองค์ประกอบ 5 ประการด้วยกัน คือ

1. มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยสมาชิกแต่ละคนมีเป้าหมายในการทำงานกลุ่มร่วมกัน ซึ่งจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของการทำงานกลุ่ม
2. มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ เป็นการให้สมาชิกได้ร่วมกันทำงานกลุ่มกันอย่างใกล้ชิด โดยการเสนอและแสดงความคิดเห็นกันของสมาชิกภายในกลุ่ม ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน
3. มีความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน หมายความว่า สมาชิกภายในกลุ่มแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล
4. มีการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มย่อย ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสพผลสำเร็จ เพื่อให้นักเรียนจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. มีการใช้กระบวนการกลุ่ม ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือ วิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในการวางแผนปฏิบัติงานและเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน โดยจะต้องดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม

ไสว พักขาว (2544, หน้า 195) ได้กล่าวว่า จากองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งได้แก่ ความเกี่ยวข้องของสัมพันธ์กันในทางบวก การปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันและกัน ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล การใช้ทักษะระหว่างบุคคล การทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่ม องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้การเรียนรู้แบบร่วมมือแตกต่างออกไปจากการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning) กล่าวคือ การเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิมนั้น เป็นเพียงการแบ่งกลุ่มการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติงานร่วมกัน แบ่งงานกันทำ สมาชิกในกลุ่มต่างทำงานเพื่อให้งานสำเร็จ เน้นที่ผลงานมากกว่ากระบวนการในการทำงาน ดังนั้นสมาชิกบางคนอาจมีความรับผิดชอบในตนเองสูง แต่สมาชิกบางคนอาจไม่มีความรับผิดชอบ ขอเพียงมีชื่อในกลุ่ม มีผลงานออกมาเพื่อส่งครูเท่านั้น ซึ่งต่างจากการเรียนเป็น

กลุ่มแบบร่วมมือที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วย

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1987, p. 25) อ้างใน ไสว พักขาว (2544, หน้า 195) ได้สรุปความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนรู้แบบดั้งเดิมไว้ดังนี้

ตาราง 1 ความแตกต่างของการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบดั้งเดิม

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	การเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning)
1. มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่างสมาชิก	1. ขาดการพึ่งพากันระหว่างสมาชิก
2. สมาชิกเอาใจใส่รับผิดชอบต่อตนเอง	2. สมาชิกขาดความรับผิดชอบในตนเอง
3. สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน	3. สมาชิกมีความสามารถเท่าเทียมกัน
4. สมาชิกผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ	4. มีผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งเพียงคนเดียว
5. รับผิดชอบร่วมกับสมาชิกด้วยกัน	5. รับผิดชอบเฉพาะตนเอง
6. เน้นผลงานและการคงอยู่ซึ่งความเป็นกลุ่ม	6. เน้นที่ผลงานเพียงอย่างเดียว
7. สอนทักษะทางสังคมโดยตรง	7. ทักษะทางสังคมถูกละเลย
8. ครูคอยสังเกตและหาโอกาสแนะนำ	8. ครูขาดความสนใจหน้าที่ของกลุ่ม
9. สมาชิกกลุ่มมีกระบวนการทำงานเพื่อประสิทธิผลกลุ่ม	9. ขาดกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545, หน้า 177 – 195) อ้างใน อารภรณ์ ใจเที่ยง (2550, หน้า 123 – 125) กล่าวถึง เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ว่า เทคนิคที่นำมาใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายวิธี ได้แนะนำไว้ดังนี้

1. ปริศนาความคิด (Jigsaw)

ปริศนาความคิด เป็นเทคนิคที่สมาชิกในกลุ่มแยกย้ายกันไปศึกษาหาความรู้ ในหัวข้อเนื้อหาที่แตกต่างกัน แล้วกลับเข้ากลุ่มมาถ่ายทอดความรู้ที่ได้มาให้สมาชิกกลุ่มฟัง วิธีนี้คล้ายกับการต่อภาพจิ๊กซอว์ จึงเรียกรวีนี้อีกว่า Jigsaw หรือปริศนาการคิด

ลักษณะการจัดกิจกรรม

ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันเข้ากลุ่มร่วมกันเรียกว่า กลุ่มบ้าน (Home Group) สมาชิกในกลุ่มบ้านจะรับผิดชอบศึกษาหัวข้อที่แตกต่างกัน แล้วแยกย้ายไปเข้ากลุ่มใหม่ในหัวข้อเดียวกัน กลุ่มใหม่นี้เรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกันเสร็จ ก็จะย้ายกลับไปกลุ่มเดิมคือ กลุ่มบ้านของตน นำความรู้ที่ได้จากการอภิปรายจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมาสรุปให้กลุ่มบ้านฟัง ผู้สอนทดสอบและให้คะแนน

2. กลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ (Team Assisted Individualization: TAI)

เทคนิคการเรียนรู้วิธีนี้ เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนได้แสดงความสามารถเฉพาะตนก่อน แล้วจึงจับคู่ตรวจสอบกันและกัน ช่วยเหลือกันทำใบงานจนสามารถผ่านได้ ต่อจากนั้นจึงนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นฝ่ายได้รับรางวัล

ลักษณะการจัดกิจกรรม

กลุ่มจะมีสมาชิก 2 – 4 คน จับคู่กันทำงานตามใบงานที่ได้รับมอบหมาย แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจผลงาน ถ้าผลงานยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์ ต้องแก้ไขจนกว่าจะผ่าน ต่อจากนั้นทุกคนจะทำ ข้อทดสอบ คะแนนของทุกคนจะมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล

3. กลุ่มสืบค้น (Group Investigation: GI)

กลุ่มสืบค้น เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้ค้นคว้าหาความรู้มานำเสนอประกอบเนื้อหาที่เรียน อาจเป็นการทำงานตามใบงานที่กำหนด โดยที่ทุกคนในกลุ่มรับรู้และช่วยกันทำงาน

ลักษณะการจัดกิจกรรม

สมาชิกกลุ่มจะช่วยกันศึกษาค้นคว้าหาคำตอบ หรือความรู้มานำเสนอต่อชั้นเรียน โดยผู้สอนแบ่งเนื้อหาเป็นหัวข้อย่อย แต่ละกลุ่มศึกษากลุ่มละ 1 หัวข้อ เมื่อพร้อม ผู้เรียนจะนำเสนอผลงานที่ละกลุ่ม แล้วร่วมกันประเมินผลงาน

4. กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT)

กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนในกลุ่มได้รับผิดชอบ มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จดบันทึก เป็นผู้รายงานนำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงาน จนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอน

ลักษณะการจัดกิจกรรม

กลุ่มผู้เรียนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นผู้อ่านคำสั่งใบงาน เป็นผู้จดบันทึกงาน เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้ตรวจคำตอบ เป็นต้น กลุ่มจะได้ผลงานที่เกิดจากการทำงานของทุกคน

5. กลุ่มร่วมกันคิด (Numbered Heads Together: NHT)

กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ สมาชิกกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน จะช่วยกันค้นคว้าเตรียมตัวตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอนจะเรียกถามทีละคน กลุ่มที่สมาชิกสามารถตอบคำถามได้มากแสดงว่าได้ช่วยเหลือกันดี

ลักษณะการจัดกิจกรรม

สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน จะร่วมกันอภิปรายปัญหาที่ได้รับเพื่อให้เกิดความร่วมมือและความมั่นใจที่จะตอบคำถามผู้สอน ผู้สอนจะเรียกสมาชิกกลุ่มให้ตอบทีละคน แล้วนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

6. กลุ่มร่วมมือ (Co – op Co - op)

กลุ่มร่วมมือเป็นเทคนิคการทำงานกลุ่มวิธีหนึ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดแตกต่างกันได้ แสดงบทบาทตามหน้าที่ที่ตนถนัดอย่างเต็มที่ ทำให้งานประสบความสำเร็จ วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มร่วมกัน และสนองต่อหลักการของการเรียนรู้ และร่วมมือที่ว่า “ความสำเร็จแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน”

ลักษณะการจัดกิจกรรม

สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันจะแบ่งหน้าที่รับผิดชอบไปศึกษาหัวข้อย่อยที่ได้รับมอบหมาย แล้วนำงานจากการศึกษาค้นคว้ามารวมกันเป็นงานกลุ่มปรับปรุงให้ต่อเนื่อง เชื่อมโยง มีความสละสลวย เสร็จแล้วจึงนำเสนอต่อชั้นเรียน ทุกกลุ่มจะช่วยกันประเมินผลงาน

7. กลุ่มร่วมมือแข่งขัน (Teams – Games – Tournament: TGT)

เทคนิคกลุ่มร่วมมือแข่งขัน เป็นกิจกรรมที่สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้เนื้อหาสาระจากผู้สอนด้วยกัน แล้วแต่ละคนแยกย้ายไปแข่งขันทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้ของแต่ละคนจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดได้รับรางวัล

ลักษณะการจัดกิจกรรม

สมาชิกกลุ่มจะช่วยกันเตรียมตัวเข้าแข่งขัน โดยผลัดกันถามตอบให้เกิดความแม่นยำ ในความรู้ที่ผู้สอนจะทดสอบ เมื่อได้เวลาแข่งขัน แต่ละทีมจะเข้าประจำโต๊ะแข่งขัน แล้วเริ่มเล่น

เกมพร้อมกันด้วยชุดคำถามที่เหมือนกัน เมื่อการแข่งขันจบลง ผู้เข้าร่วมแข่งขันจะกลับไปเข้าทีมเดิมของตนพร้อมคะแนนที่ได้รับ ทีมที่ได้คะแนนรวมสูงสุดถือว่าเป็นทีมชนะเลิศ

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างแท้จริง ได้ฝึกความรับผิดชอบ ฝึกเป็นผู้นำ ผู้ตามกลุ่ม ฝึกการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ และฝึกทักษะทางสังคม ผู้สอนควรเลือกใช้เทคนิควิธีต่าง ๆ ดังกล่าวมาให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือ เป็นวิธีการเรียนวิธีหนึ่งที่มีนักการศึกษาหลายท่านสนับสนุนให้นำมาใช้ในโรงเรียน เนื่องจากเป็นวิธีการเรียนที่มีประโยชน์ ดังต่อไปนี้

อเรนด์ (Arends, 1994, pp. 345 - 346) ได้กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่าสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน คนที่เข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็สามารถช่วยเหลือคนที่ไม่เข้าใจในการเรียนเรื่องนั้นได้ คนที่อธิบายให้เพื่อนฟังก็จะเข้าใจในเรื่องที่ตนอธิบายได้ดีมากยิ่งขึ้น และคนที่ได้รับการช่วยเหลือก็จะเข้าใจในสิ่งที่เพื่อนอธิบายได้ง่ายขึ้น เพราะเป็นการใช้ภาษาที่เป็นของผู้เรียนเอง นักเรียนจะกล้าพูด กล้าซักถาม และสนใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้นเพราะถือว่ามีส่วนในความสำเร็จของกลุ่ม

2. ด้านการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม (Improved Race Relation) การที่บุคคลได้ทำงานร่วมกันจะทำให้คนนั้นมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพราะบุคคลได้เรียนรู้การยอมรับ การรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันเข้าใจและเห็นใจบุคคลในกลุ่มและเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ก็จะมีรู้สึกยินดีร่วมกันซึ่งส่งผลให้การแบ่งแยกน้อยลงไปและมีความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่นมากขึ้น เมื่อออกไปอยู่ในสังคม

3. ด้านการฝึกทักษะในการแก้ปัญหา (Comparative Problem-Solving Skills) ด้านนี้นับว่าสำคัญที่สุดที่เป็นผลจากการเรียนแบบร่วมมือ เพราะนักเรียนได้เรียนรู้การแก้ปัญหาร่วมกันเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถนำไปใช้เมื่อออกไปทำงานในสังคมกลุ่มใหญ่ที่ต้องมีการพึ่งพาอาศัยกันซึ่งถือว่าเป็นการติดต่อสื่อสารที่มีความสำคัญมากกว่าสิ่งใดทั้งหมด

สุมนทนา พรหมบุญ และอรพรรณ พรสีมา (2540, หน้า 28 – 29) กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
2. ช่วยเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริง เพราะลักษณะของการเรียนแบบ

ร่วมมือกันเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับฝึกหัดต่อการเรียนรู้ของตนเองได้ลงมือปฏิบัติได้ทำกิจกรรมกลุ่ม ได้ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ ทักษะการบริหาร การจัดการ การเป็นผู้นำผู้ตามและที่สำคัญเป็นการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียนมากที่สุดวิธีหนึ่ง

3. ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนความเป็นประชาธิปไตย ฝึกการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ต่อครู ต่อสถานศึกษาและต่อสังคม

4. ช่วยแก้ปัญหาทางวินัยในชั้นเรียน เพราะนักเรียนทุกคนจะได้ฝึกฝนจนกระทั่งเกิดวินัยในตนเอง นักเรียนแต่ละคนได้รับการยกย่องจากครู จากเพื่อนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เกิดการยอมรับตนเอง เกิดความสุขในการอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ปัญหาทางวินัยจึงลดน้อยลงและหมดไปในที่สุด

5. ช่วยให้เกิดสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยของนักเรียนทั้งชั้นสูงขึ้น การช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น

การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT

ไซว พักขาว (2544, หน้า 195 - 217) กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT ว่า เป็นการเรียนแบบร่วมมือกันแข่งขันทำกิจกรรม โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังนี้

ขั้นที่ 1 : ครูทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้วครั้งก่อน ด้วยการซักถามและอธิบาย ตอบข้อสงสัยของนักเรียน

ขั้นที่ 2 : จัดกลุ่มแบบคละกัน (Home Team) กลุ่ม 3-4 คน

ขั้นที่ 3 : แต่ละทีมศึกษาหัวข้อที่เรียนในวันนี้จากแบบฝึก (Worksheet And Answer Sheet) นักเรียนแต่ละคนทำหน้าที่และปฏิบัติตามกติกาของ Cooperative Learning เช่น เป็นผู้จดบันทึก ผู้คำนวณ ผู้สนับสนุนเมื่อสมาชิกทุกคนเข้าใจและสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง ทุกข้อ ทีมจะเริ่มทำการแข่งขันตอบปัญหา

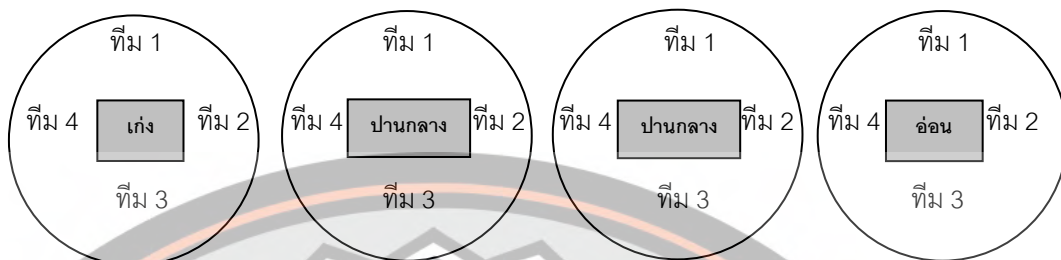
ขั้นที่ 4 : การแข่งขันตอบปัญหา (Academic Games Tournament)

1) ครูเป็นผู้จัดกลุ่มใหญ่ แบ่งตามความสามารถของนักเรียน เช่น

โต๊ะที่ 1 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถเก่งมาก

โต๊ะที่ 2 และ 3 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถปานกลาง

โต๊ะที่ 4 เป็นโต๊ะที่แข่งขันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถอ่อน

ภาพ 2 โต๊ะแข่งขันแบ่งตามความสามารถของนักเรียน

- 2) ครูแจกของคำถามจำนวน 10 คำถามให้ทุกโต๊ะ (เป็นคำถามเหมือนกันทุกโต๊ะ)
- 3) นักเรียนเปลี่ยนกันหยิบของคำถามทีละ 1 ซอง (1 คำถาม) แล้ววางลงกลางโต๊ะ
- 4) นักเรียน 3 คน ที่เหลือคำนวณหาคำตอบ จากคำถามที่อ่านใน 3) เขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบที่แต่ละคนมีอยู่

5) นักเรียนคนที่ทำหน้าที่อ่านคำถามจะเป็นคนให้คะแนน โดยมีกติกาการให้คะแนนดังนี้

- ผู้ตอบถูกเป็นคนแรก จะได้ 2 คะแนน
- ผู้ตอบถูกคนต่อไป จะได้คนละ 1 คะแนน
- ถ้าตอบผิด ให้ 0 คะแนน

6) ทำขั้นตอนที่ 3) – 5) โดยผลัดกันอ่านคำถามจนกว่าคำถามจะหมด

7) นักเรียนทุกคนรวมคะแนนของตัวเอง โดยที่ทุกคนควรได้ตอบคำถามจำนวนเท่า ๆ กัน จัดลำดับของคะแนนที่ได้ ซึ่งกำหนดโบนัสของแต่ละโต๊ะ ดังนี้

โบนัส	ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดที่ 1	ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะ	จะได้โบนัส	10	แต้ม
	ผู้ที่ได้คะแนนรองที่ 2	ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะ	จะได้โบนัส	8	แต้ม
	ผู้ที่ได้คะแนนน้อยที่สุด	ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะ	จะได้โบนัส	4	แต้ม

ขั้นที่ 5 : นักเรียนกลับมาสู่เดิม (Home Team) รวมแต้มโบนัสของทุกคน ทีมใดที่มีแต้มโบนัสสูงสุด จะให้รางวัลหรือตีตประกาศไว้ในมุมข่าวของห้อง

บทบาทของครูกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครูสามารถนำทฤษฎีของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปจัดการเรียนการสอนของตนได้ โดยการพยายามจัดกลุ่มการเรียนรู้ให้มีองค์ประกอบครบ 5 ประการได้แก่ การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน การปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิด ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และใช้เทคนิควิธีการต่างๆ ในการช่วยให้องค์ประกอบทั้ง 5 สัมฤทธิ์ผล โดยทั่วไปการวางแผนบทเรียนและจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียน

ได้เรียนรู้แบบร่วมมือมีประเด็นที่สำคัญดังนี้ (Johnson, Johnson and Holubec อ้างใน ทิศนา แคมมณี, 2547)

1. ด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนทั้งทางด้านความรู้และทักษะกระบวนการต่างๆ
 1.2 กำหนดขนาดของกลุ่ม กลุ่มควรมีขนาดเล็ก ประมาณ 3-6 คน กลุ่มขนาด 4 คน จะเป็นขนาดที่เหมาะสมที่สุด

1.3 กำหนดองค์ประกอบของกลุ่ม หมายถึง การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม ซึ่งอาจทำโดยการสุ่มหรือการเลือกให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ โดยทั่วไปกลุ่มจะต้องประกอบไปด้วยสมาชิกที่คล่องกันในด้านต่างๆ เช่น เพศ ความสามารถ ความถนัด เป็นต้น

1.4 กำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและมีส่วนในการทำงานอย่างทั่วถึง ครูควรอธิบายบทบาทหน้าที่ในการทำงานให้ทุกคน และบทบาทหน้าที่นั้นๆ จะต้องเป็นส่วนหนึ่งของงานอันเป็นจุดมุ่งหมายของกลุ่ม ครูควรจัดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกให้อยู่ในลักษณะที่จะต้องพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน บทบาทหน้าที่ในการทำงานเพื่อการเรียนรู้เป็นจำนวนมาก เช่น บทบาทผู้นำกลุ่ม ผู้สังเกตการณ์ เลขานุการ ผู้เสนอผลงาน ผู้ตรวจสอบผลงาน เป็นต้น

1.5 จัดสถานที่ที่เหมาะสมในการทำงานและการมีปฏิสัมพันธ์กัน ครูจำเป็นต้องคิด ออกแบบการจัดห้องเรียนหรือสถานที่ที่จะใช้การเรียนรู้ให้เอื้อและสะดวกต่อการทำงานของกลุ่ม

1.6 จัดสาระ วัสดุ หรืองานที่จะให้ผู้เรียนทำ วิเคราะห์สาระ/งาน/หรือวัสดุที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และจัดแบ่งสาระหรืองานนั้นให้มีลักษณะที่ให้ผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนในการช่วยกลุ่ม และพึ่งพากันในการเรียนรู้

2. ด้านการสอน ครูควรมีการเตรียมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันดังนี้

2.1 อธิบายชี้แจงเกี่ยวกับงานของกลุ่มครูควรอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียน เหตุผลในการดำเนินการต่างๆ รายละเอียดของงานและขั้นตอนในการทำงาน

2.2 อธิบายเกณฑ์การประเมินผลงาน ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจตรงกันว่าความสำเร็จของงานอยู่ตรงไหน งานที่คาดหวังจะมีลักษณะอย่างไร เกณฑ์ที่จะใช้ในการวัดความสำเร็จของงานคืออะไร

2.3 อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการของการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน ครูควรอธิบาย กฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกา บทบาทหน้าที่ และระบบการให้รางวัลหรือประโยชน์ที่กลุ่มจะได้รับในการร่วมมือกันเรียนรู้

2.4 อธิบายวิธีการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่ม

2.5 อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการในการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย เช่น การสุ่มเรียกชื่อผู้เสนอผลงาน การทดสอบ การตรวจสอบผลงาน เป็นต้น

2.6 ชี้แจงพฤติกรรมที่คาดหวัง ว่าต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมอะไรบ้าง จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ความคาดหวังที่มีต่อตนและพยายามจะแสดงพฤติกรรมนั้น

3. ด้านการควบคุมกำกับและการช่วยเหลือกลุ่ม

3.1 ดูแลให้สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด

3.2 สังเกตการณ์การทำงานร่วมกันของกลุ่ม ตรวจสอบว่าสมาชิกกลุ่มมีความเข้าใจในงาน หรือบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ สังเกตพฤติกรรมต่างๆของสมาชิก ให้ข้อมูลป้อนกลับ ให้แรงเสริม และบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของกลุ่ม

3.3 เข้าไปช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานและการทำงาน เมื่อพบว่ากลุ่มต้องการความช่วยเหลือ ครูสามารถเข้าไปชี้แจง สอนซ้ำ หรือให้ความช่วยเหลืออื่นๆ

3.4 สรุปการเรียนรู้ ครูควรให้กลุ่มสรุปประเด็นการเรียนรู้ที่ได้จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้มีความชัดเจนขึ้น

4. ด้านการประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้

4.1 ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย และควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน

4.2 วิเคราะห์กระบวนการทำงานและกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ครูควรจัดให้ผู้เรียนรู้ที่จะปรับปรุงส่วนบกพร่องของกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, หน้า 122-123) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของบทเรียน

1.2 ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณไม่เกิน 6 คน มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ผู้สอนแนะนำวิธีการทำงานกลุ่มและบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม

2. ขั้นสอน

2.1 ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน บอกปัญหาหรืองานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไขหรือคิด

วิเคราะห์ หาคำตอบ

2.2 ผู้สอนแนะนำแหล่งข้อมูล ค้นคว้า หรือให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการคิดวิเคราะห์

2.3 ผู้สอนมอบหมายงานที่กลุ่มต้องทำให้ชัดเจน

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม

3.1 ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ ทุกคนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรมในขั้นนี้ ครูควรใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ที่น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การเล่าเรื่องรอบวง มุมสนทนา คู่ตรวจสอบ คู่คิด ฯลฯ

3.2 ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่ม คอยเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้ความกระจ่าง ในกรณีที่ผู้เรียนสงสัยต้องการความช่วยเหลือ

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ

ขั้นนี้ผู้เรียนจะรายงานผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและเพื่อนกลุ่มอื่นอาจซักถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจน เพื่อเป็นการตรวจสอบผลงานของกลุ่มและรายบุคคล

5. ขั้นสรุปทบทวนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

ขั้นนี้ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปทบทวน ผู้สอนควรช่วยเสริมเพิ่มเติมความรู้ ช่วยคิด ให้ครบตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งส่วนที่เด่น และส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข

**หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ**

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

คุณภาพของผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ
2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าวเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม
3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ
4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน
7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 - 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมาย ตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้าง องค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจ ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้ มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบ ที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหา

และความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง และผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

- มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ
- มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

- มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

- มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม
- มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

การสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน

การสังเกตเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่เปิดโอกาสให้ผู้รวบรวมข้อมูลสัมผัสกับความเป็นจริงและสิ่งที่ต้องการจะรวบรวมด้วยตัวเอง ทำให้มีโอกาสที่จะรวบรวมข้อมูลได้ตรงสภาพความเป็นจริงได้มากและสามารถที่จะรวบรวมรายละเอียดของข้อมูลในแนวลึกได้ การสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันในชั้นเรียนของนักเรียนโดยใช้วิธีการสังเกต จะช่วยให้ได้รายละเอียดของพฤติกรรมที่แสดงถึงการร่วมมือของนักเรียนในชั้นเรียนได้ชัดเจนขึ้น

ลักษณะของผู้สังเกต

การสังเกตเป็นวิธีการพื้นฐานที่จะได้ข้อมูลมาตามต้องการ ซึ่งการที่จะได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้นั้น ผู้สังเกตต้องมีลักษณะดังนี้

1. ความตั้งใจของผู้สังเกต (Attention) ในการสังเกตพฤติกรรมของสิ่งใด ผู้สังเกตต้องมีเป้าหมายที่จะสังเกตว่าศึกษาสิ่งใด ต้องสะกดใจอย่างแน่วแน่ในการสังเกตแต่สิ่งนั้น จิตใจไม่ไขว่เขวไปมา และจะต้องสังเกตไปที่ละอย่างอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ผู้สังเกตยังต้องขจัดปัญหาส่วนตัวหรือความลำเอียงส่วนตัวของตนเองออกในระยะเวลาที่ทำการสังเกต เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นจริงหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริง

2. ประสาทสัมผัส (Sensation) ทางด้านประสาทสัมผัสต้องแน่ใจว่าประสาทสัมผัสของผู้สังเกตจะต้องทำงานปกติหรือสภาพร่างกายต้องปกติด้วย เพราะถ้าหากว่าสภาพร่างกายปกติแล้ว จะมีผลต่อประสาทสัมผัสอยู่ในสภาพดี และว่องไวต่อการสัมผัสสิ่งที่กำลังสังเกต

3. การรับรู้ (Perception) ในการสังเกตสิ่งที่กำลังศึกษา ผู้สังเกตจะต้องมีการรับรู้ที่ดีเมื่อรับรู้มาแล้วสามารถแปลความหมายออกมาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

หลักการสังเกต

ผู้สังเกตที่ดี คือ ผู้ที่ทำการสังเกตแล้วได้ข้อมูลที่ตรงกับความต้องการมากที่สุด ซึ่งผู้สังเกตจะเป็นผู้สังเกตที่ดีได้นั้นต้องมีหลักในการสังเกต ดังนี้

1. กำหนดการสังเกตให้จำกัดเฉพาะเป็นเรื่องๆ ไป ไม่ใช่เห็นสิ่งใดมากระทบแล้วรับไวหมด
2. สังเกตอย่างมีความมุ่งหมาย มิใช่ว่าสังเกตไปเรื่อยๆ คือ ต้องมีจุดมุ่งหมายที่จะดูเมื่อพบเห็นแล้วแปลความหมายออกมาว่าคืออะไร

3. สังเกตด้วยความพิถีพิถันพิจารณาจนสามารถมองเห็นรายละเอียดของเรื่องนั้นได้ อย่างลึกซึ้ง มิใช่ว่ามองเห็นแต่ผิว หรือลักษณะของภายนอกเท่านั้น

4. เมื่อสังเกตแล้วต้องมีการบันทึกไว้เพื่อเตือนความจำ จะได้ไม่หลงลืมรายละเอียดที่ได้สังเกตมา

5. ผู้สังเกตควรรู้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) หรือเครื่องมือวัดอื่นๆ ประกอบใน

การสังเกตนี้ด้วย

ประเภทของการสังเกต

การรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) หมายถึง การสังเกตที่ผู้วิจัยเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในกลุ่มที่ตนศึกษา และมีการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยผู้วิจัยเป็นสมาชิกผู้หนึ่งของกลุ่มหรือสถานการณ์ที่ศึกษา เช่น เข้าไปใช้ชีวิตอยู่ในชุมชนนั้น เมื่อต้องการศึกษาถึงชีวิตของคนในชุมชนนั้น ข้อดีคือ จะได้ข้อมูลที่แท้จริง จุดด้อยคือ อาจเกิดจากผู้สังเกต ซึ่งจะทำให้ข้อมูลที่ได้ขาดความเที่ยงตรง

2. การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non – participant Observation) หมายถึง การสังเกตที่ผู้วิจัยกระทำตนเป็นบุคคลภายนอก ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่กลุ่มกำลังทำกันอยู่ การไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในความหมายนี้ หมายถึง ไม่เข้าไปร่วมในกิจกรรมของกลุ่มนั้นเท่านั้น ไม่ได้หมายถึงการไม่เข้าไปอยู่ในบริเวณสถานที่ด้วย มักใช้ในกรณีที่ไม่ต้องทำให้ผู้ถูกสังเกตรู้สึก รบกวนจากตัวผู้สังเกต ผู้สังเกตเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์เท่านั้น

ระบบการบันทึกข้อมูลจากการสังเกต

ระบบการบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสังเกตนี้ ได้มีการแบ่งไว้หลายระบบ ดังนี้

1. ระบบเครื่องหมาย (Sign System) เป็นระบบที่ประกอบด้วยรายการพฤติกรรมต่างๆ โดยผู้สังเกตจะบันทึกข้อมูลโดยทำเครื่องหมายลงในแบบสังเกต เพื่อแสดงว่ามีพฤติกรรมนั้นๆ เกิดขึ้น การบันทึกข้อมูลระบบนี้ มีลักษณะสนใจว่ามีพฤติกรรมใดเกิดขึ้น แต่ไม่สนใจว่าพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นบ่อยเพียงใด

2. ระบบจำแนกประเภท (Category System) ระบบนี้จะจำแนกพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตออกเป็นประเภท แต่ละประเภทจะใช้รหัสหรือตัวอักษรแทนพฤติกรรมที่สังเกตเห็นเพื่อความสะดวกในการบันทึก การบันทึกข้อมูลจะคำนึงถึงความถี่ของพฤติกรรมแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นด้วย (Cartwright and Cartwright, 1984)

สำหรับ อีเวอร์ทสันและฮอลลีย์ (Evertson and Holley, 1982, p.329) ได้เสนอระบบการบันทึกการสังเกตไว้ต่างออกไป โดยสรุปได้ คือ ระบบมาตราจัดอันดับ (Rating System) เป็นระบบที่ได้มีการระบุพฤติกรรมที่ต้องการศึกษาไว้แล้ว แต่ผู้สังเกตจะสังเกตพฤติกรรมตลอดคาบเรียนก่อนแล้วจึงบันทึกข้อมูลในภายหลัง ในการใช้ระบบการบันทึกนี้ ผู้สังเกตต้องอาศัยความรู้สึกรวมๆ ประเมินพฤติกรรมเฉพาะอย่างที่เกิดขึ้นมาตลอดคาบเรียน แล้วจึงบันทึกข้อมูลโดยจัดอันดับว่า พฤติกรรมที่ระบุไว้นั้นควรจัดอยู่ในระดับมากน้อยเพียงไร

ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Satisfaction และยังมีผู้ให้ความหมายคำว่า “ความพึงพอใจ” พอสรุปได้ดังนี้ Gillmer (1965, pp.254 – 255 อ้างถึงใน เพ็ญแข ซ่อมณี 2544, หน้า 6) ได้ให้ความหมายไว้ว่าผลของเจตคติต่างๆ ของบุคคลที่มีต่อองค์กร องค์ประกอบของแรงงาน และมีส่วนสัมพันธ์กับลักษณะงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานซึ่งความพึงพอใจนั้นได้แก่ ความรู้สึกที่มีความสำเร็จในผลงาน ความรู้สึกว่าได้รับการยกย่องนับถือ และความรู้สึกว่ามีความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

วิสิฐ โสภณอุดมสิน (2545, หน้า 11) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกในทางบวก ความรู้สึกที่ดี ที่ประทับใจต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าและบริการ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมทางการตลาด

สุวัฒนา ไบเจริญ (2540, หน้า 27) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพะจิตที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้นและในทางกลับกัน ถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

Oskamps (1984, อ้างถึงใน ประภาภรณ์ สุรปภา 2544, หน้า 11) ได้กล่าวไว้ว่าความพึงพอใจมีความหมายอยู่ 3 นัย คือ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพการณ์ที่ผลการปฏิบัติจริงได้เป็นไปตามที่บุคคลคาดหวังไว้
2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ
3. ความพึงพอใจ หมายถึง งานที่ได้ตอบสนองต่อคุณค่าของบุคคล

จากความหมายดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความนิยม ชมชอบ ความประทับใจ เมื่อมีสิ่งใดมาตอบสนองความต้องการได้ ตามระดับความพึงพอใจที่เกิดขึ้นมากหรือน้อย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

นักวิชาการได้พัฒนาทฤษฎีที่อธิบายองค์ประกอบของความพึงพอใจและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับปัจจัยอื่นๆ ไว้หลายทฤษฎี ดังนี้

มาสโลว์ (Maslow, อ้างถึงใน สุรัตนา ไบเจริญ 2540, หน้า 28) ได้จัดลำดับความต้องการของคนไว้ 5 ชั้น ตามลำดับดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ต้องการเพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น น้ำ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ ฯลฯ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายยังไม่ได้รับการตอบสนอง ความต้องการทางด้านร่างกายอย่างเพียงพอ แล้วก็จะเริ่มมีความต้องการขั้นต่อไป

2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง เป็นความต้องการความมั่นคงในชีวิต ในหน้าที่การงาน เช่น การมีงานทำและมีรายได้สม่ำเสมอ มีสวัสดิการ ส่วนความต้องการความปลอดภัยนั้น เป็นความต้องการที่ปราศจากการประสพอุบัติเหตุ การเจ็บป่วย เป็นความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่โดยมั่นคง สะดวกสบาย

3. ความต้องการทางสังคมและความรัก เมื่อมนุษย์ได้รับการสนองความต้องการใน 2 ชั้นต้นจนเป็นที่พอใจแล้ว ความต้องการทางสังคมจะเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคน ความต้องการด้านนี้คือ ความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ต้องการที่จะมีโอกาสเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรต่าง ๆ เป็นที่รักและเป็นที่ยอมรับของบุคคลหรือสังคมนั้น ๆ

4. ความต้องการการยอมรับและยกย่อง เป็นความต้องการการได้รับความนับถือ อยากมีชื่อเสียง ทำให้เกิดความภูมิใจในตัวเอง การได้รับการตอบสนองความต้องการในขั้นนี้ จะนำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่ามีคุณค่า รวมทั้งต้องการที่จะมีฐานะโดดเด่นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น อยากให้บุคคลอื่นเคารพ ยกย่อง ซึ่งมีผลทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต เป็นความปรารถนาที่จะใช้ศักยภาพสูงสุดที่ตนมีอยู่ทำในสิ่งที่คิดว่าสามารถที่จะเป็นหรือจะทำได้ เช่น ความปรารถนาที่จะเป็นเจ้าของกิจการ ที่มีชื่อเสียง เป็นพนักงานตัวอย่าง ฯลฯ เป็นความต้องการที่จะให้ตนได้รับความสำเร็จและสมหวังในสิ่งที่ตนคิดหรือที่ต้องการทุกอย่าง

โคร์แมน (Korman, A.K., 1977 อ้างอิงในสมศักดิ์ คงเทียง และอัญชดี โพธิ์ทอง 2542, หน้า 161-162) ได้จำแนกทฤษฎีความพึงพอใจในงานออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ทฤษฎีการสนองความต้องการ กลุ่มนี้ถือว่าความพึงพอใจ ในงานเกิดจากความต้องการส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อผลที่ได้รับจากงานกับการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายส่วนบุคคล

2. ทฤษฎีการอ้างถึงกลุ่ม ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคุณลักษณะของงานตามความปรารถนาของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกให้กลุ่มเป็นแนวทางในการประเมินผลการทำงาน

มัมฟอร์ด (Manford, E., 1972 อ้างถึงใน สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง 2542, หน้า 162) ได้จำแนกความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานจากผลการวิจัยออกเป็น 5 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มความต้องการทางด้านจิตวิทยา กลุ่มนี้ได้แก่ Maslow, A.H. , Herzberg. F และ Likert R. โดยมองความพึงพอใจในงานเกิดจากความต้องการของบุคคลที่ต้องการความสำเร็จของงานและความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น

2. กลุ่มภาวะผู้นำมองความพึงพอใจในงานจากรูปแบบและการปฏิบัติของผู้นำที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา กลุ่มนี้ได้แก่ Blake R.R., Mouton J.S. และ Fiedler R.R.

3. กลุ่มความพยายามต่อรางวัล เป็นกลุ่มที่มองความพึงพอใจจากรายได้ เงินเดือน และผลตอบแทนอื่น ๆ กลุ่มนี้ได้แก่ กลุ่มบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ (Manchester Business School)

4. กลุ่มอุดมการณ์ทางการจัดการมองความพึงพอใจจากพฤติกรรมการบริหารงานขององค์กร ได้แก่ Crogier M. และ Coulter G.M.

5. กลุ่มเนื้อหาของงานและการออกแบบงาน ความพึงพอใจในงานเกิดจากเนื้อหาของตัวงาน กลุ่มแนวคิดนี้มาจากสถาบันทาวิสตอค (Tavistock Institute) มหาวิทยาลัยลอนดอน

Bernard (1968 อ้างถึงใน อำนวย บุญศรี, 2531) ได้กล่าวถึง สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องกระตุ้นบุคคลให้เกิดความพึงพอใจในงานไว้ 8 ประการ คือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน เป็นการตอบแทน ชดเชย หรือเป็นรางวัลที่เขาได้ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานนั้นมาเป็นอย่างดี

2. สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสของบุคคลที่มีใช้วัตถุ เป็นสิ่งจูงใจสำคัญที่ช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานมากกว่ารางวัลที่เป็นวัตถุ เพราะสิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสนี้บุคคลากรจะได้รับแตกต่างกัน เช่น เกียรติภูมิ การใช้สิทธิพิเศษ เป็นต้น

3. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา หมายถึง สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ได้แก่ สถานที่ทำงาน เครื่องมือการทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกายในการทำงาน

4. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ หมายถึง สมรรถภาพของหน่วยงานที่สนองความต้องการของบุคคลด้านความภาคภูมิใจที่ได้แสดงฝีมือ การได้มีโอกาสช่วยเหลือครอบครัวตนเองและผู้อื่น ทั้งได้แสดงความภาคภูมิใจต่อหน่วยงาน

5. ความตั้งใจในสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์อันดีมิตร ถ้าความสัมพันธ์เป็นไปด้วยดีจะทำให้เกิดความผูกพันและความพอใจที่จะร่วมงานกับหน่วยงาน

6. การปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับวิธีการและทัศนคติของบุคคล หมายถึง การปรับปรุงตำแหน่งวิธีทำงานให้สอดคล้องกับความสามารถของบุคลากร

7. โอกาสที่จะร่วมมือในการทำงาน หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคลากรรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในงานเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งของหน่วยงาน มีความรู้สึกเท่าเทียมกันในหมู่ผู้ร่วมงานและมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน

8. สภาพของการอยู่ร่วมกัน หมายถึง ความพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในการทำงาน

Herzberg (1959, อ้างถึงใน เพ็ญแข ช่อมณี 2544, หน้า 19) ได้ศึกษาทดลองเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงานโดยการสัมภาษณ์วิศวกรในเมืองพิทส์เบิร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาทดลอง สรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้วิศวกรและนักบัญชีเกิดความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานนั้นมีสององค์ประกอบคือ

1. องค์ประกอบกระตุ้น (Motivation Factors) หรือปัจจัยจูงใจ มีลักษณะสัมพันธ์กับเรื่องของการงานโดยตรง เป็นสิ่งที่จูงใจบุคคลให้มีความตั้งใจในการทำงานและเกิดความพอใจในการทำงาน ปัจจัยนี้ได้แก่

1.1 ความสำเร็จของงาน หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและประสบผลสำเร็จ

1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ หมายถึง การที่บุคคลได้รับการยอมรับนับถือไม่ว่าจากกลุ่มเพื่อน ผู้บังคับบัญชา หรือจากกลุ่มบุคคลอื่น

1.3 ลักษณะของงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีของบุคคลที่มีต่อลักษณะของงาน

1.4 ความรับผิดชอบ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการที่ได้รับการมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ๆ และมีอำนาจรับผิดชอบอย่างเต็มที่

1.5 ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในสถานะหรือตำแหน่งของบุคลากรในองค์กร

2. องค์ประกอบค้ำจุน (Hygiene Factors) หรือปัจจัยค้ำจุน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานหรือส่วนประกอบของงาน ทำหน้าที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน กล่าวคือ หากขาดปัจจัยเหล่านี้จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานแต่แม้ว่า

จะมีปัจจัยเหล่านี้อยู่ก็ไม่อาจยืนยันได้ว่าเป็นสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติงาน ปัจจัยนี้ได้แก่

2.1 เงินเดือน หมายถึง ความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในเงินเดือนหรืออัตราการเพิ่มเงินเดือน

2.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตนอกจากจะหมายถึง การที่บุคคลได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายตำแหน่งภายในองค์กรแล้ว ยังหมายถึงสถานการณ์ที่บุคคลสามารถได้รับความก้าวหน้าในทักษะหรือวิชาชีพของเขา ดังนั้นจึงหมายถึงการที่บุคคลได้รับสิ่งใหม่ ๆ ในการเพิ่มพูนทักษะที่จะช่วยเอื้อต่อวิชาชีพของเขา

2.3 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา หมายถึง การติดต่อไม่ว่าจะเป็นกิริยาหรือวาทะที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

2.4 สถานะของอาชีพ หมายถึง ลักษณะของงานหรือสถานะที่เป็นองค์ประกอบทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกต่องาน เช่น การมีรถประจำตำแหน่ง เป็นต้น

2.5 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา หมายถึง การติดต่อพบปะกัน โดยกิริยาหรือวาทะแต่ไม่ได้รวมถึงการยอมรับนับถือ

2.6 นโยบายและการบริหารงานขององค์กร หมายถึง การจัดการและการบริหารงานขององค์กร

2.7 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

2.8 สถานภาพการทำงาน ได้แก่ สถานภาพทางกายภาพที่เอื้อต่อความเป็นสุขในการทำงาน

2.9 ความเป็นส่วนตัว หมายถึง สถานการณ์ซึ่งลักษณะบางประการของงานส่งผลต่อชีวิตส่วนตัวในลักษณะของผลงานนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความรู้สึกอย่างไรอย่างหนึ่งต่องานของเขา

2.10 ความมั่นคงในงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความมั่นคงของงาน ความมั่นคงในองค์กร

2.11 วิธีการปกครองบังคับบัญชา หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงานหรือความยุติธรรมในการบริหารงาน

สรุปได้ว่า ปัจจัยจูงใจเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ส่วนปัจจัยค้ำจุนจะเป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือรู้สึกไม่พอใจในการทำงาน ซึ่งทฤษฎีสององค์ประกอบของ Herzberg นี้เชื่อว่าการสนองความต้องการของมนุษย์แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 หรือปัจจัยจูงใจที่สร้างความพึงพอใจ เป็นความต้องการชั้น

สูงประกอบด้วยลักษณะงาน ความสำเร็จของงาน การยอมรับนับถือ การได้รับการยกย่องและสถานภาพ ส่วนองค์ประกอบที่ 2 หรือปัจจัยค้ำจุน หรือองค์ประกอบที่สร้างความไม่พึงพอใจ เป็นความต้องการขั้นต่ำ ประกอบด้วยสภาพการทำงาน การบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นโยบายและการบริหารงาน ความมั่นคงในงานและเงินเดือน ไม่เป็นการสร้างเสริมบุคคลให้ปฏิบัติดีขึ้นแต่ต้องดำรงรักษาไว้เพื่อความพึงพอใจในขั้นสูงต่อไป

การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะหนึ่งลักษณะใด (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2528, หน้า 153) และความพึงพอใจเป็นส่วนหนึ่งของเจตคตินั้นก็คือ เป็นความรู้สึกของคนเราที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรง ต้องสันนิษฐานจากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อผู้คนหรือเหตุการณ์ที่เป็นเป้าหมายซึ่งมี 5 ลักษณะดังนี้ (สงวนศรี วิรัชชัย, 2527, หน้า 64)

1. มาตรฐานวัดเจตคติของเทอร์สโตน (Thurstone's qual-appearing interval scale)

เทอร์สโตน ได้เสนอให้รวบรวมข้อความที่แสดงเจตคติต่อที่หมายให้ได้จำนวนมากกว่า 100 ข้อความ โดยให้มีทั้งข้อความที่เป็นนิมิตอย่างมาก ข้อความที่เป็นนิมิตไม่มากนัก ข้อความที่เป็นกลาง ๆ ข้อความที่เป็นนิเสธไม่มากและข้อความที่เป็นนิเสธอย่างมาก แล้วนำข้อความทั้งหมดไปให้คนกลุ่มใหญ่ตัดสินแบ่งข้อความออกเป็น 11 กลุ่มตามปริมาณความเข้มของความรู้สึกที่มีอยู่ในแต่ละข้อความ โดยผู้ตัดสินใจต้องตัดสินอย่างเป็นปรนัย ไม่นำเจตคติที่ตนมีต่อที่หมายนั้นมาเกี่ยวข้องกับกรพิจารณาแบ่งประเภทหรือแบ่งกลุ่มของข้อความ เมื่อได้ข้อความ 11 กลุ่ม ที่มีความเข้มของเจตคติต่างๆ กันแล้ว ก็เลือกแต่เฉพาะข้อความที่ผู้ตัดสินส่วนมากเห็นพ้องกันนำมาทำเป็นแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ตอบระบุว่าเห็นด้วยกับข้อความใด และไม่เห็นด้วยกับข้อความใด

2. มาตรฐานวัดของลิเคิร์ท (Likert's summated rating scale)

เป็นการจัดให้มีข้อความที่แสดงเจตคติในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง (ข้อความหนึ่งๆ จะแสดงทิศทางของเจตคติเพียงทิศทางเดียว คือ นิมิต หรือนิเสธ) แล้วให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น หรือตอบว่า เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย กับข้อความนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด คำตอบของแต่ละข้อความจะมีให้เลือกตอบ 5 ช่วง ตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย เฉย ๆ หรือยังไม่ได้ตัดสินใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก

มาตรฐานวัดเจตคติแบบนี้นิยมใช้กันมาก เพราะสร้างได้ง่ายกว่าแบบของเทอร์สโตน และในระยะหลังๆ ก็มีการดัดแปลงไปบ้าง เช่น ตัดคำตอบที่เป็นกลาง (ยังไม่ได้ตัดสินใจ) ออกไปด้วยเหตุผลที่ว่า ผู้ตอบที่ไม่แน่ใจในการประเมินของตน หรือผู้ที่ไม่ต้องการแสดงความคิด

ความรู้สึกที่แท้จริงมักจะเลือกคำตอบนี้ และในบางครั้งก็มีการเพิ่มช่วงคำตอบเป็น 6-7 หรือ 8-9 ช่วง แล้วแต่จุดประสงค์ของการวัด

3. มาตราจำแนกลักษณะ (semantic differential scale)

ออสกู๊ด ซัคซี และแทนเนนเบิร์ก (Osgood, Suci and Tannenbaum) เสนอการวัดเจตคติโดยให้ผู้ตอบประเมินคุณสมบัติที่อาจจะมีได้ในทางตรงข้ามกัน เช่น ดี-เลว อ่อนแอ-เข้มแข็ง เกียจคร้าน-ขยัน สุภาพ-หยาบคาย ฯลฯ ของบุคคล

4. มาตราราวัดระยะทางสังคม (social distance scale/unidimensional scale)

มาตราราวัดระยะทางสังคมคือ การวัดเจตคติต่อผู้คนที่จัดให้มีข้อความแสดงถึงความสัมพันธ์และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อผู้เป็นที่หมายของเจตคติ 7 ข้อความ แต่ละข้อความจะบ่งบอกความสัมพันธ์ทางสังคมในระดับต่างๆ กัน ตั้งแต่ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันมากที่สุดแสดงถึงการมีเจตคติดีมาน ไปจนถึงความสัมพันธ์ในทางลบ ซึ่งแสดงถึงการมีเจตคติไม่ดี แล้วให้ผู้ตอบเลือกตอบว่า ต้องการจะมีความสัมพันธ์กับบุคคลหรือกลุ่มคนที่เป็นเป้าหมายของเจตคติในระดับใดจาก 7 ระดับต่อไปนี้ คือ ยอมรับถึงขั้นแต่งงาน ยอมรับเป็นเพื่อนสนิท ยอมรับเป็นเพื่อนบ้าน ยอมรับเป็นเพื่อนร่วมอาชีพ ยอมรับเป็นพลเมืองของประเทศ ยอมรับในฐานะเป็นผู้มาเยือนของประเทศ และไม่ยอมรับให้เข้ามาในประเทศ มาตรานี้เสนอโดย โบการ์ดีส (Bogardus)

5. มาตราราวัดเจตคติของกัทท์แมน (Guttman)

มาตราราวัดเจตคติของกัทท์แมนคือ การจัดให้มีข้อความชุดหนึ่ง ซึ่งแต่ละข้อความจะแสดงเจตคติในทิศทางเดียวกัน แต่มีความเข้มข้นหรือปริมาณของความรู้สึกแตกต่างกัน ข้อความชุดนี้จะจัดเรียงลำดับความเข้มข้นของเจตคติที่มีอยู่ในแต่ละข้อความไว้ แล้วให้ผู้ตอบเลือกตอบด้วยข้อความใดข้อความหนึ่ง โดยถือว่าคำตอบหรือข้อความที่ผู้ตอบเลือกจะเป็นการยืนยันคำตอบหรือข้อความที่แสดงความเข้มในระดับรองลงไปด้วย เช่น ถ้ามีข้อความที่คล้ายๆ กับมาตราราวัดระยะทางสังคม คือ การยอมรับเป็นพลเมืองของประเทศ รวม 5 ข้อความ ซึ่งแสดงถึงเจตคติดีมานในระดับความเข้มต่างๆ กัน ตั้งแต่มากไปหาน้อย ถ้าผู้ตอบเลือกตอบว่าเป็นเพื่อนสนิท ก็จะสรุปว่า ผู้ตอบยืนยันไปจนถึงการยอมรับเป็นเพื่อนบ้าน ยอมรับเป็นเพื่อนร่วมงานและยอมรับเป็นพลเมืองของประเทศด้วย ปัจจุบันมาตราราวัดแบบนี้ไม่ได้รับความนิยม เพราะพบมีสภาพความเป็นจริงที่ขัดกับหลักการของมาตราราวัดนี้ คือ พบว่าที่เรายอมรับคนคนหนึ่งเป็นเพื่อนสนิทนั้น ไม่ได้หมายความว่าเราจะยอมรับเขาเป็นเพื่อนบ้านและเพื่อนร่วมงานด้วย

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535, หน้า 153-154) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวัดความพึงพอใจในงาน โดยสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อที่จะได้ทราบถึงสาเหตุของความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในงาน
2. เพื่อที่จะได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับผลงานที่ออกมา
3. เพื่อที่จะได้เรียนรู้ถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในงาน

4. เพื่อที่จะได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับการฝึกอบรมการขาดงาน หยุดงานบ่อย ๆ การเปลี่ยนงาน การลาออก และการแก้ปัญหา

นักจิตวิทยาได้สร้างแบบวัดความพึงพอใจในงานตามนิยามศัพท์และตามจุดมุ่งหมายของการวัดการแบ่งแบบวัดความพึงพอใจในงาน โดยสรุปดังนี้

1. การแบ่งแบบวัดตามลักษณะข้อคำถาม ได้แก่
 - 1.1 แบบสำรวจปรนัยเป็นแบบวัดที่คำถามและคำตอบให้เลือกตอบ โดยผู้ตอบต้องตอบตามที่ตนเองมีความคิดเห็นและมีความรู้สึกที่เป็นจริง ข้อมูลที่ได้สามารถวิเคราะห์ด้วยเชิงปริมาณ
 - 1.2 แบบสำรวจเชิงพรรณนาเป็นแบบสอบถามที่ผู้ตอบตอบด้วยคำพูดและข้อเขียนของตนเอง เป็นแบบสัมภาษณ์หรือคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบตอบได้อิสระข้อมูลที่ได้เป็นไปในลักษณะเชิงคุณภาพ
2. การแบ่งแบบวัดตามคุณลักษณะของงาน ได้แก่
 - 2.1 แบบวัดความพึงพอใจในงานโดยทั่วไป เป็นแบบวัดที่วัดความพึงพอใจของบุคคลที่มีความสุขอยู่กับงานโดยส่วนรวม
 - 2.2 แบบวัดความพึงพอใจเฉพาะเกี่ยวกับงานลักษณะของแบบวัดนี้เป็นการวัดความพึงพอใจในงานแต่ละด้าน มิตรสัมพันธ์ ผู้บังคับบัญชาและความก้าวหน้า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อุไรวรรณ อนุรักษ์ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องรายงานการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชุด Reading Is Fun ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงคณ์ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชุด Reading Is Fun สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ เท่ากับ 84.04 / 85.40 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ (\bar{X}) ก่อนเรียน = 25.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 4.18 ค่าเฉลี่ยร้อยละ (\bar{X}) หลังเรียน = 40.47 ค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (S.D.) = 4.89 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด Reading Is Fun ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.50

ปภาดา ปัญญัติ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดศรีดอนไชย เทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จำนวน 5 เล่ม มีประสิทธิภาพ 86.05/86.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ร้อยละ 95.54 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.90 ± 0.32

สุภาณี ศรีมงคล (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องรายงานการพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ชุด Amazing Muang Loei สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนศรีสะอาด (เทศบาล1) สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองเลย จังหวัดเลย จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ชุด Amazing Muang Loei สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนศรีสะอาด (เทศบาล1) สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองเลย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.15/79.50 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ชุด Amazing Muang Loei สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ชุด Amazing Muang Loei ที่สร้างขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90

เกศรา อินทะนนท์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่าภายหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษแตกต่างจากก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยที่คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน นักเรียนมีความก้าวหน้าในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

สุรีย์รัตน์ คุ้มดี (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านทักษะ

การฟังและการพูดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ TGT โรงเรียนหนองหัวคู่วงประชาอนุเคราะห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาคูคระธานีเขต 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านทักษะการฟังและการพูดวิชาภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ TGT เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 73.20 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์จำนวนนักเรียนที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 50

อารมณ สวัสดิ์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้เอกสารจริงในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางวัว(สายเสริมวิทย์) จำนวน 30 คน ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริง มีค่าเท่ากับ 77.96/77.78 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริง อยู่ในระดับมากที่สุด

งานวิจัยต่างประเทศ

โรเจอร์ส (Rogers, 1990 อ้างถึงใน จันทรา ทองสมัคร, 2541, หน้า 54) แห่งมหาวิทยาลัยรัฐเวย์น (Wayne State University) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องอิทธิพลของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง พิก อิน อะ วิก (PIG IN A WIG) ที่มีต่อการอ่านของนักเรียนซึ่งเรียนในระดับ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าการอ่านหนังสือเพิ่มเติมเรื่อง พิก อิน อะ วิก ช่วยให้นักเรียนเกิดความจำเป็นที่ดีเยี่ยมในเรื่องคำศัพท์และความสนใจอ่านหนังสือเพียงใด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 1 จำนวน 39 คนและเป็นเด็กที่มีผลการเรียนต่ำในวิชาการอ่าน หรือวิชาคณิตศาสตร์หรือทั้ง 2 วิชา วิธีการวิจัยใช้วิธีการสังเกตอย่างไม่เป็นทางการของการปรับตัวเด็กใน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ซึ่งเวลา 15 นาทีของทุกวัน ให้แต่ละกลุ่มเริ่มเรียนเหมือนกัน โดยใช้หลักการอ่านของเนลสันและคณิตศาสตร์ และใช้เวลา 45 นาทีของทุกวันการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันโดยกลุ่มทดลองที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมการอ่านตามแบบที่ได้แนะไว้ในหนังสือคู่มือครู กลุ่มทดลองที่ 2 สอนด้วยหนังสืออ่าน เพิ่มเติม พิก อิน อะ วิก ซึ่งเขียนเป็นภาษาธรรมชาติ มีเพลงสำหรับเด็กและกิจกรรมร้องประกอบเพลง มีการคัดเลือกวัสดุอุปกรณ์อย่างรอบคอบตามความยากของการเรียนแต่ละระดับ ส่วนกลุ่มควบคุมดำเนินกิจกรรมตามโครงการคณิตศาสตร์เพิ่มเติม ผลการวิจัย ปรากฏว่ากลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม มีผลการจำเหนือกว่ากลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง

ที่สอนโดยการอ่านหนังสือเพิ่มเติมการอ่านหนังสืออย่างเป็นอิสระมากขึ้น มีความสนุกสนานกับการอ่าน พ่อแม่ได้ร่วมกิจกรรมการอ่านของลูกมากขึ้นโดยลูกมาเล่าเรื่อง พิก อิน อะ วิก ที่อ่านมาจากโรงเรียนให้ฟังทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่และลูก

เอนัวร์ (Anuar, 1979 อ้างอิงใน อรรถวรัณ กลินเทียน, 2534, หน้า 23) ได้สำรวจเนื้อหาหนังสือที่เด็กอ่านในสิงคโปร์ พบว่า หนังสือสำหรับเด็กควรจะเป็นเรื่อง que เด็กสามารถบอกถึงลักษณะตัวละครได้ สามารถบอกสถานที่หรือฉากของเรื่องได้ และเป็นเรื่อง que ก่อให้เกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ สนองความต้องการอยากรู้อยากเห็นของเด็ก หรือเป็นเรื่องตลกขบขัน จึงเสนอแนะว่าควรสร้างเรื่องที่ส่งเสริมจินตนาการเด็ก เพราะว่ามีส่วนช่วยให้เด็กเข้าใจชีวิต เข้าใจปัญหาของผู้อื่นที่ช่วยส่งเสริมให้มีความพยายามที่จะฟันฝ่าอุปสรรคและความลำบากต่างๆ ที่ต้องเผชิญในชีวิตเมื่อเติบโตใหญ่

เฉิน (Chen, 2004, p.57 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลกระทบของวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการของนักเรียน ในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในวิทยาลัยแห่งหนึ่งของประเทศไต้หวัน การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ 2 แบบที่นำมาใช้กับกลุ่มทดลองคือ เทคนิคจิกซอว์ และเทคนิค STAD ส่วนนักศึกษาในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาในกลุ่มทดลองมีผลคะแนนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาในกลุ่มควบคุม และกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชายในกลุ่มที่ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ สามารถแสดงผลการปฏิบัติที่ดีขึ้นมากกว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชายในกลุ่มที่ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

เวง (Wang, 2006, abstract) ได้ศึกษาผลกระทบของการใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ เทคนิคจิกซอว์ ที่มีต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยี Chung-Hwa Institute of Technology ประเทศไต้หวัน โดยทำการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาในสาขาวิชาเอกการบริหารธุรกิจ 77 คนจำนวน 2 ชั้นเรียน ชั้นเรียนหนึ่งใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ อีกชั้นเรียนหนึ่งซึ่งใช้วิธีการสอนแบบเดิมตามปกติทั่ว ๆ ไป ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ผ่านการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ ปรากฏผลคะแนนจากแบบทดสอบปลายภาคในระดับที่สูงขึ้น และผลคะแนนรวมที่มากกว่านักศึกษาที่ผ่านการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบเดิมตามปกติทั่ว ๆ ไป และพบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือ มีเจตคติในด้านบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีผลต่อการนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการพูด รวมทั้งยังมีเจตคติในด้านบวกต่อการเรียนรู้

คำศัพท์ด้านการใช้เครื่องมือซึ่งเป็นภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบเดิมตามปกติทั่ว ๆ ไป

บันดี (Bundy , 1983 อ้างอิงใน ชนัฐดา ฤทธิแดง, 2542, หน้า 25) ได้สำรวจและพัฒนาเพื่อหาประสิทธิภาพทางการอ่านของนักเรียนในระดับเกรด 4 เกรด 5 และเกรด 6 โดยสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนแห่งหนึ่งของรัฐนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 326 คน เพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้น เพศ และ ประสิทธิภาพในการอ่าน และวิเคราะห์เหตุการณ์เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป ผลการวิจัยพบว่าเด็กเกรด 4 และ เกรด 6 มีความสนใจในการเรียนรู้เรื่องประวัติศาสตร์ และสังคมมากกว่าเด็กเกรด 5 และเกรด 6 มีความสนใจในเรื่องเหตุการณ์บ้านเมือง และการผจญภัยมากกว่าเด็กเกรด 4 และ เกรด 5 และพบว่าเพศหญิงมีความสนใจและความสามารถในการอ่านนิทาน โคลงกลอน ชีววิทยา สัตว์ และการ์ตูน ในขณะที่เพศชายจะสนใจด้านวิทยาศาสตร์และกีฬา

พัวร์ส และบีช (1972) โจส์ และปีเวอร์ (1984) เอนซีโซ (1992) (Purves and Beach, Jose and Brever, Enciso อ้างอิงใน กัลปพฤกษ์ มุงเมือง, 2546) ได้ศึกษาวิจัยลักษณะที่เกี่ยวข้องกันในการอ่านระดับมัธยมศึกษา ด้านเจตคติที่มีต่อการอ่าน การวัดความชอบต่อเรื่องที่อ่านและการออกแบบเครื่องมือเพื่อประเมินผลความชอบของนักเรียนที่มีต่อหนังสือที่ชอบอ่าน ผลการวิจัยปรากฏว่า การจำแนกเนื้อเรื่อง รูปแบบ เทคนิคการเขียนและปัจจัยส่วนตัว ได้แก่ อายุ เพศ และ ความสามารถในการอ่าน มีผลกระทบต่อความสนใจในการอ่านของนักเรียน ซึ่งครูผู้สอนต้องมีมาตรฐานและหลักเกณฑ์ในการเลือกหนังสือให้นักเรียนอ่านที่มีประโยชน์ทั้งต่อนักเรียนและครู ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าประสบการณ์ในการอ่านหนังสือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับนักเรียนในการศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งการอ่านหนังสือจะทำให้เกิดความรู้และเป็นการทำทนายให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไป

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นสื่อที่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนได้รับความรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ถ้าผู้สร้างจัดเนื้อหาให้เหมาะสมสอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และสภาพแวดล้อมของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้น

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านและยังเป็นการช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่านอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาค้นคว้าในลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and development) มีวิธีดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. แบบแผนการดำเนินงานวิจัย
5. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2557 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำนวน 2,385 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลบึงนาราง(ห้วยแก้ว) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 5 ชนิด ดังนี้

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 เล่ม
 - 1.1 ธงประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียน (The National Flags of ASEAN)
 - 1.2 ชุดประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียน (The National Costumes of ASEAN)
 - 1.3 อาหารประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียน (The National Dishes of ASEAN)
 - 1.4 ดอกไม้ประจำชาติประเทศสมาชิกอาเซียน (The National Flowers of ASEAN)
2. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 แผน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นแบบทดสอบปรนัย 30 ข้อ
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ในการสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 เล่ม ได้ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 ศึกษาหลักสูตรโรงเรียนอนุบาลบึงนาราง(ห้วยแก้ว) พุทธศักราช 2554 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.3 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กำหนดหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ

1.4 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมจากเอกสารหนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ

1.5 ดำเนินการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 เล่ม ซึ่งมีรายละเอียดการสร้างดังนี้

1) กำหนดรูปแบบและออกแบบกรอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

2) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยได้ยึดการเสนอแนะของ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2557, หน้า 12 – 21) สรุปขั้นตอนในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม คือ

2.1) จะต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยอาจศึกษาจากหนังสือคณะกรรมการประกวด ศึกษาจากผลงานของนักเขียนต่าง ๆ เข้าฟังการอบรมเกี่ยวกับการสร้างหนังสือเด็ก

2.2) เลือกเนื้อหา อาจนำมาใช้ได้หลายทาง เช่น นำเรื่องมาจากหลักสูตร หรือนำเรื่องมาจากสภาพท้องถิ่น นอกจากนี้ยังสามารถหาได้จากการศึกษาความสนใจและความต้องการของเด็กวัยต่าง ๆ

2.3) เขียนโครงเรื่อง (Plot) โครงเรื่องจะครอบคลุมถึงจำนวนหน้า จำนวนหัวข้อเรื่อง ความยาวสั้นของแต่ละหัวข้อเรื่องของย่อหน้า เพื่อจะได้นำไปสู่การจัดรูปเล่ม และการจัดวางหน้าให้เหมาะสมกับภาพประกอบ โครงเรื่องควรจัดหน้าย่อ ๆ ให้เห็นชัดทั้งเรื่องโดยเริ่มที่วางจุดหมาย หรือแก่น (Theme) ของเรื่องก่อน เมื่อได้แก่นของเรื่องแล้วจึงคิดหรือผูกเป็นโครงเรื่อง

2.4) การเขียนบท (Script) เป็นการนำเรื่องที่ได้จากโครงเรื่อง หรือเนื้อเรื่องย่อ มาเขียนบอกขั้นตอนของเรื่องและรูปภาพ โดยการบอกแต่ละหน้าของหนังสือตั้งแต่หน้าปก ใบบรอง

ปก หน้าปกใน จนถึงหน้าสุดท้าย การเขียนบทสคริปต์จะเป็นแนวทางในการจัดวางภาพและรูปเล่มของหนังสือได้ว่า หนังสือเรื่องนี้แต่ละหน้าจะมีอะไรบ้าง คำบรรยายอะไรบ้าง และมีกี่หน้า

2.5) การทำดัมมี่ (Dummy) คือ การทำหนังสือจำลองของหนังสือที่จะทำขึ้นมา อาจจะทำเป็นรูปเล่มเล็ก ๆ ก็ได้ แล้วนำรายละเอียดของบทสคริปต์ที่เขียนขึ้นมาเขียนและวาดรูปลงไปที ดัมมี่ ตั้งแต่ปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย ดัมมี่เป็นการทดลองทำก่อนที่จะพิมพ์เป็นเล่ม เพื่อจะได้ดูว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

2.6) การทำรูปเล่ม (Format) เป็นเรื่องเกี่ยวกับ ลักษณะรูปร่าง ขนาดกระดาษ ขนาดของตัวหนังสือ หรือการพิมพ์ ลักษณะและขนาดของรูปเล่มควรมีขนาดพอเหมาะหยิบถือได้ สะดวก ความหนาของหนังสือขึ้นอยู่กับระดับของผู้อ่าน หนังสือที่มีเนื้อหาเยอะควรแบ่งออกเป็นหลายเล่ม โดยจบเป็นตอน ๆ แต่ละตอนจบในตัวเอง ขนาดของรูปเล่มถือเอาความกะทัดรัดเปิดง่าย เป็นเกณฑ์ รูปเล่มที่นิยมในการสร้างหนังสือ คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน

2.7) การตั้งชื่อเรื่อง อาจตั้งก่อนหรือหลังการเรียนก็ได้ แต่ควรจะทำให้ความสนใจเร้าใจ มีความแปลกใหม่ ทำให้เดาได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร รู้จักใช้ถ้อยคำ สำนวนที่เด็กติดใจ และเกิดภาพพจน์ ชื่อเรื่องอาจพิจารณาจากตัวเอกของเรื่อง จำนวนตัวละคร ชื่อสัตว์ เนื้อเรื่อง ชื่อสถานที่ หรือลักษณะรูปร่างของหนังสือ

นำขึ้นตอนกระบวนการออกแบบการพัฒนามาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนอนุบาลบึงนาราง(ห้วยแก้ว) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

1.6 หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (รายชื่อปรากฏอยู่ในภาคผนวก ก) ตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะ ดังรายชื่อต่อไปนี้

1.7 หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ตามเกณฑ์ 80/80 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 32 คน โรงเรียนบ้านศรีศรัทธามิตรภาพที่ 176 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยการเลือกแบบเจาะจง จำแนกเป็นนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง 8 คน ปานกลาง 16 คนและอ่อน 8 คน จากการทดลองพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีความเหมาะสมโดยประสิทธิภาพจากการทดลองขั้นนี้ได้

เท่ากับ 80.70/81.77 (รายละเอียด ดังภาคผนวก ง) เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

1.9 นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลบึงนาราง(ห้วยแก้ว) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำนวน 16 คน

2. การสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ในการสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 เล่ม ได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2 ศึกษา วิธีการ หลักการ ทฤษฎี การเขียนแผนการเรียนรู้ (ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช, 2545, หน้า 81-86)

2.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (รายชื่อปรากฏอยู่ในภาคผนวก ก) ตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะ

2.5 นำคะแนนที่ได้จากการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หาค่าเฉลี่ยความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ถูกต้องสมบูรณ์

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มใหญ่ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการศึกษารั้งนี้ โดยใช้ควบคู่กับหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ และสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

ทุกคนอย่างใกล้ชิด นำส่วนที่ยังไม่เหมาะสมมาปรับปรุง

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์อีกครั้ง และจัดพิมพ์ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลบึงนาราง(หน่วยแก้ว) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำนวน 16 คน

3. การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ในการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3.2 ศึกษาหลักการ ทฤษฎีการสร้างแบบทดสอบของ บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 12) และสมนึก ภัททิยธนี (2544, หน้า 35)

3.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อวางโครงสร้าง และกำหนดเนื้อหาที่ต้องการวัดของแบบทดสอบ

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามผลการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามพฤติกรรมที่ต้องการชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ

3.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (รายชื่อปรากฏอยู่ในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1.00 จำนวน 49 ข้อ ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.67 จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อที่ 3, 28, 57 และ ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.33 จำนวน 8 ข้อ คือ ข้อที่ 11, 15, 27, 29, 40, 44, 56, 59

3.6 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 45 ข้อ ไปหาประสิทธิภาพของเครื่องมือโดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 32 คน โรงเรียนบ้านศรีศรัทธาภิรมย์ที่ 176 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 และนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนโดยให้ข้อถูกได้ 1 คะแนน ข้อผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินกว่า 1 ตัวเลือกได้ 0 คะแนน

3.8 การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ (กรมวิชาการ, 2546. หน้า 66) ได้ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.53 – 1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.89

3.9 คัดเลือกข้อสอบที่เข้าเกณฑ์คือ ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.53 – 0.81 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.21 – 0.89 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (KR-20) เท่ากับ 0.90

3.10 เลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ 38 ข้อ คัดเลือกมาพิมพ์ข้อสอบใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับจริงเป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ในการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ดำเนินการดังนี้

4.1 ศึกษาหลักการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสังเกต

4.2 กำหนดพฤติกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกันของนักเรียน

4.3 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมตามพฤติกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกันของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ (กาญจนา วัฒนอายุ, 2544. หน้า 75) ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และแปลความหมายระดับการปฏิบัติ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย		ระดับการปฏิบัติ
4.51 – 5.00	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาที่จะประเมินและการใช้ภาษาของข้อคำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ (รายชื่อปรากฏอยู่ในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความชัดเจนทางภาษาและความถูกต้องของเนื้อหา

4.6 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนมาปรับปรุงแก้ไขและเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบและประเมินความสอดคล้อง

4.7 นำผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 (ดังภาคผนวก ญ) ได้ทั้งหมด 10 ประเด็นคำถาม

4.8 พิมพ์แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนฉบับจริง เพื่อนำไปใช้ในการประเมินพฤติกรรมนักเรียนโดยครู

5. การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ในการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ดำเนินการดังนี้

5.1 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, หน้า 163) ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และแปลความหมายระดับความพึงพอใจ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย		ระดับความพึงพอใจ
4.51 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาที่จะประเมินและการใช้ภาษาของข้อคำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ (รายชื่อปรากฏอยู่ในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความชัดเจนทางภาษาและความถูกต้องของเนื้อหา

5.5 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขและเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบและประเมินความสอดคล้อง

5.6 นำผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 (ดังภาคผนวก รฐ) ได้ทั้งหมด 18 ประเด็นคำถาม

5.7 พิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

แบบแผนการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนาดำเนินการตามแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว (One Shot Case Study) (ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 249) ดังตาราง

ตาราง 2 แสดงแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One – Shot Case Study)

กลุ่ม	Treatment	Post-test
ทดลอง	X	T ₂

เมื่อ X หมายถึง การจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมร่วมกับเทคนิค TGT
T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ชี้แจงหลักการเหตุผลพร้อมทั้งทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวัตถุประสงค์ สิ่งที่นักเรียนต้องปฏิบัติ วิธีการวัดผลประเมินผล ในช่วงแรกของ การเริ่มต้น จะแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบก่อน อธิบายลักษณะเนื้อหา ขั้นตอนในการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม และรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT

2. ดำเนินการทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ระยะเวลา 4 สัปดาห์ จำนวน 4 เล่ม โดยใช้เวลาตามตารางเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำหนดไว้ ซึ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีดังนี้

2.1 ผู้วิจัยสอนนำเสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ให้นักเรียนได้ศึกษา

2.2 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มแบบคละความสามารถ (Home Team) กลุ่มละ 4-5 คน เพื่อศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนขณะเรียน ด้วยแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมความพร้อมให้กับสมาชิกในกลุ่มทุกคน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมและพร้อมที่จะเข้าสู่สนามแข่งขัน

2.5 แต่ละกลุ่มประเมินความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของสมาชิกในกลุ่ม โดยอาจตั้งคำถามขึ้นมาเองและให้สมาชิกในกลุ่มทดลองตอบคำถาม หากสมาชิกบางคนไม่สามารถตอบคำถามได้สมาชิกในกลุ่มต้องช่วยกันอธิบายเพิ่มเติมในจุดที่บางคนยังไม่เข้าใจ

2.6 ผู้วิจัยจัดให้มีการแข่งขันเป็นโต๊ะ โดยแต่ละโต๊ะจะมีตัวแทนของทีมต่าง ๆ แบ่งตามระดับความสามารถร่วมแข่งขัน ดังนี้

โต๊ะที่ 1 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถเก่งมาก

โต๊ะที่ 2 และ 3 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถปานกลาง

โต๊ะที่ 4 เป็นโต๊ะที่แข่งขันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถอ่อน

ซึ่งแต่ละโต๊ะจะได้รับแจกซองคำถามจำนวน 10 คำถามที่เหมือนกันตามเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ได้ศึกษามา

2.7 ทุกโต๊ะแข่งขันเริ่มดำเนินการแข่งขันพร้อมๆกัน โดยกำหนดเวลาให้ เมื่อการแข่งขันจบลง ให้แต่ละโต๊ะจัดลำดับผลการแข่งขัน และให้หาค่าคะแนนโบนัส ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) นักเรียนเปลี่ยนกันหยิบซองคำถามทีละ 1 ซอง (1 คำถาม) แล้ววางลงกลางโต๊ะ

2) นักเรียน 3 คนที่เหลือคำนวณหาคำตอบจากคำถามที่อ่าน เขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบที่แต่ละคนมีอยู่

3) นักเรียนคนที่ทำหน้าที่อ่านคำถามจะเป็นคนให้คะแนน โดยมีกติกาการให้คะแนน ดังนี้

ผู้ตอบถูกเป็นคนแรก จะได้ 2 คะแนน

ผู้ตอบถูกคนต่อไป จะได้คนละ 1 คะแนน

ถ้าตอบผิด ให้ 0 คะแนน

4) ทำตามข้อ 1) – 3) โดยผลัดกันอ่านคำถามจนกว่าคำถามจะหมด

2.8 นักเรียนทุกคนรวมคะแนนของตัวเอง โดยที่ทุกคนควรได้ตอบคำถามจำนวนเท่าๆ กัน จัดลำดับของคะแนนที่ได้ ซึ่งกำหนดโบนัสของแต่ละโต๊ะดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดที่ 1 ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะ จะได้โบนัส 10 แต้ม

ผู้ที่ได้คะแนนรองที่ 2 ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะ จะได้โบนัส 8 แต้ม

ผู้ที่ได้คะแนนรองที่ 3 ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะ จะได้โบนัส 6 แต้ม

ผู้ที่ได้คะแนนน้อยที่สุด ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะ จะได้โบนัส 4 แต้ม

2.9 ผู้เข้าร่วมแข่งขันกลับไปเข้ากลุ่มเดิม (Home Team) ของตน พร้อมด้วยนำคะแนนโบนัสของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม หากค่าเฉลี่ย ทีมที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด จะได้รับการยอมรับเป็นทีมชนะเลิศและรองลงไป

2.10 ตัดประกาศผลการแข่งขันไว้ในมุมข่าวของห้องหรือในที่สาธารณะ เช่น ปิดประกาศที่บอร์ด หรือประกาศหน้าเสาธง

3. หลังจากการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT ครบทั้ง 4 เล่มแล้ว ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

หาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537)

2. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้สูตร IOC หากค่าเฉลี่ยความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

3. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 หากค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC หากค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์, 2544, หน้า

69)

3.2 หาค่าระดับความยาก (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 66)

3.3 หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 66)

3.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (KR-20) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543, หน้า 219)

4. วิเคราะห์คะแนนทดสอบหลังเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT

หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

5. วิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT

ได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ (กาญจนา วัฒนา, 2544. หน้า 75) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับการปฏิบัติ
4.51 – 5.00	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT

ได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, หน้า 90 – 100) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.51 – 5.00	พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	พึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้มีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

7.1 ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนน

N = จำนวน

7.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum (x - \bar{X})$ = ผลรวมของคะแนนลบด้วยคะแนนเฉลี่ย

N = จำนวน

7.3 ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

7.4 ค่าความยากง่าย

$$p = \frac{H + L}{N}$$

p แทน ค่าความยากง่าย

H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก

L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

N แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำรวมกัน

ค่า p ที่ใช้ได้ ควรมีค่าอยู่ระหว่าง 0.2 ถึง 0.8

7.5 ค่าอำนาจจำแนก

$$r = \frac{H - L}{N}$$

r แทน ค่าอำนาจจำแนก

H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก

L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

N แทน จำนวนคนในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ค่า r ที่ใช้ได้ ควรมีอยู่ระหว่าง 0.2 ถึง 1.00

7.6 ค่าความเชื่อมั่น

สูตร KR – 20

$$r_u = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

r_u	แทน	สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนข้อสอบ
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)

7.7 การหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

$$1. \text{ หาค่า } E_1 = \frac{\left(\frac{\sum X}{N} \right)}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรืองาน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด หรืองาน
			ทุกชิ้นรวมกัน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

$$2. \text{ หาค่า } E_2 = \frac{\left(\frac{\sum F}{N} \right)}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และได้เสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาคำพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลจากการสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ได้แสดงผล ดังตาราง

ตาราง 3 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบย่อย ระหว่างการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม				ร้อยละของ คะแนนทดสอบ หลังเรียน
เล่ม 1	เล่ม 2	เล่ม 3	เล่ม 4	
80.63	80.00	85.63	87.50	84.38
รวมเฉลี่ยร้อยละ 83.44				
$E_1/E_2 = 83.44/84.38$				

จากตาราง พบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีประสิทธิภาพ 83.44/84.38

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ในการวิเคราะห์ผลการทดลองใช้และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 เล่ม ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบและแสดงผลการทดลอง ดังนี้

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับเกณฑ์ร้อยละ 80

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	% of Mean	t	Sig(1-tailed)
หลังเรียน	16	30	25.31	1.54	84.38	3.42 *	0.0019

จากตาราง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.31 คิดเป็นร้อยละ 84.38 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แสดงผล ดังตาราง

ตาราง 5 ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อที่	พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน	n = 16		
		\bar{X}	SD.	ระดับพฤติกรรม
การแสดงความคิดเห็น				
1.	เสนอความคิดเห็นพร้อมอธิบายเหตุผล	4.00	0.00	มาก
2.	มีส่วนร่วมในการถาม-การตอบของกลุ่ม	4.25	0.50	มาก
3.	สนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มด้วยคำพูด	4.00	0.00	มาก
การรับฟังความคิดเห็น				
4.	รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนอย่างมีเหตุผล	4.25	0.50	มาก
5.	ยอมรับผลงานของสมาชิกในกลุ่ม	4.00	0.00	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน	n = 16		
		\bar{X}	SD.	ระดับพฤติกรรม
การให้กำลังใจเพื่อน				
6.	พูดชมเชยเพื่อนสมาชิกในกลุ่มและกลุ่มอื่น	4.00	0.00	มาก
7.	ให้กำลังใจสมาชิกในกลุ่มด้วยท่าทางและคำพูด	3.75	0.50	มาก
การร่วมกันสรุปประเด็นและสาระสำคัญ				
8.	อธิบายในสิ่งที่ตนเข้าใจให้เพื่อนในกลุ่มฟัง	4.50	0.58	มากที่สุด
9.	ร่วมกับเพื่อนในกลุ่มในการสรุปสาระสำคัญ	4.00	0.00	มาก
10.	ช่วยตรวจสอบความถูกต้องของผลงานในกลุ่ม	4.25	0.50	มาก
รวม		4.10	0.23	มาก

จากตาราง แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก คือ ($\bar{X} = 4.10$, SD. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละด้าน พบว่าด้านการแสดงความคิดเห็น ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการถาม-การตอบของกลุ่ม ($\bar{X} = 4.25$) รองมาคือ เสนอความคิดเห็นพร้อมอธิบายเหตุผล สนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มด้วยคำพูด ($\bar{X} = 4.00$) ด้านการรับฟังความคิดเห็น ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.25$) รองมาคือ ยอมรับผลงานของสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X} = 4.00$) ด้านการให้กำลังใจเพื่อน ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ พูดชมเชยเพื่อนสมาชิกในกลุ่มและกลุ่มอื่น ($\bar{X} = 4.00$) รองมาคือ ให้กำลังใจสมาชิกในกลุ่มด้วยท่าทางและคำพูด ($\bar{X} = 3.75$) ด้านการร่วมกันสรุปประเด็นและสาระสำคัญ ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ อธิบายในสิ่งที่ตนเข้าใจให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ($\bar{X} = 4.50$) รองมาคือ ช่วยตรวจสอบความถูกต้องของผลงานในกลุ่ม

($\bar{X} = 4.25$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ร่วมกับเพื่อนในกลุ่มในการสรุปสาระสำคัญ ($\bar{X} = 4.00$)

ตอนที่ 4 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตาราง 6 แสดงการวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้				
1.	กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น	4.38	0.50	มาก
2.	กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกันกับเพื่อน	4.13	0.34	มาก
3.	กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักการร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการเรียนรู้มากขึ้น	4.63	0.50	มากที่สุด
4.	กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำงานเป็นที่ร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม	4.38	0.50	มาก
5.	กิจกรรมนี้สร้างความรู้สึกรักทำพายและสนุกสนานแก่นักเรียน	4.19	0.66	มาก
6.	กิจกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทบาทของการเป็นสมาชิกในกลุ่มเช่น ผู้นำ ผู้ตาม	4.00	0.00	มาก
7.	กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเคารพ	4.06	0.57	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD.	ระดับความพึงพอใจ
	กตिकाหรือปฏิบัติตามกตिकाได้			
	รวมค่าเฉลี่ย	4.25	0.44	มาก
	ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้			
8.	บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษ สนุกสนาน ตื่นเต้น ทำทหาย	4.50	0.52	มากที่สุด
9.	บรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนเกิด ความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ มากขึ้น	4.31	0.48	มาก
10.	บรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนเต็มใจ ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสุข	4.38	0.50	มาก
11.	บรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนรู้จักแพ้/ ชนะ และยอมรับผลที่เกิดขึ้น	4.00	0.00	มาก
	รวมค่าเฉลี่ย	4.30	0.38	มาก
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
12.	กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก	4.06	0.57	มาก
13.	กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น	4.13	0.34	มาก
14.	กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีการทำงาน ร่วมกับผู้อื่นและการทำงานแบบเป็นทีมมาก ขึ้น	4.56	0.51	มากที่สุด
15.	กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักการยกย่อง	4.00	0.00	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD.	ระดับความพึงพอใจ
	ชมเชยและให้กำลังใจผู้อื่นมากขึ้น			
16.	กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการตัดสินใจ มีความสามารถในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้	4.38	0.50	มาก
17.	กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิดวิเคราะห์ในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้	4.19	0.66	มาก
18.	กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.50	0.52	มากที่สุด
	รวมค่าเฉลี่ย	4.26	0.44	มาก
	รวมค่าเฉลี่ยทุกรายการ	4.27	0.42	มาก

จากตาราง พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, SD. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละด้าน พบว่าด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.25$) ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักการร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการเรียนรู้มากขึ้น ($\bar{X} = 4.63$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น และกิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ($\bar{X} = 4.38$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ($\bar{X} = 4.19$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกันกับเพื่อน ($\bar{X} = 4.13$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเคารพกติกาหรือปฏิบัติตามกติกาได้ ($\bar{X} = 4.06$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทบาทของการเป็นสมาชิกในกลุ่มเช่น ผู้นำ ผู้ตาม ($\bar{X} = 4.00$)

ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.30$) ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษสนุกรสนาน ตื่นเต้น ทำท่าย ($\bar{X} = 4.50$) รองมาคือ บรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนเต็มใจ ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุข ($\bar{X} = 4.38$) รองมาคือ บรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.31$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ บรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนรู้จักแพ้/ชนะ และยอมรับผลที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 4.00$) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.26$) ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการทำงานแบบเป็นทีมมากขึ้น ($\bar{X} = 4.56$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X} = 4.50$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการตัดสินใจ มีความสามารถในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.38$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิดวิเคราะห์ในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.19$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น ($\bar{X} = 4.13$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก ($\bar{X} = 4.06$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักการยกย่องชมเชยและให้กำลังใจผู้อื่นมากขึ้น ($\bar{X} = 4.00$)

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับเทคนิค TGT 3) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน 4) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันและ 5) ความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมร่วมกับเทคนิค TGT ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยใช้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลบึงนาราง (หัวแก้ว) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัย คือ 1) หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN จำนวน 4 เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน แบบปรนัย 4) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมร่วมกับเทคนิค TGT การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test(dependent) ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลนำผลวิเคราะห์มาสรุป อภิปรายผลและเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีประสิทธิภาพ 83.44/84.38 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จากการศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า พฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก คือ ($\bar{X} = 4.10$, SD. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละด้าน พบว่าด้านการแสดงความคิดเห็น ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการถาม-การตอบของกลุ่ม ($\bar{X} = 4.25$) รองมาคือ เสนอความคิดเห็นพร้อมอธิบายเหตุผล สนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มด้วยคำพูด ($\bar{X} = 4.00$) ด้านการรับฟังความคิดเห็น ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.25$) รองมาคือ ยอมรับผลงานของสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X} = 4.00$) ด้านการให้กำลังใจเพื่อน ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ พุดชมเชยเพื่อนสมาชิกในกลุ่มและกลุ่มอื่น ($\bar{X} = 4.00$) รองมาคือ ให้กำลังใจสมาชิกในกลุ่มด้วยท่าทางและคำพูด ($\bar{X} = 3.75$) ด้านการร่วมกันสรุปประเด็นและสาระสำคัญ ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ อธิบายในสิ่งที่ตนเข้าใจให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ($\bar{X} = 4.50$) รองมาคือ ช่วยตรวจสอบความถูกต้องของผลงานในกลุ่ม ($\bar{X} = 4.25$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ร่วมกับเพื่อนในกลุ่มในการสรุปสาระสำคัญ ($\bar{X} = 4.00$)

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, SD. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละด้าน พบว่าด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.25$) ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักการร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนๆในการเรียนรู้มากขึ้น ($\bar{X} = 4.63$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น และกิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ($\bar{X} = 4.38$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ($\bar{X} = 4.19$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกันกับเพื่อน ($\bar{X} = 4.13$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเคารพกติกาหรือปฏิบัติตามกติกาได้ ($\bar{X} = 4.06$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทบาทของการเป็น

สมาชิกในกลุ่มเช่น ผู้นำ ผู้ตาม ($\bar{X} = 4.00$) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.30$) ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษสนุกรสนาน ตื่นเต้น ทำท่าย ($\bar{X} = 4.50$) รองมาคือ บรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนเต็มใจ ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุข ($\bar{X} = 4.38$) รองมาคือ บรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.31$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ บรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนรู้จักแพ้/ชนะ และยอมรับผลที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 4.00$) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.26$) ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการทำงานแบบเป็นทีมมากขึ้น ($\bar{X} = 4.56$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X} = 4.50$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการตัดสินใจ มีความสามารถในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.38$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิดวิเคราะห์ ในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.19$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น ($\bar{X} = 4.13$) รองมาคือ กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก ($\bar{X} = 4.06$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักการยกย่องชมเชยและให้กำลังใจผู้อื่นมากขึ้น ($\bar{X} = 4.00$)

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านกระบวนการขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม ถูกต้องตามหลักวิชาการ มีการศึกษาหลักสูตร คู่มือ เทคนิค วิธีการ ทฤษฎี โดยคำนึงถึงเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด ได้แนวคิดในการจัดทำมาจากการจัดทำหนังสือเด็กที่เน้นเรื่องความน่าสนใจ มีเนื้อหาใกล้ตัวของนักเรียนคือ อาเซียน มีขนาดเหมาะสม มีภาพเป็นการ์ตูนที่สอดคล้องกับเนื้อหา มีจำนวนหน้าไม่มาก เมื่อนักเรียนอ่านทำให้เกิดความรู้สึกว่า เกิดความภาคภูมิใจในตนเองที่สามารถอ่านหนังสือได้จบ

เล่มเพราะสามารถอ่านให้จบได้ในเวลาอันรวดเร็วซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ โรเจอร์ส (Rogers, 1990 อ้างอิงใน จันทรา ทองสมัคร, 2541, หน้า 54) แห่งมหาวิทยาลัยรัฐเวย์น (Wayne State University) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องอิทธิพลของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง พิก อิน อะ วิก (PIG IN A WIG) ที่มีต่อการอ่านของนักเรียนซึ่งเรียนในระดับ 1 ที่พบว่า อิทธิพลของหนังสืออ่านเพิ่มเติมช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ และความสนใจในการอ่านหนังสือ ชอบในการอ่านหนังสืออย่างเป็นอิสระมากขึ้น มีความสนุกสนานกับการอ่าน โดยสะท้อนมาในรูปของการทำแบบทดสอบ และทำงานตามใบงานจะเห็นได้ว่านักเรียนมีความใส่ใจต่อการทำใบงาน และปฏิบัติกิจกรรมอย่างตั้งใจ และยังนำไปทดลองหาประสิทธิภาพจนทำให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของอุไรวรรณ อนุรักษ์ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องรายงานการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชุด Reading Is Fun ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงคณ์ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชุด Reading Is Fun สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ เท่ากับ 84.04 / 85.40 นอกจากนี้ งานวิจัยของ ปภาดา ปัญติ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดศรีดอนไชย เทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จำนวน 5 เล่ม มีประสิทธิภาพ 86.05/86.40 งานวิจัยของ สุภาณี ศรีมงคล (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องรายงานการพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ชุด Amazing Muang Loei สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนศรีสะอาด (เทศบาล1) สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองเลย จังหวัดเลย จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ชุด Amazing Muang Loei สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนศรีสะอาด (เทศบาล1) สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองเลย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.15/79.50 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะมีผลมาจากการใช้ผู้วิจัยได้เลือกใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยคำนึงถึงธรรมชาติของเนื้อหาวิชา

และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยสอนโดยคำนึงถึงหลักการและองค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT เช่น การแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน ความสะดวกสามารถ นักเรียนแต่ละคนจึงสามารถนำศักยภาพของตนเองมาเสริมความสำเร็จของกลุ่ม ทุกคนมีบทบาทในการเรียน ทำให้นักเรียนมีโอกาสช่วยเหลือกัน นักเรียนฝึกการถาม-ตอบ จนทำให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ มีความเข้าใจในกระบวนการอ่านและสามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์สูงและเป็นไปในทำนองเดียวกันกับการวิจัยของ สุรีย์รัตน์ คุ่มดี (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านทักษะการฟังและการพูดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ TGT โรงเรียนหนองหัวคูม่วงประชานุเคราะห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านทักษะการฟังและการพูดวิชาภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ TGT เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 73.20 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์จำนวนนักเรียนที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50

3. จากการศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า พฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการทำงานร่วมกันสูงสุด คือ อธิบายในสิ่งที่ตนเข้าใจให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ต่ำสุด คือ ให้กำลังใจสมาชิกในกลุ่มด้วยท่าทางและคำพูด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉิน (Chen, 2004, p.57 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลกระทบของวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการของนักเรียน ในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในวิทยาลัยแห่งหนึ่งของประเทศ ได้หวั่นผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ของนักศึกษาชายในกลุ่มที่ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ สามารถแสดงผลการปฏิบัติที่ดีขึ้นมากกว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชายในกลุ่มที่ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งกล่าวได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้

แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT ช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้มากขึ้น และเป็นไปในทำนองเดียวกันกับการวิจัยของ เกศรา อินทะนนท์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นจำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่าภายหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT โดยรวมอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่สร้างและพัฒนาตามลำดับขั้นตอน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้จริง

ข้อเสนอแนะ

ในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอนควรมีการศึกษาวิธีการและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT เพราะการนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT เป็นเรื่องใหม่สำหรับนักเรียน ระยะแรกนักเรียนอาจยังไม่คุ้นเคยกับการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรใช้เวลาให้นักเรียนได้ปรับตัว โดยการเสริมแรง เช่น การให้กำลังใจ การกล่าวคำชมเชย การมอบรางวัล และครูควรกระตุ้นให้นักเรียน มีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในกลุ่ม ไม่ควรตำหนิหรือกล่าวโทษ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง มีความสนุกสนานในการเรียนในระบบกลุ่ม

1.2 ครูควรกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นให้ชัดเจน เพื่อลดปัญหาในการใช้เวลาเกินกำหนด และควรกำหนดเนื้อหาให้มีความยากง่ายคละกันเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน เพราะถ้าเนื้อหาไม่เหมาะสมอาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและท้อแท้ในการทำกิจกรรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

1.3 การเรียนแบบเทคนิค TGT เป็นการเรียนแบบอาศัยความร่วมมือ โดยแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกทั้งเก่งและอ่อน เพื่อให้คนเก่งได้ช่วยเหลือคนอ่อน ดังนั้น ครูควรเป็นผู้แบ่งกลุ่มเอง เพื่อขจัดปัญหาที่นักเรียนชอบพ้อและสนิทสนมกันมารวมกลุ่มกัน และครูจะต้องคอยกระตุ้นให้

นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนเป็นกลุ่ม ความร่วมมือของสมาชิกในกลุ่มทุกคน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับชั้นอื่นและเนื้อหาอื่น

2.2 ควรมีการวิจัยหนังสืออ่านเพิ่มเติมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT ในกลุ่มสาระอื่นนอกจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ปรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลปพฤกษ์ มุงเมือง. (2546). **การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง เมืองเทิงบ้านฉันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. ปรินญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาหลักสูตรและการสอน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กาญจนา วัฒมา. (2544). **การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร: ธนพรการพิมพ์
- จินตนา ไบกาซุย. (2542). **เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2547). **จิตวิทยาการอ่าน**. กรุงเทพฯ : อารักษ์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2527). **การทำหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- _____. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชนัฐดา ฤทธิแดง. (2542). **การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องประเพณีท้องถิ่นสมุทรปราการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). **ชื่อเรื่องเอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและสื่อสาร การศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 13). นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2537). **เอกสารชุดวิชาสื่อการสอน ระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 – 15**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (2545). **คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เนนผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ หางหุ้นส่วนจำกัด ฟลิกสเซ็นเตอร์

ชาติชาย ม่วงปฐม. (2539). **ผลของวิธีการเรียนแบบร่วมมือและระดับความสามารถทาง
คณิตศาสตร์ที่มีต่อผลการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา.**

วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงใจ ไทยอุบล. (2545). **ทักษะการเขียนภาษาไทย.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (2536). **การพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน** ใน เอกสารการสอน
ชุดวิชาการใช้ภาษาไทย เล่มที่ 2 หน่วยที่ 9 หน้าที่ 529-533 พิมพ์ครั้งที่ 14 นนทบุรี
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ถวัลย์ มาศจรัส. (2548). **คู่มือความคิดสร้างสรรค์ในการจัดทำนวัตกรรมการศึกษา.**

กรุงเทพมหานคร : ธารอักษร

ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). **การสอนภาษาไทย.** กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

นิตยา สุวรรณศรี. (2540). **เพลงและเกมประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.**

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คอมแพคท์พรีนซ์.

บรรเทา กิตติศักดิ์. (2539). **การสอนอ่านหนังสืออ่านนอกเวลาในระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น** ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย เล่ม 2 หน่วยที่ 13
หน้า 214-272 นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2548). **เอกสารประกอบสอนรายวิชาหลักการสอน. คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร**

บัณฑิตา ศิริสุนทร. (2554). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค
CIRC เพื่อส่งเสริมความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ (กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, จ.พิษณุโลก.

บันลือ พุกชะวัน. (2545). **แนวทางการพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น.** กรุงเทพมหานคร
ไทยวัฒนาพานิช

บุญชม ศรีสะอาด. (2546). **การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร.** กรุงเทพฯ
สุวีริยาสาส์น.

บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. (2544). **การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด
และวิธีการ.** กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พริ้นติ้ง.

บุญเรียง ขจรศิลป์. (2528). **การสร้างแบบวัดเจตคติ**. ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ 2

(มกราคม – กุมภาพันธ์) : 137 – 153.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: สหมิตรออฟเซต.

พนิตนันท์ บุญพามี (2542) **เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์** นครราชสีมา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

เพ็ญแข ช่อมณี. (2544). **ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน**. กรุงเทพฯ : เอมพันธ์มณี โฟติเสน.

รังสิมันต์ ฉิมรักษ์. (2550). **การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525**.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรรณภา บัวเกิด. (2539). **การเลือกหนังสือสำหรับวัยรุ่น**. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา*

ภาษาไทย 5 เล่มที่ 3 หน่วยที่ 14 หน้า 206-238 นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วารี เพ็งสวัสดิ์. (2544). **การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วิสิฐ ไสภณอุดมสน. (2545). **ความพึงพอใจของลูกค้าร้านขายยาที่มีต่อบริษัท เบริงเกอร์**

อินเทลไฮม์ (ไทย) จำกัด .สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ) 2. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สงวนศรี วิรัชชัย. (2527). **จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ศึกษาการ.

สนิท สัตโยภาส. (2545). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น**. กรุงเทพมหานคร: ธารอักษร.

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11**.

สมนึก ภัททิยธนี. (2544). **การวัดผลการศึกษา**. กทม: ประสานการพิมพ์.

สมพงษ์ สิงหะพล.(2542).**เทคนิคการสอนของการเรียนแบบร่วมมือ**. วารสารสี่มาจารย์

ปีที่ 13 ฉบับที่ 25 :41-43.

สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง. (2542) . **การบริหารบุคลากรและการพัฒนาทรัพยากร**

มนุษย์. ภาควิชาการบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2545). **การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพ**

จริง. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : The Knowledge Center.

สายรุ้ง พุ่มตระกูล. (2539). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโภชนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการตอบทเรียน**. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). **แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

_____. (2539). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย** กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

_____. (2547). **การอ่านกับการพัฒนาความคิด** ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง) หน่วยที่ 1 หน้า 7-8 นนทบุรี: สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุมนทนา พรหมบุญ และอรพรรณ พรสีมา. (2540). **การเรียนรู้แบบร่วมมือ**.วารสารครุศาสตร์ (กรกฎาคม-ตุลาคม 2540), 28-29.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). **กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2539). **จิตวิทยาการอ่าน**. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 การอ่าน หน่วยที่ 2 หน้า 58-99 พิมพ์ครั้งที่ 2 นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุวัฒนา ไบเจริญ. (2540). **ความพึงพอใจต่อการให้บริการของธนาคารออมสินสาขาขอนแก่น (ภาคคำ)**. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุวิทย์ มูลคำ. (2547). **กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษา (สทศ.).

ไสว พักขาว. (2544). **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.

เสาวลักษณ์ ตรองจิต. (2547). **การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การศึกษาค้นคว้าอิสระ**, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อาภรณ์ ใจเที่ยง.(2550).**หลักการสอน**.กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

อำนาจ บุญศรี.(2531). การจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองยโสธร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ยโสธร:

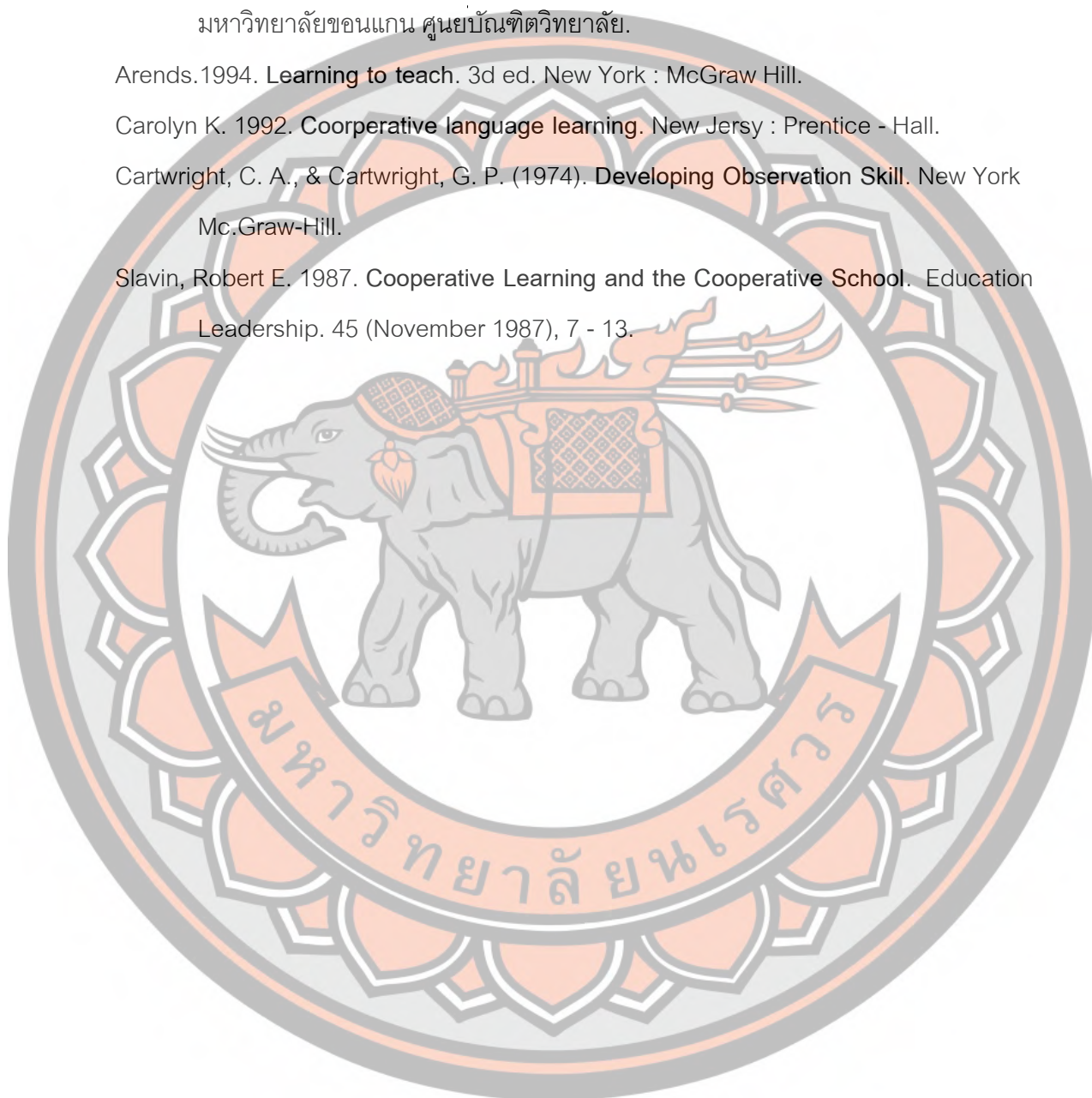
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ศูนย์บัณฑิตวิทยาลัย.

Arends.1994. *Learning to teach*. 3d ed. New York : McGraw Hill.

Carolyn K. 1992. *Cooperative language learning*. New Jersey : Prentice - Hall.

Cartwright, C. A., & Cartwright, G. P. (1974). *Developing Observation Skill*. New York
Mc.Graw-Hill.

Slavin, Robert E. 1987. *Cooperative Learning and the Cooperative School*. *Education
Leadership*. 45 (November 1987), 7 - 13.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพระนคร

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยนเรศวร

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง About ASEAN สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 เล่ม มี 3 ท่านดังรายชื่อต่อไปนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยนเรศวร อ.เมือง จ.พิษณุโลก
2. ดร. พิชญภา ยวงสร้อย อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยนเรศวร อ.เมือง จ.พิษณุโลก
3. Mr.Michael Bruckner อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยนเรศวร อ.เมือง จ.พิษณุโลก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันและแบบสอบถามความพึงพอใจ มี 3 ท่านดังรายชื่อต่อไปนี้

1. อาจารย์พะเยา พรหมเทศ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาตะวันตก หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. นางสุภัทรา รุติวรรณนะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2
3. นางชะโรม พันมหา ครูชำนาญการพิเศษ วิชาภาษาอังกฤษ สถานที่ทำงาน โรงเรียนอนุบาลบึงนาราง(ห้วยแก้ว) อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๓๑

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๔๑๗๕

วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพรรัตน์ สิทธิวงศ์

ด้วย นายพัชรพงษ์ จันทน์เทศ รหัสประจำตัว ๕๕๐๙๐๑๘๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ดร.กอบสุข คงมนัส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๖๗.๐๒/๗ ๔๑๗๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน อาจารย์พะเยา พรหมเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพัชรพงษ์ จันทน์เทศ รหัสประจำตัว ๕๕๐๙๐๑๘๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหบัณฑิต โดยมี ดร.กอบสุข คงมนัส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๖๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๖๖-๘๘๒๖

๒. นายพัชรพงษ์ จันทน์เทศ

โทร ๐๘๖-๖๕๔-๒๕๓๔

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

มหาวิทยาลัยบูรพา

ตาราง 7 ผลการประเมินความสอดคล้องของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN
เล่มที่ 1 The National Flags of ASEAN

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ			ΣR	IOC
	ผู้เชี่ยวชาญ				
	1	2	3		
1. ด้านคำแนะนำการใช้หนังสือ					
1.1 บอกรายละเอียดของคำแนะนำได้ชัดเจนและครอบคลุม	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
1.2 ใช้ภาษาเข้าใจง่าย	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
1.3 สามารถปฏิบัติตามคำแนะนำได้จริง	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 บอกแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างชัดเจน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.2 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.3 เนื้อหาน่าสนใจ	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.4 ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและสื่อความหมายชัดเจน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.5 นักเรียนได้รับความรู้จากหนังสือนี้	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.6 เนื้อหาทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.7 เนื้อหาเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.8 เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
3. ด้านการออกแบบหนังสือ					
3.1 ตัวเล่มหนังสือน่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่าน	0	+ 1	+ 1	2	0.67
3.2 ขนาดตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	0	+ 1	+ 1	2	0.67
3.3 รูปแบบของตัวอักษรมีความเหมาะสม	0	+ 1	+ 1	2	0.67
3.4 สีของตัวอักษรสร้างความสนใจ	0	+ 1	+ 1	2	0.67
3.5 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
3.6 ภาพประกอบมีความชัดเจน ได้รับความสนใจ	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
3.7 ขนาดของเล่มหนังสือสะดวกต่อการใช้งาน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00

ตาราง 8 ผลการประเมินความสอดคล้องของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN เล่มที่ 2 The National Costumes of ASEAN

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ			ΣR	IOC
	ผู้เชี่ยวชาญ				
	1	2	3		
1. ด้านคำแนะนำการใช้หนังสือ					
1.1 บอกรายละเอียดของคำแนะนำได้ชัดเจนและครอบคลุม	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
1.2 ใช้ภาษาเข้าใจง่าย	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
1.3 สามารถปฏิบัติตามคำแนะนำได้จริง	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 บอกแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างชัดเจน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.2 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.3 เนื้อหาน่าสนใจ	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.4 ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและสื่อความหมายชัดเจน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.5 นักเรียนได้รับความรู้จากหนังสือนี้	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.6 เนื้อหาทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.7 เนื้อหาเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
2.8 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
3. ด้านการออกแบบหนังสือ					
3.1 ตัวเล่มหนังสือน่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่าน	0	+ 1	+ 1	2	0.67
3.2 ขนาดตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	0	+ 1	+ 1	2	0.67
3.3 รูปแบบของตัวอักษรมีความเหมาะสม	0	+ 1	+ 1	2	0.67
3.4 สีของตัวอักษรสร้างความสนใจ	0	+ 1	+ 1	2	0.67
3.5 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
3.6 ภาพประกอบมีความชัดเจน ได้รับความสนใจ	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
3.7 ขนาดของเล่มหนังสือสะดวกต่อการใช้งาน	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00

ตาราง 9 ผลการประเมินความสอดคล้องของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN เล่มที่ 3 The National Dishes of ASEAN

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ			ΣR	IOC
	ผู้เชี่ยวชาญ				
	1	2	3		
1. ด้านคำแนะนำการใช้หนังสือ					
1.1 บอกรายละเอียดของคำแนะนำได้ชัดเจนและครอบคลุม	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 ใช้ภาษาเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00
1.3 สามารถปฏิบัติตามคำแนะนำได้จริง	+1	+1	+1	3	1.00
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 บอกแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00
2.3 เนื้อหาน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00
2.4 ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและสื่อความหมายชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00
2.5 นักเรียนได้รับความรู้จากหนังสือนี้	+1	+1	+1	3	1.00
2.6 เนื้อหาทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์	+1	+1	+1	3	1.00
2.7 เนื้อหาเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00
2.8 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00
3. ด้านการออกแบบหนังสือ					
3.1 ตัวเล่มหนังสือน่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่าน	0	+1	+1	2	0.67
3.2 ขนาดตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	0	+1	+1	2	0.67
3.3 รูปแบบของตัวอักษรมีความเหมาะสม	0	+1	+1	2	0.67
3.4 สีของตัวอักษรสร้างความสนใจ	0	+1	+1	2	0.67
3.5 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
3.6 ภาพประกอบมีความชัดเจน ได้รับความสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00
3.7 ขนาดของเล่มหนังสือสะดวกต่อการใช้งาน	+1	+1	+1	3	1.00

ตาราง 10 ผลการประเมินความสอดคล้องของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN
เล่มที่ 4 The National Flowers of ASEAN

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ			ΣR	IOC
	ผู้เชี่ยวชาญ				
	1	2	3		
1. ด้านคำแนะนำการใช้หนังสือ					
1.1 บอกรายละเอียดของคำแนะนำได้ชัดเจนและครอบคลุม	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 ใช้ภาษาเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00
1.3 สามารถปฏิบัติตามคำแนะนำได้จริง	+1	+1	+1	3	1.00
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 บอกแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00
2.3 เนื้อหาน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00
2.4 ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและสื่อความหมายชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00
2.5 นักเรียนได้รับความรู้จากหนังสือนี้	+1	+1	+1	3	1.00
2.6 เนื้อหาทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์	+1	+1	+1	3	1.00
2.7 เนื้อหาเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00
2.8 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00
3. ด้านการออกแบบหนังสือ					
3.1 ตัวเล่มหนังสือน่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่าน	0	+1	+1	2	0.67
3.2 ขนาดตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	0	+1	+1	2	0.67
3.3 รูปแบบของตัวอักษรมีความเหมาะสม	0	+1	+1	2	0.67
3.4 สีของตัวอักษรสร้างความสนใจ	0	+1	+1	2	0.67
3.5 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
3.6 ภาพประกอบมีความชัดเจน ได้รับความสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00
3.7 ขนาดของเล่มหนังสือสะดวกต่อการใช้งาน	+1	+1	+1	3	1.00

ภาคผนวก ง

ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์ 80/80 กับนักเรียน 32 คน

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ตาราง 11 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์ 80/80
กับนักเรียน 32 คน

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN ร่วมกับเทคนิค TGT (เล่มละ 10 คะแนน)				คะแนนจาก การทดสอบ หลังเรียน
	เล่ม 1	เล่ม 2	เล่ม 3	เล่ม 4	
1	7	7	8	8	23
2	8	8	8	8	25
3	8	8	8	8	24
4	7	7	8	8	24
5	8	8	8	8	26
6	6	7	7	8	24
7	8	8	8	8	25
8	8	9	9	9	26
9	8	9	8	9	27
10	9	9	9	9	27
11	8	8	8	8	24
12	7	8	8	8	23
13	9	9	9	9	26
14	8	8	8	8	24
15	8	8	8	8	25
16	8	8	8	8	24
17	7	7	8	8	24
18	8	8	8	9	25
19	8	8	8	8	24
20	7	7	8	8	23

ตาราง 11 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN ร่วมกับเทคนิค TGT (เล่มละ 10 คะแนน)				คะแนนจาก การทดสอบ หลังเรียน
	เล่ม 1	เล่ม 2	เล่ม 3	เล่ม 4	
	21	8	8	8	
22	8	8	8	8	23
23	8	8	8	8	24
24	8	8	9	9	25
25	8	8	8	8	24
26	9	8	9	9	25
27	8	8	8	8	25
28	7	7	8	8	23
29	9	9	9	9	26
30	8	8	8	8	24
31	8	8	8	9	25
32	8	8	8	8	24
รวม	252	255	261	265	785
เฉลี่ยร้อยละ	78.75	79.69	81.56	82.81	81.77
รวมเฉลี่ยร้อยละ	80.70				
$E_1/E_2 = 80.70/81.77$					

ภาคผนวก จ

ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์ 80/80 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตาราง 12 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์ 80/80
ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN ร่วมกับเทคนิค TGT (เล่มละ 10 คะแนน)				คะแนนจากการทดสอบ หลังเรียน
	เล่ม 1	เล่ม 2	เล่ม 3	เล่ม 4	
1	8	8	9	8	25
2	8	8	8	8	25
3	8	7	8	9	24
4	7	8	8	9	23
5	9	8	9	8	25
6	8	9	10	10	28
7	8	8	8	8	25
8	7	8	8	9	23
9	8	7	8	9	24
10	8	8	8	9	26
11	9	9	10	9	27
12	8	8	8	8	25
13	9	8	10	10	28
14	8	8	8	8	25
15	8	8	9	10	27
16	8	8	8	8	25
รวม	129	128	137	140	405
เฉลี่ยร้อยละ	80.63	80.00	85.63	87.50	84.38
รวมเฉลี่ยร้อยละ			83.44		
$E_1/E_2 = 83.44/84.38$					

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

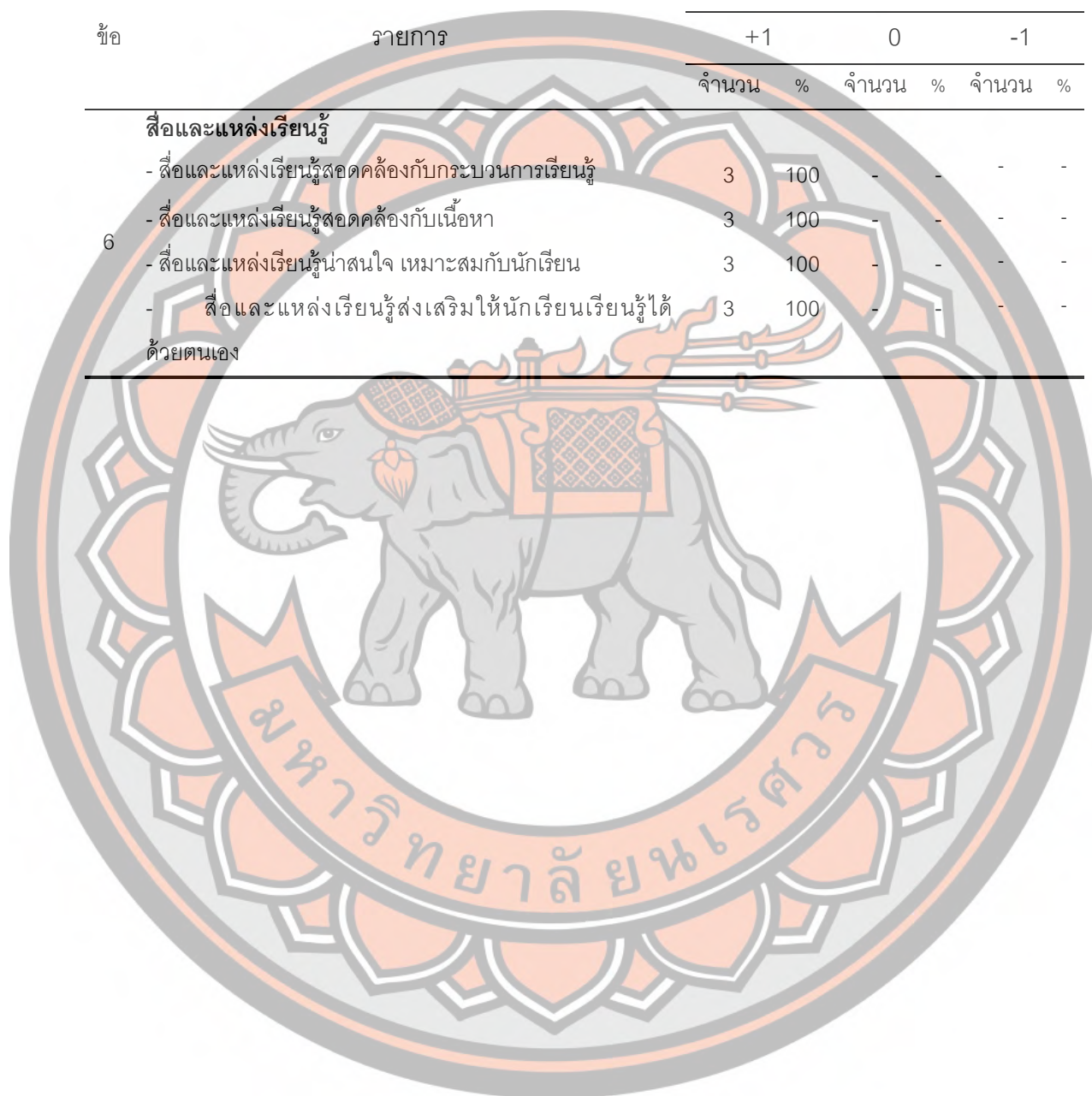
มหาวิทยาลัยบูรพา

ตาราง 13 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จากการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น					
		+1		0		-1	
		จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
มาตรฐานการเรียนรู้							
1	- มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตรงตามหลักสูตร	3	100	-	-	-	-
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง							
2	- ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้อง ตรงกับสาระการเรียนรู้	3	100	-	-	-	-
	- ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความชัดเจน และสามารถวัดได้จริง	3	100	-	-	-	-
สาระการเรียนรู้							
3	- สาระการเรียนรู้สอดคล้อง ตรงกับมาตรฐานการเรียนรู้	3	100	-	-	-	-
	- สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3	100	-	-	-	-
	- เนื้อหาสอดคล้องกับกระบวนการเรียนโดยใช้เทคนิค TGT	3	100	-	-	-	-
	- เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	2	66.67	1	33.33	-	-
กระบวนการเรียนรู้							
4	- กระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3	100	-	-	-	-
	- กระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับเทคนิค TGT	3	100	-	-	-	-
	- กระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	3	100	-	-	-	-
	- กระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3	100	-	-	-	-
การวัดและประเมินผล							
5	- การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3	100	-	-	-	-
	- การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT	3	100	-	-	-	-
	- การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา	3	100	-	-	-	-
	- การวัดและประเมินผลมีวิธีการวัดและเกณฑ์การวัดที่เหมาะสม	3	100	-	-	-	-

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น					
		+1		0		-1	
		จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
	สื่อและแหล่งเรียนรู้						
	- สื่อและแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้	3	100	-	-	-	-
	- สื่อและแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	3	100	-	-	-	-
6	- สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจ เหมาะสมกับนักเรียน	3	100	-	-	-	-
	- สื่อและแหล่งเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	3	100	-	-	-	-

ภาคผนวก ช
ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตาราง 14 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	0	+1	0	0.33	ไม่สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	+1	0	0	0.33	ไม่สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	1	2	3		
23	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
24	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
25	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
26	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
27	0	0	+ 1	0.33	ไม่สอดคล้อง
28	0	+ 1	+ 1	0.67	สอดคล้อง
29	+ 1	0	0	0.33	ไม่สอดคล้อง
30	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
31	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
32	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
33	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
34	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
35	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
36	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
37	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
38	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
39	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
40	0	0	+ 1	0.33	ไม่สอดคล้อง
41	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
42	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
43	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
44	0	+ 1	0	0.33	ไม่สอดคล้อง
45	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
46	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
47	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง
48	+ 1	+ 1	+ 1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	1	2	3		
49	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
50	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
51	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
52	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
53	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
54	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
55	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
56	+1	0	0	0.33	ไม่สอดคล้อง
57	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
58	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
59	0	+1	0	0.33	ไม่สอดคล้อง
60	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ซ

แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อ
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 45 ข้อ

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ตาราง 15 แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 45 ข้อ

แบบทดสอบ	p	r	ความหมาย
ข้อ 1	0.56	0.64	ใช้ได้
ข้อ 2	0.69	0.21	ใช้ได้
ข้อ 3	0.94	0.21	ใช้ไม่ได้
ข้อ 4	0.78	0.61	ใช้ได้
ข้อ 5	0.66	0.41	ใช้ได้
ข้อ 6	0.63	0.71	ใช้ได้
ข้อ 7	0.81	0.64	ใช้ได้
ข้อ 8	0.53	0.32	ใช้ได้
ข้อ 9	0.78	0.89	ใช้ได้
ข้อ 10	0.71	0.53	ใช้ได้
ข้อ 11	0.63	0.14	ใช้ไม่ได้
ข้อ 12	0.56	0.64	ใช้ได้
ข้อ 13	0.91	0.19	ใช้ไม่ได้
ข้อ 14	0.66	0.41	ใช้ได้
ข้อ 15	0.81	0.64	ใช้ได้
ข้อ 16	0.63	0.71	ใช้ได้
ข้อ 17	0.78	0.61	ใช้ได้
ข้อ 18	0.78	0.32	ใช้ได้
ข้อ 19	0.71	0.53	ใช้ได้
ข้อ 20	0.66	0.41	ใช้ได้
ข้อ 21	1.00	0.00	ใช้ไม่ได้

ตาราง 15 (ต่อ)

แบบทดสอบ	p	r	ความหมาย
ข้อ 22	0.63	0.71	ใช้ได้
ข้อ 23	0.78	0.32	ใช้ได้
ข้อ 24	1.00	0.00	ใช้ไม่ได้
ข้อ 25	0.56	0.64	ใช้ได้
ข้อ 26	0.78	0.61	ใช้ได้
ข้อ 27	0.81	0.64	ใช้ได้
ข้อ 28	0.53	0.32	ใช้ได้
ข้อ 29	0.63	0.71	ใช้ได้
ข้อ 30	0.69	0.21	ใช้ได้
ข้อ 31	0.78	0.89	ใช้ได้
ข้อ 32	0.56	0.64	ใช้ได้
ข้อ 33	0.78	0.32	ใช้ได้
ข้อ 34	0.66	0.41	ใช้ได้
ข้อ 35	0.71	0.53	ใช้ได้
ข้อ 36	0.78	0.89	ใช้ได้
ข้อ 37	0.63	0.71	ใช้ได้
ข้อ 38	1.00	0.00	ใช้ไม่ได้
ข้อ 39	0.78	0.89	ใช้ได้
ข้อ 40	0.56	0.64	ใช้ได้
ข้อ 41	0.78	0.32	ใช้ได้
ข้อ 42	0.66	0.41	ใช้ได้
ข้อ 43	1.00	0.00	ใช้ไม่ได้
ข้อ 44	0.63	0.71	ใช้ได้
ข้อ 45	0.78	0.61	ใช้ได้

สรุป ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90

ข้อสอบที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 38 ข้อ

ภาคผนวก ซ

แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อ
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 45 ข้อ

ตาราง 15 แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 45 ข้อ

แบบทดสอบ	p	r	ความหมาย
ข้อ 1	0.56	0.64	ใช้ได้
ข้อ 2	0.69	0.21	ใช้ได้
ข้อ 3	0.94	0.21	ใช้ไม่ได้
ข้อ 4	0.78	0.61	ใช้ได้
ข้อ 5	0.66	0.41	ใช้ได้
ข้อ 6	0.63	0.71	ใช้ได้
ข้อ 7	0.81	0.64	ใช้ได้
ข้อ 8	0.53	0.32	ใช้ได้
ข้อ 9	0.78	0.89	ใช้ได้
ข้อ 10	0.71	0.53	ใช้ได้
ข้อ 11	0.63	0.14	ใช้ไม่ได้
ข้อ 12	0.56	0.64	ใช้ได้
ข้อ 13	0.91	0.19	ใช้ไม่ได้
ข้อ 14	0.66	0.41	ใช้ได้
ข้อ 15	0.81	0.64	ใช้ได้
ข้อ 16	0.63	0.71	ใช้ได้
ข้อ 17	0.78	0.61	ใช้ได้
ข้อ 18	0.78	0.32	ใช้ได้
ข้อ 19	0.71	0.53	ใช้ได้
ข้อ 20	0.66	0.41	ใช้ได้
ข้อ 21	1.00	0.00	ใช้ไม่ได้

ตาราง 15 (ต่อ)

แบบทดสอบ	p	r	ความหมาย
ข้อ 22	0.63	0.71	ใช้ได้
ข้อ 23	0.78	0.32	ใช้ได้
ข้อ 24	1.00	0.00	ใช้ไม่ได้
ข้อ 25	0.56	0.64	ใช้ได้
ข้อ 26	0.78	0.61	ใช้ได้
ข้อ 27	0.81	0.64	ใช้ได้
ข้อ 28	0.53	0.32	ใช้ได้
ข้อ 29	0.63	0.71	ใช้ได้
ข้อ 30	0.69	0.21	ใช้ได้
ข้อ 31	0.78	0.89	ใช้ได้
ข้อ 32	0.56	0.64	ใช้ได้
ข้อ 33	0.78	0.32	ใช้ได้
ข้อ 34	0.66	0.41	ใช้ได้
ข้อ 35	0.71	0.53	ใช้ได้
ข้อ 36	0.78	0.89	ใช้ได้
ข้อ 37	0.63	0.71	ใช้ได้
ข้อ 38	1.00	0.00	ใช้ไม่ได้
ข้อ 39	0.78	0.89	ใช้ได้
ข้อ 40	0.56	0.64	ใช้ได้
ข้อ 41	0.78	0.32	ใช้ได้
ข้อ 42	0.66	0.41	ใช้ได้
ข้อ 43	1.00	0.00	ใช้ไม่ได้
ข้อ 44	0.63	0.71	ใช้ได้
ข้อ 45	0.78	0.61	ใช้ได้

สรุป ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90

ข้อสอบที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 38 ข้อ

ภาคผนวก ฅ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

มหาวิทยาลัยพระนคร

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เรื่อง About ASEAN

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบมีจำนวน 30 ข้อ
 2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย x ใน
 กระจาดคำตอบ

1. What colors are in the flag of ASEAN?

1. blue red black yellow	2. blue red white yellow
3. blue red black green	4. blue red white green

2. What colors are in the national flag of Laos?

1. red blue white	2. red yellow white
3. red blue yellow	4. red yellow green

3. What colors are in the national flag of Myanmar?

1. red blue green	2. red yellow black
3. yellow green blue	4. yellow green red

4. Which flag has yellow star in the center?

1. The national flag of Laos	2. The national flag of Vietnam
3. The national flag of Brunei	4. The national flag of Cambodia

5. Which flag has the temple in the center?

1. The national flag of Laos	2. The national flag of Vietnam
3. The national flag of Brunei	4. The national flag of Cambodia

6. What does the circle at the middle of the ASEAN flag represent to?

1. The unity of ASEAN	2. The purity of ASEAN
3. The stability of ASEAN	4. The prosperity of ASEAN

7. Which country has the moon on its national flag?

1. Laos and Vietnam	2. Brunei and Myanmar
3. Malaysia and Singapore	4. Cambodia and Indonesia

8. What is the name of the national costume of Brunei?

1. Longyi	2. Baju Kurung
3. Sampot	4. Barong Tagalog

9. What is the name of the national costume of Cambodia?

1. Longyi	2. Baju Kurung
3. Sampot	4. Barong Tagalog

10. What is the name of the national costume of Vietnam?

1. Sampot	2. Longyi
3. Kebaya	4. Ao dai

11. Which country does not really have its own national costume?

1. Laos	2. Myanmar
3. Singapore	4. Indonesia

12. What is "Songkok"?

1. Black hat	2. White shirt
3. Blue skirt	4. Red trousers

13. What is the traditional Filipino costume for women?

1. Sinh	2. Balintawak
3. Sarong	4. Baju Melayu

14. Which country that women match the color of their costume to the traditional color for that day?

1. Laos	2. Brunei
3. Cambodia	4. Myanmar

15. What is the national dish of Cambodia?

1. Nem	2. Lahpet
3. Amok	4. Ambuyat

16. What is the national dish of Indonesia?

1. Lahpet	2. Laksa
3. Gado-gado	4. Nasi Lemak

17. What is the national dish of Singapore?

1. Lahpet	2. Laksa
3. Gado-gado	4. Nasi Lemak

18. Which dish is vegetable salad with peanut sauce?

1. Laksa	2. Lahpet
3. Ambuyat	4. Gado-gado

19. Which country is one of the greatest and healthiest cuisines?

1. Laos	2. Brunei
3. Cambodia	4. Myanmar

20. Which dish is a spicy noodle?

1. Laksa	2. Lahpet
3. Ambuyat	4. Gado-gado

21. Which dish is made by being wrapped into small rolls?

1. Amok	2. Nem
3. Lahpet	4. Ambuyat

22. Which dish is served traditionally in a shallow lacquer ware dish?

1. Amok	2. Nem
3. Lahpet	4. Ambuyat

23. What is the national flower of Cambodia?

1. Simpor	2. Lotus
3. Champa	4. Rumdul

24. What is the national flower of Thailand?

1. Pra Doo	2. Poodkeaw
3. Phu Rahong	4. Ratchaphruek

25. What is the national flower of Vietnam?

1. Simpor	2. Lotus
3. Champa	4. Rumdul

26. Which country has three national flowers?

1. Laos	2. Myanmar
3. Singapore	4. Indonesia

27. Which country is found the national flower on the one-dollar bank note?

1. Laos	2. Brunei
3. Cambodia	4. Myanmar

28. Which flower is used as a cosmetic?

1. Paduak	2. Rumdul
3. Bunga raya	4. Moon Orchid

29. Which flower that the wood of the tree is also used for making furniture?

1. Paduak	2. Rumdul
3. Bunga raya	4. Moon Orchid

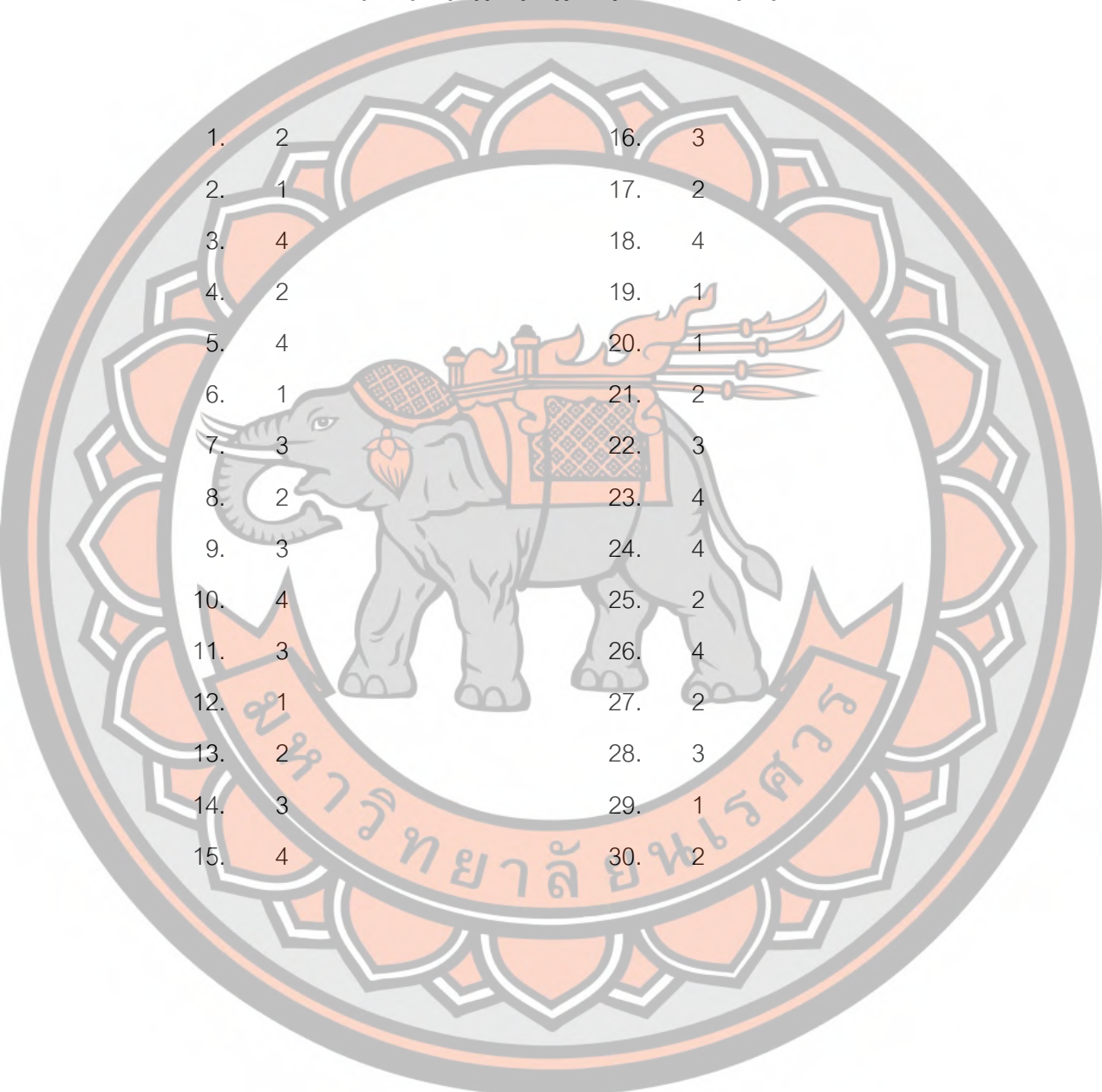
30. Which flower is known as the 'flower of the dawn'?

1. Simpor	2. Lotus
3. Champa	4. Rumdul

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เรื่อง About ASEAN

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

-
1.	2	16.	3
2.	1	17.	2
3.	4	18.	4
4.	2	19.	1
5.	4	20.	1
6.	1	21.	2
7.	3	22.	3
8.	2	23.	4
9.	3	24.	4
10.	4	25.	2
11.	3	26.	4
12.	1	27.	2
13.	2	28.	3
14.	3	29.	1
15.	4	30.	2

ภาคผนวก ญ

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันที่มีต่อการเรียน
โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน
ต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
2. ในการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ให้ท่านพิจารณาแบบประเมินและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างซึ่งมีเกณฑ์คะแนน ดังนี้

+1	เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้น สามารถใช้ประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน
0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้น สามารถใช้ประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน
-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้น ไม่สามารถใช้ประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน
3. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินความสอดคล้องในครั้งนี้

พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน	ค่าความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
การแสดงความคิดเห็น			
1. เสนอความคิดเห็นพร้อมอธิบายเหตุผล			
2. มีส่วนร่วมในการถาม-การตอบของกลุ่ม			
3. สนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มด้วยคำพูด			
การรับฟังความคิดเห็น			
4. รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนอย่างมีเหตุผล			
5. ยอมรับผลงานของสมาชิกในกลุ่ม			
การให้กำลังใจเพื่อน			
6. พูดชมเชยเพื่อนสมาชิกในกลุ่มและกลุ่มอื่น			
7. ให้กำลังใจสมาชิกในกลุ่มด้วยท่าทางและคำพูด			
การร่วมกันสรุปประเด็นและสาระสำคัญ			
8. อธิบายในสิ่งที่ตนเข้าใจให้เพื่อนในกลุ่มฟัง			
9. ร่วมกับเพื่อนในกลุ่มในการสรุปสาระสำคัญ			
10. ช่วยตรวจสอบความถูกต้องของผลงานในกลุ่ม			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ฎ

ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน
ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตาราง 16 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
ข้อ 1	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 2	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 3	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 4	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 5	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 6	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 7	+ 1	0	+ 1	2	0.67
ข้อ 8	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 9	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 10	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00

ภาคผนวก ก

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน
ต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT (สำหรับครู)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันนี้ มีทั้งหมด 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ระดับการปฏิบัติของนักเรียนต่อการใช้น้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ในการตรวจสอบระดับปฏิบัติการของนักเรียนต่อการใช้น้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง About ASEAN ให้ท่านพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องซึ่งกำหนดค่าคะแนนระดับการปฏิบัติ ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ครั้งที่.....วัน/เดือน/ปี.....ชื่อกลุ่ม.....

ตอนที่ 1 ระดับการปฏิบัติของนักเรียนต่อการใช้นิโงออ่านเพิ่มเติมเรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน	คะแนนระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
การแสดงความคิดเห็น					
1. เสนอความคิดเห็นพร้อมอธิบายเหตุผล					
2. มีส่วนร่วมในการถาม-การตอบของกลุ่ม					
3. สนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มด้วยคำพูด					
การรับฟังความคิดเห็น					
4. รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนอย่างมีเหตุผล					
5. ยอมรับผลงานของสมาชิกในกลุ่ม					
การให้กำลังใจเพื่อน					
6. พูดชมเชยเพื่อนสมาชิกในกลุ่มและกลุ่มอื่น					
7. ให้กำลังใจสมาชิกในกลุ่มด้วยท่าทางและคำพูด					
การร่วมกันสรุปประเด็นและสาระสำคัญ					
8. อธิบายในสิ่งที่ตนเข้าใจให้เพื่อนในกลุ่มฟัง					
9. ร่วมกับเพื่อนในกลุ่มในการสรุปสาระสำคัญ					
10. ช่วยตรวจสอบความถูกต้องของผลงานในกลุ่ม					
รวมคะแนน					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ฐ

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
การเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจ
ต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
2. ในการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT ให้ท่านพิจารณาแบบประเมินและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างซึ่งมีเกณฑ์คะแนน ดังนี้

+1	เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้น สามารถใช้ประเมินความพึงพอใจของนักเรียน
0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้น สามารถใช้ประเมินความพึงพอใจของนักเรียน
-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้น ไม่สามารถใช้ประเมินความพึงพอใจของนักเรียน
3. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินความสอดคล้องในครั้งนี้

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้			
1. กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น			
2. กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกันกับเพื่อน			
3. กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักการร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนๆในการเรียนรู้มากขึ้น			
4. กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อน			
5. กิจกรรมนี้สร้างความรู้สึกท้าทายและสนุกสนานแก่นักเรียน			
6. กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจบทบาทของการเป็นสมาชิกในกลุ่ม เช่น ผู้นำ ผู้ตามของกลุ่ม			
7. กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเคารพกติกาหรือปฏิบัติตามกติกาได้			
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้			
8. นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนาน ตื่นเต้น ท้าทาย			
9. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น			
10. นักเรียนเต็มใจร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุข			
11. นักเรียนรู้จักการแพ้/ชนะ และยอมรับผลที่เกิดขึ้น			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
12. กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก			
13. กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น			
14. กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการทำงานแบบเป็นทีมมากขึ้น			
15. กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักการยกย่องชมเชยและให้กำลังใจผู้อื่นมากขึ้น			
16. กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการตัดสินใจ			
17. กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิดวิเคราะห์ในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้			
18. กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ท

ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

ตาราง 17 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ
 ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้
 วิชาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้
 เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
ข้อ 1	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 2	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 3	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 4	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 5	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 6	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 7	+ 1	0	+ 1	2	0.67
ข้อ 8	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 9	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 10	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 11	+ 1	0	+ 1	2	0.67
ข้อ 12	+ 1	0	+ 1	2	0.67
ข้อ 13	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 14	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 15	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 16	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 17	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
ข้อ 18	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00

ภาคผนวก คม

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจ
ต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT (สำหรับนักเรียน)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนฉบับนี้ มีทั้งหมด 2 ตอน ประกอบด้วย
 ตอนที่ 1 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ในการตรวจสอบความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT ให้นักเรียนพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องซึ่งกำหนดค่าคะแนนความพึงพอใจ ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความในแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
1. กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น					
2. กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกับเพื่อน					
3. กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักการร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนๆในการเรียนรู้มากขึ้น					
4. กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม					
5. กิจกรรมนี้สร้างความรู้สึกล้าทำทนายและสนุกสนานแก่นักเรียน					
6. กิจกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทบาทของการเป็นสมาชิกในกลุ่มเช่น ผู้นำ ผู้ตาม					
7. กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเคารพกติกาหรือปฏิบัติตามกติกาได้					
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้					
8. บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษสนุกสนาน ตื่นเต้น ทำทนาย					
9. บรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น					
10. บรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนเต็มใจร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุข					

11. บรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนรู้จักแพ้/ชนะ และยอมรับผลที่เกิดขึ้น					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
12. กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก					
13. กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น					
14. กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการทำงานแบบเป็นทีมมากขึ้น					
15. กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักการยกย่องชมเชยและให้กำลังใจผู้อื่นมากขึ้น					
16. กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการตัดสินใจมีความสามารถในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้					
17. กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิดวิเคราะห์ในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้					
18. กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

การจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง The National Dishes of ASEAN

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ศึกษาความเป็นมา ความหมายของอาหารประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน เรียนรู้จากการจับประเด็นต่างๆจากบทความ การวิเคราะห์ สรุปผล และตีความเพื่อความเข้าใจ ตลอดจนค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ รวมไปถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำเสนอข้อมูล โดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

มีความรู้เกี่ยวกับอาหารประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนหลังจากศึกษาเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถสรุปใจความสำคัญ ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ที่ได้รับไปแนะนำแก่ผู้ที่สนใจได้ รวมไปถึงมีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ค้นคว้าเพิ่มเติมจากเรื่องที่อ่านเพื่อให้เกิดนิสัยรักการอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกลักษณะของอาหารประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนได้
2. อธิบายความหมาย ความเป็นมาของอาหารประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนได้
3. อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง The National Dishes of ASEAN ได้
4. นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

สาระการเรียนรู้

The National Dishes of ASEAN

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

ครูชี้แจงวัตถุประสงค์ของบทเรียน และวัตถุประสงค์ของการทำงานเป็นทีมร่วมกัน การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น การให้กำลังใจเพื่อน การช่วยเหลือกัน ให้นักเรียน ทราบ

2. ขั้นสอน

2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาเนื้อหาจากหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN เล่ม 3 The National Dishes of ASEAN

2.2 นักเรียนแต่ละคนสรุปใจความสำคัญจากเนื้อหาที่ได้ศึกษา

2.3 ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนเนื้อหาจากที่ได้ศึกษา

3. ขั้นจัดทีม

3.1 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 4 คน โดยคณะนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนโดยใช้สัดส่วน 1 : 2 : 1 แล้วให้นักเรียนเลือกประธาน และเลขานุการกลุ่ม

3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่ม ประเมินความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาเนื้อหาจากหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN เล่ม 3 The National Dishes of ASEAN ของสมาชิกในกลุ่ม โดยให้เด็กเก่งอธิบายเพิ่มเติม และตั้งคำถามกับสมาชิก

3.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันพัฒนาองค์ความรู้ของสมาชิกที่ได้รับจากการศึกษาเนื้อหาจากหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN เล่ม 3 The National Dishes of ASEAN เพื่อเตรียมการแข่งขัน

3.4 ครูกำกับติดตามดูแลการปฏิบัติงานกลุ่ม และปรับแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

4. ขั้นการแข่งขัน

4.1 ครูจัดโต๊ะแข่งขันจำนวน 4 โต๊ะ

4.2 ครูอธิบายรายละเอียดถึงการแข่งขันแต่ละโต๊ะ ซึ่งในแต่ละโต๊ะจะมี

แบบทดสอบอยู่จำนวน 10 ข้อ ให้นักเรียนพิจารณาร่วมกับสมาชิกภายในกลุ่มกันเองว่า ไต่ะใดสมควรส่งใครเข้าร่วมแข่งขัน

4.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนไปแข่งขันตามไต่ะต่างๆ

4.4 ให้นักเรียนแต่ละไต่ะตรวจสอบผลการแข่งขันกับเฉลย และจัดลำดับผลการแข่งขันเป็นคะแนน แล้วนำคะแนนกลับสู่กลุ่มเดิม

4.5 เลขานุการกลุ่มรวมคะแนนของสมาชิกในกลุ่ม ประธานนำเสนอคะแนนหน้าชั้น

4.6 ครูให้รางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ

5. ชั้นสรุป

นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุป ผลการทำแบบทดสอบที่ใช้ในการแข่งขัน โดยให้ตัวแทนที่ออกไปแข่งขันมานำเสนอต่อสมาชิก

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง About ASEAN เล่ม 3 The National Dishes of ASEAN
2. แบบทดสอบประจำไต่ะแข่งขัน จำนวน 4 ชุด

การวัดและประเมินผล

1. สิ่งที่จะประเมิน

- 1.1 ความรู้เรื่อง The National Dishes of ASEAN
- 1.2 กระบวนการกลุ่ม

2. วิธีการประเมิน

- 2.1 ทดสอบความรู้เรื่อง The National Dishes of ASEAN
- 2.2 สังเกตพฤติกรรมกลุ่ม

3. เครื่องมือประเมิน

- 3.1 แบบทดสอบ เรื่อง The National Dishes of ASEAN
- 3.2 แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม

4. เกณฑ์การประเมิน

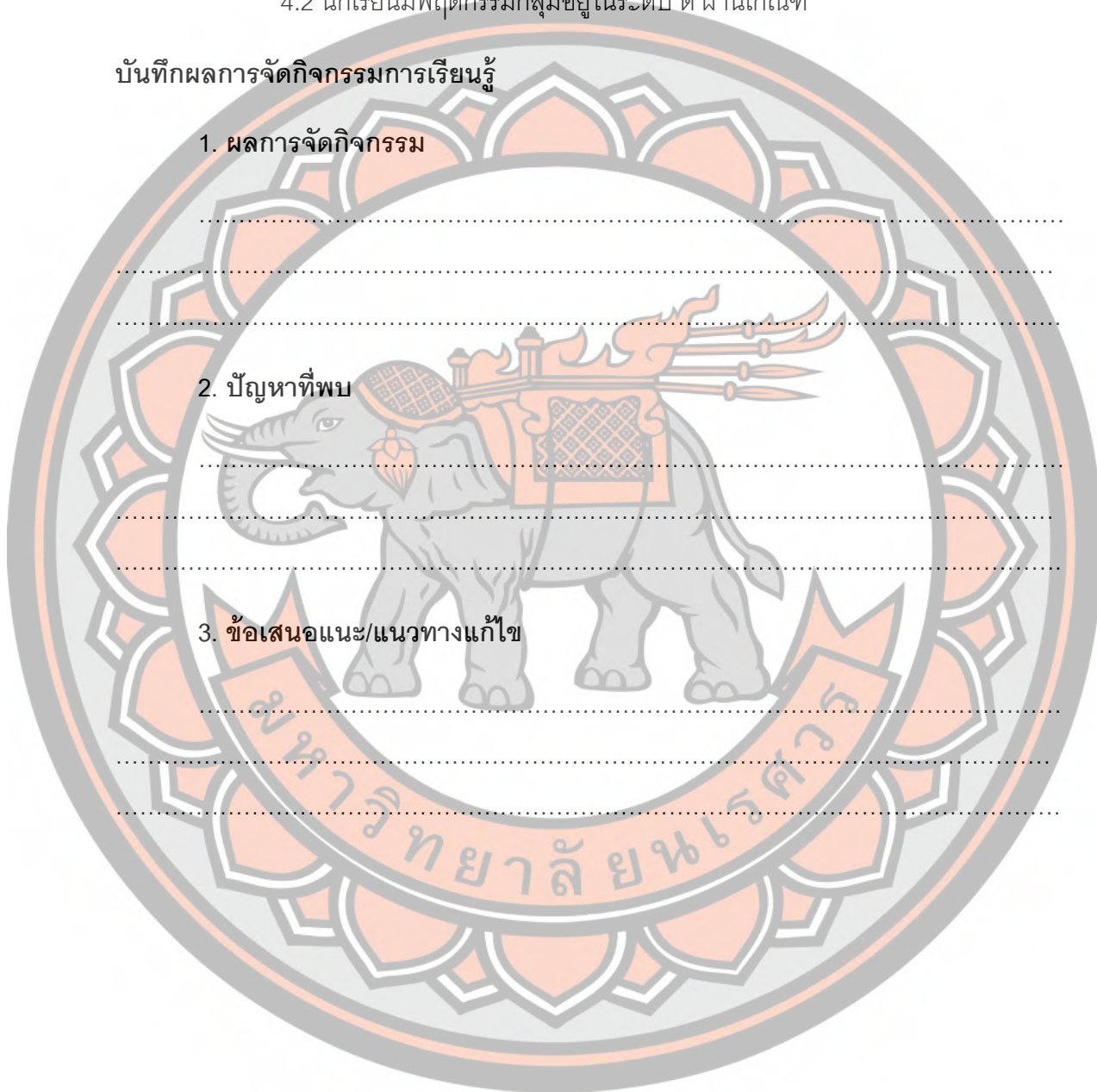
- 4.1 นักเรียนทำแบบทดสอบได้คะแนนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 4.2 นักเรียนมีพฤติกรรมกลุ่มอยู่ในระดับ ดี ผ่านเกณฑ์

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรม

2. ปัญหาที่พบ

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ภาคผนวก ด
ตัวอย่างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เรื่อง About ASEAN

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เล่ม 1

The National
Flags of ASEAN

มหาวิทยาลัยนเรศวร

The poster is framed by a decorative border. At the top, there is a circular inset showing a group of people in traditional attire. The central part of the poster features a large, stylized elephant in profile, facing left, with a red star on its side. The elephant is carrying a traditional Thai basket on its back. The background of the central part is a light blue and white pattern. At the bottom, there is a row of ten national flags, each with a small illustration of a person in traditional dress above it. The flags are arranged in a row, and the people are standing behind them. The text is in Thai and English, and the overall design is colorful and educational.

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกลักษณะของธงอาเซียนและธงประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนได้
2. อธิบายความหมายของสีและสัญลักษณ์ของธงอาเซียนและธงประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนได้
3. อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง The National Flags of ASEAN ได้
4. นำความรู้ที่ได้จับไปประยุกต์ใช้ในวิถีชีวิตประจำวันได้

The Flag of ASEAN

The Flag of ASEAN represents a stable, peaceful, united and dynamic ASEAN.

The colors of the flag - **blue**, **red**, **white** and **yellow** represent the main colors of the flags of all the ASEAN Member States.

Blue represents peace and stability.

Red represents courage and dynamism.

White represents purity.

Yellow represents prosperity.

The stalks of paddy represent the dream of ASEAN Founding Fathers for an ASEAN comprising all the countries of Southeast Asia bound together in friendship and solidarity.

The circle at the middle of the flag represents the unity of ASEAN.

The National Flag of Laos

The National Flag of Laos consists of three horizontal stripes, middle **blue** stripe is twice the height of the top and bottom **red** stripes. In the middle is a **white** disc.

Red represents bloodshed and sacrifice in the freedom struggle.

Blue represents resources of the country.

White represents the moon over Mekong River.

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกชื่อชุดประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนได้
2. อธิบายรูปแบบการแต่งกายด้วยชุดประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนได้
3. อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง The National Costumes of ASEAN ได้
4. นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

Cambodia

Brunei

Vietnam

Thailand

Indonesia

Singapore

Laos

Malaysia

Myanmar

Philippines

The National Costume of Myanmar

The National Costume of Myanmar called Longyi that is worn by men as well as women. It is basically a piece of cloth sewn into a cylindrical tube, slipped over the head by the men and stepped into by the women and tucked in at the waist. Men and women however fasten their longyis at the waist in different ways. Men fold the garment into two panels and knot it neatly at waist level.

Myanmar men dress in Longyis, shirts without collars and traditional jackets. They also wear ready-made turbans with a wing-cloth standing to the right.

Myanmar women wear Longyis and blouses with an opening in the front, which are buttoned either in the center or on the side. They wear their hair in top-knots and drape lace shawls over their shoulders

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกชื่ออาหารประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนได้
2. อธิบายลักษณะและส่วนประกอบของอาหารประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนได้
3. อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง The National Dishes of ASEAN ได้
4. นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในวิถีประจำวันได้

ASEAN Food

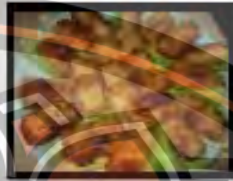

Cambodia

Brunei

Vietnam

Thailand

Indonesia

Singapore

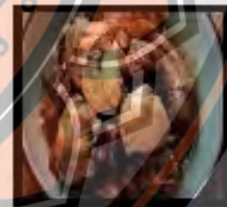
Laos

Malaysia

Myanmar

Philippines

The National Dish of Brunei

The National Dish of Brunei called *Ambuyat*. It is considered the most popular delicacy in Brunei. It is made from sago and eaten by dipping a serving in a hot and thick sauce called *cacah*. *Ambuyat*, in replacement of rice, is served with a minimum of three main and side dishes.

Ingredients

- 500 gm glutinous flour
(tepung sago /
tepung kanji)
- 2 cup boiling hot water
- 1 cup cold water

Preparation

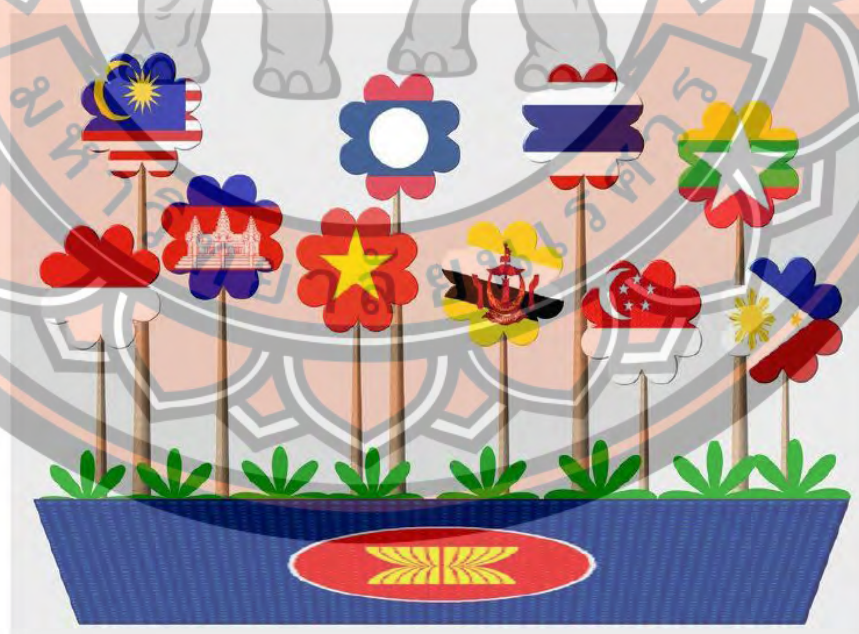
1. Place the flour in a mixing bowl.
2. Mix the cold water with the flour till it is runny in texture.
3. Pour in the boiling hot water bit by bit into the mixture, whilst constantly stirring till it stiffens.
4. Continue stirring till the mixture turns clear and serve with your choice of dips and dishes.

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกชื่อดอกไม้ประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนได้
2. อธิบายลักษณะ สีและความหมายของดอกไม้ประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนได้
3. อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง The National Flowers of ASEAN ได้
4. นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

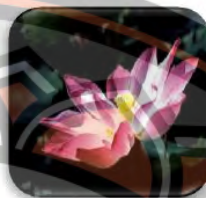

Cambodia

Brunei

Vietnam

Thailand

Indonesia

Singapore

Laos

Malaysia

Myanmar

Philippines

The National Flower of Singapore

The National Flower of Singapore called **Vanda Miss Joaquim** (In Thai called Kuai Mai Vanda). It is a hybrid and was named after its breeder. The Vanda Miss Joaquim bears an exquisitely beautiful (purple) color and shape.

It blooms throughout the year. Its unique features won it the status of the official national flower of Singapore, over forty contenders, in 1981. Vanda Miss Joaquim is commonly planted in Singapore.

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยพระนคร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล พัทธพงษ์ จันทน์เทศ
วัน เดือน ปี เกิด 5 มิถุนายน 2526
ที่อยู่ปัจจุบัน 107/1 ถ.บึงสีไฟ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร 66000
ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนอนุบาลบึงนาราง(ห้วยแก้ว) หมู่ 2 ตำบลห้วยแก้ว
อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร 66130
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ครู
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2548 ศษ.บ.(ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

